

Afganistan'daki barbar savaş ve işgal son bulsun!

NATO içinde egemen olan ABD ve diğer ülkelerin "Barış Müdahalesi", "Demokrasi-nin İnşası" adı altında gerçekleştirdikleri saldırganlık ve müdahaleler sonucu Ruanda ve Sudan'da 2'şer milyon, Yugoslavya'da 250.000, Irak'ta 1,5 milyon ve Afganistan'da

da 60.000 kişi kirli çıkarlar için katledildi. NASA'nın 2001 yılındaki araştırmasına göre Afganistan'daki madenlerin değeri 5 milyar dolara yaklaşmakta. Bu bile Amerika, İngiltere, Almanya, İtalya, Kanada ve diğer emperyalistler için Afganistan'ın işgal edilmesi ve yağmalanması için geçerli bir nedendir.

Amerika ve müttefikleri binlerce gelişmiş silahı Afganistan'a göndererek ve halkımız üzerinde deneyerek ülkemizi silah fuarına dönüştürmüş ve dünya silah pazarının canlı tutulmasını sağlamıştır. *Sayfa 12*

Nepalli Maoistlerin yeni sınavı

Nepal'de 3 haftadır süren son siyasi kriz orduların birleşmesi konusunda ortaya çıktı. Nepal Ordusu'nun Genelkurmay Başkanı **Katawal**'ın görevden alınması ve 8 üst düzey generalin emekli edilmesi doğrultusunda **Prachanda** yoldaşın aldığı karar üzerine gerici güçler Hindistan'ın desteğiyle karşı atağa geçmişler ve hükümetin kararını dinlememişlerdir. *Sayfa 16*

İbrahim Kaypakkaya
bugünün ve geleceğin
kazanılmasında kızıl bir
meşaledir -2-

Sayfa 2

Demokratik Halk İktidarı için

İşçi-köylü

Sayı: 41

* 15-28 Mayıs 2009

*Fiyatı: 1.50 TL

*ISSN: 1307-878X

Direniş, dayanışma, zafer!

Devletin silahıyla katliam!

Kürt ulusal sorunu emperyalist reçetelerle gündemden düşmezken, bölgede korucular yine işbaşındaydı. 4 Mayıs gecesi Mardin'in Mazıdağı ilçesi Kertê köyünde bir düğünü basan yüzleri maskeli korucular, aynı aileden 44 kişiyi katletti. Korucular, devletin silahı ile işlenmiş cinayetlerine böylece bir seferde 44 kişiyi daha eklediler.

Diğer yandan DTP'ye yönelik saldırıların ardı arkası kesilmeyen Kürt halkı ve devrimci, demokratik kamuoyu da DTP'yi sahiplenmeye ve dayanışmaya devam ediyor. *Sayfa 6-8*

Ekonomik krizin etkileri daha fazla işsizlik, daha yoğun sömürü ve sefalet olarak ortaya çıkmakta iken işçi direnişleri de fabrika önlerinde devam ediyor.

Kararlılık ve inatla aylardır süren direnişlere olan duyarlılık ve dayanışma direnişleri büyütecek ve kan emici patronlara karşı mücadelede onlara güç verecektir.

Egemenler cephesinde yeni sömürü paketleri üzerinde çalışmalar sürerken, kabine değişikliği ile taze kan arayışına girilirken ezilenlere yönelik saldırıların artacağından hiç kimsenin kuşkusu olmaz.

Yerel seçimlerde özellikle bölgede DTP'nin başarısının ardından gelen saldırılar sürerken, on yıllardır Kürt halkının başında bir kılıç gibi sallanan koruculuk Mardin'deki korkunç olayla bir kez daha tartışmaya açıldı. Koruculuğun nasıl bir suç ve cinayet şebekesi olduğu bu katliamla ortaya çıktı.

Ekonomik kriz ve Kürt halkına yönelik saldırılar gündemi işgal eden en önemli iki meseledir. İşçi, emekçi tüm ezilen kesimleri birleştirmek ve örgütlemek için bir adım öne çıkalm ve Kürt halkının yanında olarak dayanışmayı büyütelim.

Desa direnişi 1. yılında; Kadınlar yine en ön safta

DESA Deri'de Deri-İş Sendikası öncülüğünde bir yıldır direnişte olan işçiler, 29 Nisan'da Düzce fabrikası önünde biraraya geldiler. Burada bir açıklama yapan Deri-İş Sendikası Genel Başkanı **Musa Servi**, Desa patronunun tüm saldırılarına rağmen 1 yıldır baskılara boyun eğmediklerini ve mücadeleye devam ettiklerini söyledi. Direnişin 1. yıldönümünde gerçekleştirilen eylemde yine kadın işçiler en ön safta yerini almıştı. Mücadelenin yepyeni bir çehre kazandırdığı bu kadın işçilerden birinin de söylediği gibi "Keşke herkes kadınlar kadar cesaretli olsa!" Desa'da başka kadın işçiler olmak üzere direnişçiler sonuna kadar gitmeye kararlılar. Ve bu yıldönümünde bunu bir kez daha teyit ettiler. *Sayfa 10*

Kent AŞ işçisi direnişi seçti

1 Mayıs günü Karşıyaka Belediyesi'nin 5747 sayılı yasa nedeniyle oluşan hizmet daralmasını bahane ederek işten çıkarttığı Kent AŞ işçileri direnişi seçti. Direnişin 10. gününde İzmir Partizan'ın ziyaret ettiği işçiler, yıllardır örgütlü mücadele verdiklerini ve kendilerine sunulan taşeron işçilik "teklifini" bir hakaret olarak kabul ettiklerini söylüyorlar.

İşçiler "Bizi tahrik etmeye çalışıyorlar, ancak biz bu oyuna gelmeyeceğiz. Burada 10 gündür direniyoruz, kıdem ve ihbar tazminatı değil işimizi geri istiyoruz" diyorlar. *Sayfa 4*

İşçi-köylü'den

Türkiye'nin geleceği
çelikten yoğruluyor!

Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Militan tarz,
eylemli müdahale!

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

İşçi ve emekçilerin
örgütlenmesinde
mahallelerin önemi

Sayfa 4

Pusulula

Kazanma bilinci zorluklarla savaşmayı tetikler

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Hedefte olanların hedefi net!

Sayfa 13

İbrahim Kaypakkaya bugünün ve geleceğin kazanılmasında kızıl bir meşaledir -2-

İbrahim'de siyasal olgular karşısında ilkesel duruşlar hayatı önem taşıyor. Tüm mücadelesinde bu ilkesel duruşu görmek mümkündür. İlkelerden bir an dahi tereddüte düşmek, koşullar, şartlar ne olursa olsun onun tutumu değildir. Ancak bu duruş taktik politikalarda esneklik göstermediği anlamına gelmez. Tam tersi bunlar arasındaki diyalektik bütünlüğü göz önüne alarak güçlü bir silaha dönüştürür.

İnceleme yönteminde, **olguyu parçalara ayırarak bütünlüğe hakim olma metodunu uygular.** Genel hakkında yargılara, parçayı sıkı bir analizden geçirerek ulaşır.

Ülkenin sosyal, iktisadi ve kültürel yapısını incelerken ve belli başlı gelişmeleri tespit ederken; üretici güçler ve üretim ilişkileri arasındaki çelişmeleri bilimsel çalışma titizliğiyle ele alarak gelişmeleri analiz eder. Buradan devrimin niteliğini ve toplumsal sınıfların

İbrahim yarı-feodalizmi feodalizmin kalıntıları olarak değerlendirir. Emperyalizmin güdümünde gelişen kapitalizmle ittifakını, içiçeliğini ortaya koyar. **"Yüzlerce feodal biçimle yüzlerce kapitalist biçimin"** bir sentezi olduğunu, feodal biçimlerle kapitalist biçimlerin tasnif edilemeyecek kadar içiçe geçtiğini, eklenildiğini somut analizlerle (**Kürecik Bölge Raporu vb.**) ortaya koyar.

İçiş geçmiş, karşılıklı var olmanın emperyalizmin tahakkümü için kolaylaştırıcı bir dayanak olduğunu, kapitalist biçimlerle feodal biçimlerin karşılıklarını da gözden kaçırmaz. Ancak burada çelişmenin esas yönü İbrahim'in ilgi alanıdır. Her ne kadar kapitalist ilişkilerin gün be gün feodalizmi doğası gereği çözümlenip gevşeteceğini vurgulasa da bunun tali olduğunu, esas olanın bu üretim biçimlerinin iç içe geçmişliği ve varlıklarının geri dönülmez bir şekilde birbirini koşulladığı olduğunu göstermektedir. Meselelere emperyalizmin karakteristik özelliği ve yarı-sömürge ve de feodal ilişkileri tasfiye edememiş, demokratik devrimi gerçekleştirememiş ülke gerçekliğinden bakan bir tutum vardır.

Bu bağlamda devrimin yolu, niteliği, ittifakları, düşmanları meselelerini çözüme kavuşturur. Devrimin niteliğinin **Demokratik Halk Devrimi**, yolunun uzun süreli kırlardan şehirlere doğru gelişen **Halk Savaşı** ol-

ğunluğunu teşkil etmesinden değil aynı zamanda emperyalizmin yarı işgalinden ileri gelir..."

"Feodalizmin mevcudiyet derecesi ve köylülerin genel nüfus oranı (ki bunlar birbirine bağlı şeylerdir) demokratik devrimin programını etkiler, ama şehirlerin kırlardan kuşatılması stratejisini değiştirmez"*

İbrahim feodalizmin varlık derecesinin azalmasının devrim stratejisini değiştiremeyeceğini ancak programını etkileyeceğini vurgulamaktadır. Zira ülkemizin toplumsal yapısının değişiminin mevcut sosyo-ekonomik ilişkiler korunarak, devlet yapılanmasında niteliksel değişim olmadan köklü bir şekilde değişmeyeceği açıktır. Bu Marksizm'in abecesi olan genel bir yasadır. Bu temelde yaşanan sosyal, iktisadi, kültürel değişimler bir devrim olmaksızın öze yönelik değil, biçime yönelik olacaktır. Bu da taktik meseleler olarak devrimin programında yerini alacaktır.

Devrim ile karşı devrim güçlerinin konumlanışını, kuvvet ilişkisini devrim stratejisinde tayin edici önemde görmektedir. Kırların esas, şehirlerin tali olması sadece devrimin güçlerinin burada güçlü olmasına değil bu çelişkinin diğer yönü olan egemen sınıfların buralarda daha zayıf olmasına bağlar.

Bugün için şehirlere yaşanan yoğun göçün sonucu köylülük nüfusun azalması bir olgudur. Bu yarı-feodal ilişkilerin nispi oranda tavsadığının ama aynı biçimde bu sosyo-ekonomik kültürel ilişkiler içinde başka bir vechhe olması anlamına gelmektedir. Bu değişim ve yeni vechenin sanayi ve işçi sınıfının gelişimine aynı oranda yansımaktan uzak olduğu ise bir başka gerçektir. Ancak yaşanan değişim içinde kentsel bölgelerin öneminin geçmişe oranla daha fazla arttığı yadsınmaz. Bu durum temel güç, sınıf ittifakları, kırdan şehire strateji ekseninde köylü gerilla savaşına dayalı Halk Savaşını ve bir bütün olarak devrimimizin karakterinde nitel bir değişimi ifade etmemektedir. Mevcut gelişmenin Demokratik Devrimin taktik bir sorunu olarak ele alınarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Mevcut durumda devrim ve karşı devrim kuvvetlerinin güç ilişkileri ile konumlanışlarında özellikle emperyalist tahakkümün küreselleşme eksenli siyasal-ekonomik politikalarının ülkemiz özgünlüğündeki yansımaları bunu daha fazla gerçekçi kılmaktadır.

Eşitsiz gelişim yasasına uygun olarak devrimin de eşitsiz bir gelişim içinde olacağı bilimsel gerçeği üzerinden ülkenin en kuru bozkırını doğru olarak tespit ederek küçükten büyüğe, basitten karmaşığa doğru gelecek kır gerilla mücadelesi anlayışı içerisindedir. Özellikle Türkiye Kürdistanı'nda yürüttüğü faaliyet onun düşüncelerinin sistemleştirilmesi ve silahlı mücadeleye başlaması noktasında güçlü bir itim sağlamıştır.

Bölgelerin tarihsel, sosyal, sınıfsal dokusu ve çelişkileri doğrultusunda bu bozkırın burası olduğunu doğru tespit etmesi ve gerilla mücadelesini buradan

başlatması basit, geçirilecek bir durum değildir. Bilimsel düşünüş ve tutumun güçlü bir ispatıdır. Sosyal pratik İbrahim'i bu özgülde haklı çıkarmıştır. Kürt Ulusal Hareketi'nin temel savaş stratejisi, hedef ve amaçlarından ve de ideolojik önderliğinden azade olarak başarıyı göz önüne alındığında İbrahim'in oluşturduğu temel ne denli bilimsel olduğu görülecektir.

İbrahim'in Türkiye Devrimci Hareketi'nden temelden kopuşunu sağlayan yaklaşımlarından en önemlisinin **Kemalizm** ve bu bağlamda devletin niteliğine yönelik çözümlenmeleri olduğu bilinmektedir. İbrahim'in bu çözümlenmelerinin özü doğru kavranmaksızın bugün devletin kendini yeniden yapılandırma çabalarını, egemenler arasındaki dalaşları tam olarak kavramak mümkün olmayacaktır.

İbrahim, devletin niteliği ve temel yapılanması (**iktidar aygıtı, parlamentonun işlevi vb.**), egemen sınıflar arasındaki ayrışmaları ve bu ayrışmaların kendi içinde tasnifi ve bunlara karşı sınıfsal duruş üzerine oldukça net ve bilimsel yaklaşımla temel noktalarda ilkesel düzeyde bir duruş gösterir.

Kemalizm'e ve egemen sınıflara yaklaşımın nasıl olması gerektiğini açıklarken öncelikle Şefik Hüsnü'nderliğindeki revizyonist, sınıf işbirlikçisi TKP'nin pratiğini irdeleyip mahkum ederek işe başlar. Buradan çıkardığı en önemli sonuç; TKP'nin işçi-köylü ittifakını reddederek uzun dönemde Kemalizm burjuva demokrasisini yapılandırarak sosyalist devrimin koşullarını hazırlayacağına olan anti-bilimsel tutumla egemen sınıflara yedeklenmesi, çok partili döneme geçiş arifesinde ise bu defa "çok parti", "serbest seçim" gibi söylemleri dillendiren Demokrat Parti ile teşekkül eden komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bir kliginin siyasi temsilcilerine yedeklenmeyi tercih etmesidir. Bu durumu çözümlen İbrahim, bu TKP'nin ancak reformcu orta burjuvazinin siyasi temsilcisi olabileceğini tespit etmiştir.

İbrahim sadece, Şefik Hüsnü'nün TKP'sini bu sınıfsal nitelikte görmez. TIP, Mihri Belli kligi gibi siyasi oluşumları da reformcu orta burjuvazinin siyasi temsilcileri olarak niteler. Bu yaklaşım İbrahim için tam bir sınıfsal karşıt-ideolojik, siyasi, kültürel ve örgütsel inşanın oluşturulması demektir. Kendi çizgisini bu derece net ve keskin bir ayrıma tabi tutmuştur.

*(İbrahim Kaypakkaya Seçme Yazılar)

(Devam edecek)

İşçi-köylü'den

Türkiye'nin geleceği çelikten yoğunluyor.

Çelik aldığı suyu unutmadı!

Ekonomik kriz kitleler üzerindeki etkisi derinden hissettirmeye devam ediyor. Her gün farklı tartışmalarla üstü örtülmeye, unutturulmaya çalışılan ekonomik kriz tam aksine her adımda işçi, emekçilerin karşısına dikiliyor. Krizin, iddia edilen aksine geniş bir kapsamı olduğu artık tartışma götürmez bir gerçek olarak kabul ediliyor. Krizin derinden nüfuz ettiği ülkemizde artık krizi yok sayan bir söylemin hiçbir karşılığı kalmamıştır.

"İşsizlik mücadelesi" adı altında 6 "çözüm paketi" açıklayan hükümet, **"Krizle karşı mücadele ediyoruz"** gü-rültüleri eşliğinde yedinci paketi açıklamaya hazırlanıyor. Temelde incir çekirdeğini doldurmayacak düzenlemeler getiren ve işsizliğin azaltılmasına doğrudan katkısı olmayan bu "adımlara" bir yenisi daha ekleniyor. Hükümet, **"İşsizliğin azaltılması"** adı altında işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarının gasp edilmesinin önünü açacak düzenlemelere imza atıyor. Yedinci paket de bunlardan biri. Buna göre; işsizler **"geçici istihdam büroları"**nda iş bulabilecek.

Egemenler bu bürolarda işsizlere her türlü güvenceden ve çalışma düzeninden yoksun iş alanlarında "iş" bulacak! Emekçilerin emeğinden yapılan kesintilerle İşsizlik Fonunda biriktirilen sermayenin kılıfına uydurularak gasp edilmesi de hükümetin "işsizliğe dönük" projelerinde birini oluşturuyor. Söylemlerin ve propagandaların aksine işsizlik ise artmaya devam etmektedir.

Hükümetin bu soruna yaklaşımı ise Devlet Bakanı **Zafer Çağlayan** özetledi. Tablo için **"krizin en dip noktasını gördüğümüz"** yorumunu yapan Çağlayan'ın aksine IMF ise krizin en sert sarsıntılarının 2010 yılında yaşanacağına dikkat çekmektedir.

Ekonomik krizin etkisi ile işlerine son verilen, kapı önün konulan işçilerin mücadelesi ise sürüyor. Sürecin genel gidişatı dikkate alındığında yıkıma karşı direnişlerin de artarak gelişeceğini söylemek yanlış olmayacaktır.

Bu yanı sıra yaz aylarında rehavete kapılmadan, disiplinli bir çalışma ile direnişteki işçilerle dayanışmayı güçlendirmek haklı talepleri için verdikleri mücadeleye omuz vermek önem kazanıyor.

1 Mayıs'la açığa çıkan enerjinin, umut ve coşkunun sınıfın mücadelesinde bir kaldıraç işlevi görmesinin yolu buradan geçmektedir. 32 yıl sonra Taksim'e çıkan işçi, emekçilerin bu kazanımını süreklileştirmek ve bir adım ileri taşımak için sınıfta çalışmaya ağırlık vermek gerekmektedir.

Sınıf hareketine yaklaşım, çalışma tarzı ve buradan çıkarılacak sonuçlar noktasında önemli bir tarihsel birikime sahip olduğumuz unutulmamalıdır.

İbrahim yoldaşı andığımız bu dönemde onun 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'ne yaklaşımı incelenmelidir. Önder yoldaş, hiçbir ayrıntıyı kaçırmadan ancak ayrıntılarda boğulmadan sınıf hareketini bilimsel bir süzgeçten geçirecek devletin niteliği, mücadelemizin ana hatları hakkında bugünde canlılığını ve yakıcılığını koruyan fikirlerini geliştirdi.

İbrahim yoldaş, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'ni haber alır almaz Ankara'dan İstanbul'a gelerek eylemin içinde yer almış, fabrikalardan işçileri eyleme çağırmış, işçilerle birlikte omuz omuza mücadele etmiştir. O, İşçi-Köylü gazetesinde çalıştığı dönemlerde ve sonrasında direniş, grev ve fabrika işgallerini çok yakından takip etmiş, işçilerle fabrikalarda sabahlamış onlarla birlikte çadırlarda kalmış, nöbet tutmuştur. Birçok işçi havzasında faaliyet yürütmüştür.

Bu açılarından bakıldığında Mayıs ayını İbrahim yoldaşın düşüncelerini, siyasi analizlerini güncel gelişmeler üzerinden yeniden incelediğimiz ve geleceğe dair sonuçlar çıkaracağımız bir yemekte ele almak faydalı olacaktır.

Ayrıca DTP'ye yönelik gerçekleştirilen gözaltı ve tutuklamalar da sürecin en önemli ayaklarında birini oluşturmaktadır. DTP'nin bu saldırılara karşı birçok ilde ve bölgede düzenleyeceği mitinglere, eylemlere ve direnişlere katılmak Kürt halkı ile daha fazla bütünleşmek anlamına gelecektir. İbrahim yoldaş Türkiye'de bir ilki gerçekleştirerek 50 yıllık suskunluğun ardından Kürt kelimesinin ağızlarına alınmadığı bir dönemde Kürt ulusal sorununa dair tespitleri de güncelliğini korumaktadır. Kürt Ulusal Hareketi tarafından da bu çıkışı ile genel kabul gören İbrahim yoldaşın analizleri tıpkı diğer birçok tespiti gibi güncelliğini en fazla koruyan ve tartışılan konuların başında gelmektedir.

37 yıl geçmesine rağmen Kaypakkaya yoldaşın özellikle Kemalizm ve milli mesele konusundaki görüşlerinin kamuoyunda hâlâ tartışma yaratması tespitlerinin güncelliğini ispatlamaktadır. Önder yoldaşın büyük bir öngörü ile "Türkiye'nin geleceği çelikten yoğunluyor."

"Ve çelik aldığı suyu unutmuyacak!" sözleri ile ifade ettiği iddia yaşamın canlı pratiği içinde döne döne kanıtlanıyor.

Evet, Çelik aldığı suyu unutmadı!

İbrahim yoldaşın ardılları olarak canlı, hareketli coşku-lu bir mücadeleye hattı örnek için sürece daha fazla yüklenelim!

İbrahim'in Diyarbakır Zindanı'da savunmasını yazmak üzere tuttuğu notlar

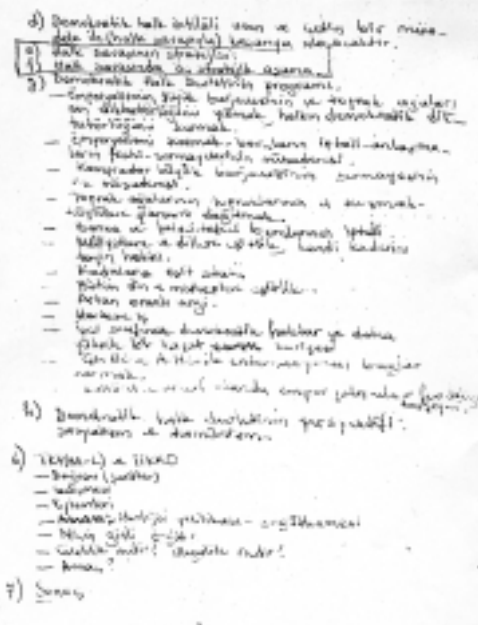
devrim karşısındaki pozisyonunu açığa çıkarır.

Yarı-feodal, yarı-sömürge sosyo-ekonomik ilişkiler içinde olan ülkemiz gerçekliği üzerinden belli başlı gelişmeleri tasnif ederek, diğer gelişmeleri belirleyen ve tesir eden başlı gelişmeyi açığa çıkarır. Bu gelişmeyi **"feodalizmle halk yığınları arasındaki çelişme"** olarak ortaya koyar.

Yarı-feodal ilişki ve üretim biçimini kavrayış düzeyi oldukça ileridir. **Kürecik Bölge Raporu'**na bakıldığında bu görülecektir. Yarı-feodalizmi ya da feodal ilişkilerin ekonomik ilişkiler içinde etkisini, emperyalizm olgusu ile onun siyasi ekonomik ilişkileri bağlamında ele alarak çağın özelliklerini ve karakterini ne denli kavradığını gösterir.

Yarı-feodalizm denince elinde kamçı, ayağında çizme olan beylerin ve ağaların hakimiyetini arayanlara, yarı-feodal üretim ilişkileri ya da feodalizmle halk yığınları arasındaki çelişki denince Ortaçağın feodal biçimlerini arayanlara karşı nükteli bir şekilde eleştirel yaklaşır ve burjuva idealizmi olarak yargılar.

O ortaçağın feodal ilişkilerini referans alanlarla alay ettiği gibi çalışma ve tezleriyle yarı-feodal biçimlerin ne olduğunu, nasıl görümler aldığı somut bir şekilde açıklar. Bunun toplumsal dayanaklarını ve emperyalizmle olan sıkı bağlarını ortaya koyarak mevcut çelişmenin içeriğine, ülkemiz topraklarında aldığı görümlere açıklık getirir.

Türkiye egemen sınıflarının ABD merkezli ziyaret trafiği sürüyor. Yerel seçimlerin hemen ardından gerçekleşen, "Mesih" Obama'nın ziyaretini, ABD Genel Kurmay Başkanı **Michael Mullen**'in ziyareti izledi. Onu ise, FBI Başkanı **Robert Mueller**'in ziyareti izliyor...

Bu yoğun ziyaretlerin, ne Türkiye emekçi halkının ne de bölge halklarının lehine olmadığı malum.

Üst düzeyde gerçekleştirilen görüşmelerin, Türkiye'nin bölgesel projelerde üstlendiği rolü pekiştirmeye hizmet ettiği çok açık. Afganistan, Irak, İran ve Ermenistan gündemlerinin ise, öncelikli olarak ele alınan konular olduğu, görüşmelerle birlikte kamuoyuna yansıyan bilgilerden ve misafirden çok, "evin efendisi" konumundaki ziyaretçilerin, hemen yanbaşında, "yaka iliklenerek" yapılan açıklamalardan ve sonraki günlerde yaşanan gelişmelerden de anlaşılmalıdır.

ABD emperyalizminin en üst düzey temsilcileri tarafından gerçekleştirilen bu ziyaretlerde öncelikli konuların başında, Afganistan'a, buradaki sıcak savaş ortamında savaşacak, yani muharip asker gücü gönderilmesi geliyor.

İşgallerin yükü bağımlı ülkelere

Afganistan'a savaşacak asker gücü gönderme gündemi, son dönemdeki emperyalist zirvelerinde başlıca konularından birini oluşturmakta. ABD emperyalizmi, burada verdiği kayıpların ve bir bütün olarak Afganistan işgalinin yükünün artmasıyla birlikte, işgalin yükünü paylaşırma çabasında. Ancak başta AB emperyalistleri olmak üzere, işgalin müttefikleri bu paylaşımın askeri boyutuna çok da öyle yaklaşmamakta. Kimi AB bileşenleri ise, yeni asker göndermeyi bırakalım, mevcut askerlerinin sayısını azaltmayı tercih etmekte.

Emperyalistler bir kez daha kendi yağma ve talan savaşlarının faturasını, emperyalizme bağımlı ülkelere yıkarak istediklerini gizlemekteler.

Afganistan'a daha fazla sayıda ve savaş gücü olarak asker gönderilmesine dönük yeni bir tezkerenin meclis gündemine getirilmesi de kaçınılmaz gibi görünüyor. Irak işgali dönemindeki 1 Mart tezkeresi benzeri bir durumun yaşanması ise, şu süreçte biraz zor görünüyor. O dönem tezkerenin geçmemesi için oy kullanan CHP, elbette aynı gün yapılan ve on binlerin katıldığı tezkere eyleminin de etkisiyle, tezkerenin geçmemesinin meclisteki baş sorumlularından ilan edilmiştir.

Ancak, egemen klikler arasındaki hegemonya çatışmasının, Ergenekon vb. gündemlerle iyice tırmandığı günlerde, neredeyse "kanlı-bıçaklı" olan CHP ile AKP'nin arasından bugünlerde "su sızmayan" bir görüntü yansıyor. Bu görüntü her şeyden önce, birbiriyle "it dalaşı" içinde olanların, Ermenistan vb. bölgesel emperyalist projelerde, böylelikle de hem ülke halkına hem de bölge halklarına dönük saldırılarda, bir kez daha uzlaştığını da gösteriyor.

El Sadr "bizi" niye ziyaret etti?

Emperyalistlerin bölgeye dönük uzun ve kısa vadeli projeleri kapsamındaki adımlardan biri de, ABD merkezli ziyaretlerin gerçekleştirildiği günlerde, Iraklı Şii lider **Mukteda El Sadr**'in yaptığı ziyaretle atıldı.

El Sadr'ın ziyaretinin Irak işgalinin geleceğine dair pazarlıkları içerdiği, işgalin hakim gücünün ABD emperyalizmi olduğu gerçeği, bu görüşmeyi de zaten kaçınılmaz kılmakta.

Görüşmelerde, işgal karşıtı direnişin son dönemde iyice yükselişe geçtiği Irak'taki son durumun yanısıra, burada Aralık ayında yapılacak olan seçimlerin ele alındığı, görüşmelerden yansıyan bilgiler arasında.

Irak'ta önemli bir güç konumundaki Sadr hareketinin siyasallaştırılarak, Irak'taki süreçte dahil edilmesinin planlandığı biliniyor. Yani çabalar, buradaki direnişin ehilleştirilerek, işgale ortak edilmesini içeriyor.

Bu yönlü çabalar, Sadr'ın Ankara'dan sonra İstanbul'a geçmesi ve hareketin seksen kişilik heyetiyle birlikte, burada yapılan konferansta da sürdü.

El Sadr'ı hem ABD emperyalizmi hem de

Sistemin kan kaybını hızlandıralım!

TC devletine ait özel bir uçakla Ankara'ya gelen El Sadr'ın bu ziyaretinde en dikkat çekici noktalardan birini, aynı günlerde Ankara'da olan ABD emperyalizminin temsilcileri ile aynı otelde kalması oluşturuyordu.

Emperyalist efendilerin kaldığı otellerde bırakalım başka birilerinin kalmasını, etrafında kuş bile uçurulmadığı bilindiğinde, aynı yerde konaklamamanın, sadece konaklamadan ibaret olmadığı, El Sadr'ın Türk egemen sınıflarının temsilcilerinden önce, ABD temsilcileri ile görüştüğü, sadece bir varsayım olması gerek.

Türk egemen sınıfları açısından "önemli" kılan bir diğer mesele ise, Irak'ın "bütünlüğü" ve Kerkük, dolayısıyla da Kürt sorunu noktasındaki "çözüm"e karşı benzer bir yaklaşım içinde olmasıdır.

Özellikle de Kerkük noktasındaki tezleri, El Sadr ile oldukça örtüşen Türk egemen sınıfları, Irak işgalinin ortaya çıkardığı yağma ve talandan pay alma çabalarında, El Sadr'ı yanlarına almaya çalışıyorlar.

Bu çabalar elbette Kürt sorununun ABD patentli "çözümü" açısından da geçerli.

Mardin katliamını, Kürdü-Kürde kırdırma politikası yarattı

Bu çözüm, özünde, faşist TC devletinin, Kürt ulusal sorununun çözümünü, onlarca yıldır imha-inkar-asimilasyon politikalarında gören yaklaşımından başka bir şey değil. Bir diğer deyimle, ABD patentli "çözüm" denildiğinde de anlaşılması gerekenin Kürt Ulusal Hareketi'nin teslim alınması olduğu, bu süreçte daha da net ortaya çıkmıştır.

AKP'nin Kürt illerinde aldığı seçim yenilgisinin ardından, eskkiye oranla hayli bir artış gösteren, Kürt Ulusal Hareketi'ni teslim alma çabaları sürerken, Kürtler üzerinde estirilen, tutuklama-gözaltı ve fiili saldırı dalgasıyla birlikte, devlet terörü de zirvelerde seyir ediyor.

Kürt ulusal sorunu özgülünde ve de "te-

katliamların gözlerden saklanması hedefleniyor.

Uzunca zamandır Dersim'de yoğunlaşan devlet terörü kapsamında atılan adımlardan biri de, bölgede yeni korucu kadroları açılması oldu.

Faşist devlete uzunca yıllardır ölüm mangaları olarak hizmet eden bu güçler, devletin içindeki ya da devletin bölgedeki uzantısı, kendi halkına ihanet içindeki aşiretler eliyle, "Kürdü Kürde kırdırma" politikalarının ürünüdür.

Her türden silahla donatılan bu cinayet şebekelerinin son "faaliyetleri" ise, koruculuk sisteminin gerçekliğini, bilmeyenler ya da bilinçli olarak gözünü-kulağını kapatanlar açısından da gözler önüne sermiştir.

Mardin'de 45 kişinin, çoluk-çocuk demeden katledilmesi olayında yaşananlar, ısrarla töre-kişisel rant vb. biçimlerde sunulurken, katliama ilişkin getirilen "olay PKK'nin üzerine yıkılacaktı" iddiası üzerinde durulmaması için, özel bir çabaya girilmektedir. Bugüne kadar yaşanan çokça pratik ise, bunun bir iddiadan da öte olduğunu göstermektedir. Tek başına jandarma karakolunun hemen yanbaşında yaşanan katliama jandarma tarafından ancak iki saat sonra müdahale edilmesi bile, durumu bir iddianın ötesine taşımaktadır.

Sistemin kan kaybı artıyor

Ancak gerek Kürt Ulusal Hareketi'ne gerekse topyekun olarak emekçi halka dönük gerçekleştirilen bu saldırılar, sistemin giderek kan kaybettiğinin üstünü örtmeye yetmemektedir. Bu kan kaybı ise, yeni saldırıların hazırlığını yapmayı sistem açısından zorunlu hale getirmektedir.

Bu çabalar sistemin kendi içinde yeniden yapılandırılması girişimlerinde de görülmektedir. Hükümetteki kabine değişikliği, anayasa tartışmalarının yeniden alevlenmesi, önümüzdeki dönemde yaşanacak gelişmelerin hangi eksenle ele alınacağına dair ipuçları sunmaktadır.

Gelişmelerin ekseninde sisteme taze kan arayışının olacağına ise kesin gözüyle bakabiliriz. Aradıkları taze kanı, emekçi yığınlara dönük saldırıların kapsamını genişleterek elde etmeye çalışacakları, önceki deneyimlerden hareketle bilinmektedir.

Ülkenin ilerici devrimci-yurtsever güçlerine önümüzdeki süreçte düşen en acil görev ise, ortak bir mücadele hattı örererek, egemen sınıfların taze kan arayışını boşa çıkarmak ve kan kaybını hızlandırmak olmalıdır.

Sınıfsal Yaklaşım

MİLİTAN TARZ, EYLEMLİ MÜDAHALE!

Önce İlker Başbuğ iki hafta arayla konuşmuş (14-29.04), bilinen "resmi" görüşleri tekrarlamaktan başka bazı "açılımlar"a hazır olduklarının sinyalinin vermiş ama daha önemlisi, bir süredir sıkı müttefikleri olan AKP ile yaşanan gelişmeleri deşifre etmeyi hedeflemişti. Bunda yerel seçim sonuçları ve krizin boyutları kadar ABD'nin yönelimi ne kadar etkiliydi kestirmek zor sayılmaz ama **Kürt sorunu** belli bir ağırlık taşımaktaydı. Dikkat çekici olan, ikinci konuşmada Ergenekon davasıyla -ve operasyonu- ilgili eleştirilere ilk kez **açıkça** yer verilmesiydi.

Derken, makamın önceki sakini Yaşar Büyükanıt sahne aldı (07.05). Onun anlattıkları daha çeşitli konuları kapsıyordu ve **infial** uyandırıcı boyuttaydı. İlk kez böylesi bir şahsiyeti bu kadar erken ve olabildiğince "**açık**" konuşuran elbette kişisel nedenler değildi. Hem kamuoyu hem de belli çevrelere ana başlıklar da önemli mesajlar verilmesi hesaplanmıştı. Bunlardan birisi, yine **ulusal sorunla** ilgili süreç iken diğeri ise Ergenekon davası konusundaki

tasarruflara yönelikti.

Yerel seçimlerden hemen sonra DTP'ye yönelik "KCK operasyonu", askıda tutulan kapatma davası ile henüz ilişkilendirilmeden yeni bir **koz** olarak masanın diğer tarafına kaydedilmiş, bunu protesto için geliştirilen eylemler Türkiye Kürdistanı'nda yeni bir **isyan rüzgârı** estirmişti. Kürt ulusal sorunu ile ilgili "**olgunlaştırma**" faaliyetleri, özel elçi Hasan Cemal'in Kandil'e tırmanması ile sürdürüldü. Belli bir aşamaya gelindiğine dair "**müjdeyi**" nihayet, "iyi şeyler olur" (08.05) sözleriyle Abdullah Gül verecekti...

Abdullah Gül bu kez Mart 2009'da İran'a giderken "iyi şeyler olacak" gibi muğlak ve kısa bir ifade yerine daha açık ve anlamlı konuşuyor, şunları söylüyordu: "**Mutlak hal ledilmesi lazımdır. Bu Türkiye'nin birinci meselesidir. İyi gelişmeler olması lazımdır ve olabilir. Herkes için çok daha farkında. Asker, sivil, istihbarat, devlet içinde herkes birbiriyle çok daha açık seçik konuşuyor. Böyle bir ortamda iyi şeyler olur. Bir fırsat var, kaçmaması lazım. Hem dış meselemizde, hem de bu iç meselemizde.**"

Kürt ulusal sorunu, A. Gül'ün de itiraf ettiği gibi faşist Türk devletinin **birinci** meselesidir. Üstelik bu niteliğini uzun yıllardır korumakta, bir dizi sorun buna bağlı şekillenmektedir. Geline aşamada sorunun "siyasal çözümü" ile ilgili emperyalist planların devreye sokulmasında kendi cephelerinde belirli bir **uyumun** sağlandığı anlaşılmalıdır. Bu "çözüm" elbette ki diğer taraf olan Ulusal Hareket ile **anlaşma/uzlaşmaya** bağlı gerçekleşme şansına sahiptir. Süreç işletilmeye başlanınca, atılacak adımların yanıtız kalmayacağına dair "**umutlu**" bir yaklaşımın egemen olduğu görülmektedir.

Kürt ulusal sorununda 25 yıllık savaşın ardından kritik bir evreye, önemli bir **dönemece** geldiği anlaşılmalıdır. Günümüzde çeşitli çevrelerle ulusal soruna ilişkin yürüttüğümüz polemiklerin önem ve değerini daha da artıran bu sürecin hassasiyetle takip edilmesi gerekmektedir. Zira ulusal soruna ilişkin her türlü gelişme Türkiye'deki sınıf mücadelesinin genel seyrini **derinden** etkileyecek özelliklere sahiptir.

Bu durum özellikle gelinen noktaya itibarıyla böyledir. Kürt ulusal devrimci ve demokrat güçlerinin çeyrek asırdır yürüttüğü savaş ve direnişin yarattığı potansiyel, dinamizm ve kültürün, bütün halk sınıflarının üzerinde muazzam bir etkisi vardır. Devrimci mücadelenin **sürekli** beslendiği bu etkileşim, her şeyden önce egemen sınıflara yönelik "**teh-**

dit ve zarar"la doğru orantılı değerlendirilmek durumundadır.

İşgal sonrası Irak'la beraber yeni dengelere oturan bölgedeki Kürt sorununun akıbeti, Türkiye'deki "**açmaz**" daha fazla tahammül edilmesini zorlaştırmıştır. E dengelerin hakkından gelecek olan, karşılıklı çıkarlardır. ABD'nin yeni dönem plan ve politikaları doğrultusunda atılacak adımların izinden gitmek, özellikle de büyük kriz şartlarında "**çizginin**" dışına çıkmamak gerekmektedir. Ekonomik durumun ne kadar ciddi ve hassas/kırılgan olduğuna dair sistem merkezindeki otoritelerin uyarıları bitmek bilmemektedir.

Durumun, hükümetlerini, kendi süreçlerini garanti altına almaktan öte, mevcut devlet politikaları/çıkarları açısından oluşan **riskler** bakımından kritikliğine işaret noktasında, kabinedeki değişiklikler son derece anlamlıdır. As oyuncuların sahaya sürüldüğüne dair benzetme yanlış değildir. Nitekim, gerek ekonomiyle ilgili bakanların **büyük oranda** değişmesi, gerek dışişleri yapılan atama (Davutoğlu) gerekse de Arınç'ın başbakan yardımcısı olması önemli hamlelerdir.

Bu revizyonla birlikte ilk iş olarak Anayasa'da değişiklik çalışması girilmesi, sürecin göğüslenmesine yönelik **hazırlıklar** şeklinde okunmalıdır. Tahkimat, tepeden turnağa her mevkiye ve alanda yapılmakta, sınıf mücadelesinin gereği

çok yönlü faaliyet yürütülmektedir. Bu yüzden **1 Mayıs**'in bayram ilan edilmesi, hakeza **Taksim** alanının mitinge açılması için 1 yıllık geciktirme dahi egemen sınıflar için **hayati** önemdedir. Bunun nedeni şimdi daha iyi anlaşılmalıdır. Geçmiş yıllar bir yana daha geçen sene bin türlü gerekçe ile son derece "**kararlı**" direniş sergileyenlerin, bu yıl bayram yasası çıkarması üzerinde iyi durulmalı, Taksim'de ısrarın **esprisi** doğru biçimde kavranmalıdır.

"Alan fetişizmi", "nostaljik bir saplantı" sözlerini sarf eden reform mistler, yalnızca egemen sınıfların "**ölümüne**" direnci üzerine biraz kafa yorsalar sorunu anlama konusunda mesafe alabileceklerdir. İçinden geçilen süreç 1 Mayıs'ı egemenlerden söküp alacak bir **devrimci iradenin** sergilenmesine kapı aralamıştır. Bu kapıyı yılların mücadele birikimi yaratmıştır. Ancak, elde edilen mevzi ve kazanımlardan hiç durmaksızın ileriye doğru yürümek gerektiği açıktır.

Sınıf mücadelesinin keskinleştiği, çelişkilerin derinleştiği bütün durumlarda **anahtar**, karşı-devrimci yönelim iradenin kararlı tezahüründe kendini bulmaktadır. Bunun mücadele diline tercümesi **eylem**, tarz olarak ifadesi **militanlık**. Bu hareket tarzı ve kavga kültürüne bütün alan ve cephelerde ihtiyaç olduğu bir süreçten geçilmektedir. Uzlaşma ve teslimiyeti ideolojik sa-

vasının merkezine alarak pompalayan düşman, halk saflarındaki "**doştlarına**" güvenmektedir.

Bu "doştlar" şaibe ve komplo teorisine yer yok ki, özellikle böylesi dönemlerde egemen sınıfların taktiklerine/hesaplarına uyum sağlayan politikalar geliştirmektedir. Buna yerel seçimler vesilesiyle gerek genel ölgekte gerekse de bazı bölgelerde tanıklık edilmiştir. Buna 2009 1 Mayıs'ı vesilesiyle de tanık olunmuştur. Şartlar daha da kızışacak ve bu duruma tanıklık edilecek örnekler çoğalacaktır. Şimdi çok daha kritik bir sorun olarak Ulusal Hareket'in "**çözüm**" ilişkilerindeki tutumu önem taşımaktadır.

Kesintisiz bir mücadele hattı örmenin, devrimci potansiyeli bu hattın içerisinde direniş potasına akitmanın zamanıdır. Bunun için krizden kaynaklı egemen sınıf saldırıları, koşulları alabildiğine olgunlaştırmıştır. Sorun, **yakıcı somut talepler** etrafında işçi, emekçi, işsiz, köylü, yoksul kitleleri mücadeleye seferber etmeyi başarabilmektedir. Giderek artan sayıda fabrika ve işyerinde grev ve direnişler yaşanmaktadır. Önümüzdeki dönem bunun artışı göstereceği kesindir. İşsizlik ve yoksulluktaki artış, **cephesiz** olgusunu görünür kılacak **saflaşmayı** dayatacaktır. Proletaryanın temsilcileri kendi ve ortak kampanyaları aracılığıyla sürece müdahale etmek sorumluluğu altındadır.

Kent AŞ işçisi direnişi seçti

1 Mayıs günü Karşıyaka Belediyesi'nin 5747 sayılı yasa nedeniyle oluşan hizmet daralmasını bahane ederek işten çıkardığı Kent AŞ işçilerini, direnişlerinin onuncu gününde **İzmir Partizan** olarak ziyaret ettik ve bu sürece nasıl gelineceğini, neler yaşadıklarını ve neler yapacaklarını kendilerinden dinledik.

- **Bize direniş sürecine nasıl geldiğinizi anlatır mısınız?**

- **Mehmet Çınar (DİSK Genel İş 5 No'lu Şube Başkanı ve Kent AŞ işçisi):** Direnişimizin 10. günündeyiz. 291 işçi arkadaşımızın 1 Mayıs günü işlerine son verildi. Hepimiz Karşıyaka Belediyesi'nin kuruluşu olan Kent AŞ işçileriyiz. Karşıyaka Belediyesi'nin hizmetlerinin % 80'i bu şirket tarafından yürütülmektedir. Belediye içerisinde 5 yıl öncesinden beri bir taşeronlaştırma mantığı yürütülüyordu. Bizler bu mantığa karşı da mücadele ediyoruz.

Yerel seçimler öncesi **Bayraklı** ilçe oldu. (Karşıyaka ilçesinin büyük bir bölümü Bayraklı'ya bağlandı.) Bu durum tam da işlerine geldi. Kamuoyunda da kendilerini haklı çıkartacak bir bahane buldular. Hizmetlerin bir bölümü Bayraklı'da kaldığı için bu işçiler fazlalık mantığıyla işçi çıkarttılar. Ancak Kent AŞ dışında şu anda Karşıyaka Belediyesi'nde 4 ayrı firma hizmet veriyor, buralarda da işçiler çalışıyor. Burada belirtmek istediğimiz, kesinlikle o işçi arkadaşlarımızın işleri ile ilgili değil, isteriz ki onlar da Kent AŞ altında hizmet versinler, taşeronda değil. Bizim işimizin elimizden alınıp verildiği firma da taşeron firma, **Altaş firması**, bunun dışında 3 adet daha taşeron firma var. Buralardan da işten çıkartılan arkadaşlarımız oldu ancak Belediye'nin toplu bir şekilde kendi kuruluşu olan bir firmadan işçi çıkartması tek bir şeye hizmet etmektedir, **sendikasızsızlaş-tırmak ve taşeronlaştırmak**. Kendilerine göre bu duruma formül de bulmuşlar. Kıdem ve ihbar tazminatlarını alsınlar, gitsinler, taşeron firmada çalışsınlar diyorlar. İşimizi elimizden aldıkları yetmiyormuş gibi şimdi de onurumuzla oynuyorlar. Taşeron sistemi kölelik sistemidir. Kent AŞ işçileri yıllardır örgütlü mücadele vermiştir. Bize sundukları bu formül bir hakarettir. Bizi tahrik etmeye çalışıyorlar, ancak biz bu oyuna gelmeyeceğiz. Burada 10 gündür direniyoruz, kıdem ve ihbar tazminatı değil işimizi geri istiyoruz.

Bizleri işten çıkartırken iş yasası 29. maddeye göre işten çıkartmışlardır, bu da apayrı bir olay. Kendileri koydukları yasaya bile uymuyorlar. Bu yasaya göre 1 ay öncesinde işveren bölge çalışmaya baş vurur, bölge çalışma bir müfettiş görevlendirir, bu müfettiş de bu iş yerinde bir üretim düşüklüğü ya da daralma varsa o oranda işçi tenkisi istenir. Bunların hiçbirini yapılmadı. Ayrıca bizim toplu sözleşmemiz de hala devam etmektedir. Sözleşme devam ederken işçi işten çıkartılabilir mi? İşten çıkartıldığımız gün iş taşeronu verildi. Ama biz yasalar önce kime hak verecek diye bakmıyoruz. Yasalardan önce meşru olana bakalım. 20 yıl bu şantiyeden içeri girdik, alinteri döktük. Birçok arkadaşımız iş kazasından öldü, sakatlandı. Bu fedakarlıkta çalışan işçiyi bu mu gerektirirdi? Oy istediler oy bile verdik. Bir tek işimiz vardı şimdi onu elimizden aldılar. Artık kusura bakmasınlar, sonuna kadar burada direneceğiz.

- **Belediyenin bu durumu çözme yönünde hiçbir adımı olmadı mı?**

- Belli görüşmeler yapılıyor. Dün kendilerine göre bir formül bulmuşlar. Her kişiye bir miktar para veriyoruz, taşeronda iş de veriyoruz diyorlar. Başında da belirttim, bu bize hakarettir. Bizim onurlu bir duruşumuz var, kesinlikle gidip o işçi düşmanı kan emicilere çalışmayacağız. Bizim formülümüz belli, ihale edilen işlerin iptalini istiyoruz. Sonuna kadar da bunun için mücadele edeceğiz.

- **Teşekkür ederiz. Direnişinizde başarılar diliyoruz. (İzmir)**

"Baskılara boyun eğmek onursuzlaştırır"

Sendikali olma, yani örgütlenme haklarını kullandıkları için işten atılan ve aylardır direnişte olan Sinter işçilerinin uzun süreli direnişi, 5. ayını doldurmak üzere. İşçiler, tüm olumsuz koşullara karşı direnişlerini kamuoyuna duyurabilmek için, bir dizi eylem gerçekleştirdiler, uzun yürüyüşleri göze alarak, hak arama mücadelesindeki ısrarlarını korudular.

Direnişte 100. günü geride bıraktıklarında, bunu direniş bölgesinde yaptıkları bir etkinlikle kutadılar ve **"gerekirse bir yüz gün daha direniriz"** dediler.

Direniş 100. günü aşalı hayli bir zaman oldu. Gelişmeleri öğrenmek için işçileri ziyaret ettik. Direniş nöbetini dönmüşümlü olarak sürdüren işçilerin yanına gittiğimizde, kışın soğuktan korunmaya çalışan işçilerin, kimini güneşin altında otururken, kimini ise gezinirken bulduk.

Direnişe ilişkin son bilgileri tek kadın

olarak nöbette olan Sinter işçisi **Lale Balta**'dan alarak, "pozitif ayrımcılık" yaptık. Lale Sinter'de 2.5 yıllık işçi olduğumu söylüyor. Ve bu direnişin, buradaki birçok işçi gibi, ilk deneyimi olduğunu da. Bu deneyimin kendisinde yarattığı duygu ve düşünceleri ise, şu sözlerle ifade ediyor: **"Bu direnişle birlikte, haklarımızı almamız için direnmemiz gerektiğini öğrendim. 'Haksızlık varsa, hakkını alacakasın' diye düşünüyorum artık."**

Kendileri direnirken, içerde çalışan arkadaşlarının haksızlığa boyun eğdiklerini düşünüyor ve **"öyle olmasa şu an onlar da yanımızda olurdu"** diyor ve ekliyor: **"Baskılara boyun eğmek, insanı giderek onursuzlaştırır!"**

Lale, direnişteki arkadaşlarıyla ilişkilerinin çok iyi olduğunu ve paylaşım noktasında da direnişin kendilerine çok şey kattığını söylüyor. **"İlişkileriniz daha önceleri, yani çalışırken nasıldı?"** sorumuza ise şu yanıtı veriyor:

"Burası çok büyük bir fabrika ve çok sayıda insan çalışıyor ve molarlarımız da çok sınırlı. Ben şu an birlikte direnişte olduğumuz arkadaş-

ların çoğunu tanıyıordum. İşten çıkarıldığımızda tanıdım. Ancak hemen kaynaştık. Çok iyi arkadaş, hatta kardeş olduk."

Lale şu sıralar grev nöbetine gelen tek kadın olduğunu da aktarıyor. Direnişte başka kadın işçilerin de olduğunu bilmemizde hareketle, diğerlerinin neden gelmediğini soruyoruz. Bunun nedenini, ekonomik durum ve aile baskısı olarak açıklıyor.

Direnişteki gelişmeleri de aktarıyor ve mahkeme sürecinin devam ettiğini söylüyor. 22 Mayıs-8 Temmuz arasında sahitlerin dinleneceği duruşmaları varmış. Kamuoyunun ilgisinin ilk günlerde daha fazla olduğunu, ancak şu aralar bu ilgide bir düşüş yaşandığını vurguluyor.

Söz 1 Mayıs'a katılıma geliyor. Bu yıl normalde ilk kez katılacağı 1 Mayıs'a, kendini götürecektir arkadaşın sınavı olduğu için katılmadığını, direnişteki diğer arkadaşların ise, toplu değil, tek tek ya da küçük gruplar halinde gitmesinden dolayı, onlarla da gidemediğini söylüyor ve gidemediğine üzüldüğünü de ekliyor. Gitmeye niyetlendiği alanın neresi olduğu sorusuna ise **"Tabii ki Taksim"** diye yanıtıyor.

Lale ile söyleşinin sonuna geldiğimizde, direniş noktasında ne kadar kararlı olduklarını şu sözlerle aktarıyor: **"Yılgınlık yok, direniş var! Hakkımızı alana kadar mücadele edeceğiz!" (Kartal)**

E-Kart patronunun sendikayı tanımaktan başka alternatifi yok

Yaklaşık bir yıldır grevde olan E-Kart işçileri, bir yandan hukuksal süreci işletirken diğer yandan da, patrona geri adım attırmaq için çeşitli eylemlere başvuruyorlar.

Grevin 326. gününde görüştüğümüz, Basın-İş İstanbul Şube Başkanı **Levent Dinçer**, patronun sendikayı tanımama

noktasındaki ısrarını koruduğunu söyledi ve bu yaklaşımın ise, hem içerde çalışan hem de grevdeki işçiler tarafından eylem vb. protestolarla karşılanmaya devam ettiğini aktardı.

İçerdeki işçilerin, patronun tutumunu protesto etmek ve sendikayı tanıyarak TİS görüşmelerine başlamasını sağ-

lamak için üretimi yavaşlattıklarını ve böylece üretimin % 50 dolayında düştüğünü belirtti.

Sürecin patronu iyice sıkıştırdığını, E-Kart'taki gelişmelerin, sanayide faaliyet sürdüren diğer iş kollarındaki patronları da iyiden iyiye rahatsız ettiğine de değinen Dinçer, E-Kart patronunun, sendikayı tanıyarak, anlaşmaktan başka alternatif olmadığını altını çizdi ve "Kısa süre içinde anlaşma sağlanacağını umuyoruz" dedi. **(Kartal)**

Kuruçeşme halkı krize karşı yürüdü

Kuruçeşme halkı yaşanan ekonomik kriz ile birlikte gün geçtikçe artan işsiz-

liği, yoksulluğu, işten atma ve ücretsiz izinleri protesto etti. Eylem **29 Nisan Çarşamba** günü Kuruçeşme **Dilek Market** önünde toplanılıp yürüyüş yapılmasının ardından basın açıklaması ile gerçekleştirildi.

Partizan, DHF vd. devrimci kurumların çağrısı ile gerçekleşen eylem öncesinde mahallede yaklaşık 1 haftalık bir çalışma yürütüldü. Eylem için çıkartılan bildirimler Kuruçeşme Mahallesi'nde kapı kapı dolaşarak dağıtıldı ve eyleme çağrıda bulunuldu. Bunun yanısıra eylem günü de sokaklarda sesli

ajitasyonla mahalle halkı eyleme çağrıldı. 29 Nisan Çarşamba günü saat 20.30'da Dilek Market önünde boş tencere ve keçpelere ile biraraya gelen kitle buradan Kuruçeşme meydanına kadar sloganlar eşliğinde bir yürüyüş gerçekleştirdi. Meydanda Kuruçeşme halkı adına okunan basın metninde krizin emekçi halkımızın yaşamına olan etkisine değinildi ve aynı zamanda 1 Mayıs'a katılım çağrısında bulunuldu.

Getirilen boş tencerelerin açlığı ve yoksulluğu temsilen taşındığı eylemde **"İşten atmalar, ücretsiz izinler, hak gaspları, zamlar... Krizin faturasını ödemeyeceğiz/Kuruçeşme Halkı"** yazılı pankart açıldı. **(İzmir)**

Emekçinin gündemi

İşçi ve emekçilerin örgütlenmesinde mahallelerin önemi

İşçi ve emekçi sınıfının örgütlenmesi meselesi, sadece işçi sınıfının nihai kurtuluşu hedefli örgütüllükler değil ekonomik-demokratik ve sosyal hakları için mücadele eden örgütüllükler için de her zaman hayati önem taşımıştır-taşıyacaktır. Çünkü tarih binlerce kez kanıtlanmıştır ki ne kadar haklı ne kadar meşru olursa olsun hakların korunması ve yeni kazanımlar işçi ve emekçi sınıfı örgütlenmeden başarılamaz. Ve açıktır ki hangi örgütüllük olursa olsun bugün işçi sınıfının çalışma ve bir bütün olarak yaşamlarındaki değişimleri gör(e)-meyen ve bu değişimlere paralel yeni yol ve yöntemler yaratmayanlar sadece dün tekrar etmekten kurtulamayacaklardır. Şüp-

hesiz yeni yol ve yöntemler dünün tecrübeleri ışığında şekillenmelidir, dünün inkarı ve tamamen olumsuzlanmasınlar değil. Bu da ancak somut koşulları bilimsel yöntemlerle araştırmak-inceleme ve çıkan sonuçları işçi sınıfının ihtiyacına yanıt olabilecek bir sentez oluşturarak faaliyet yürütmek ile mümkündür.

Nasıl bireysel olarak örgütlenmeyi yaşam alanının bütününe örgütlenme olarak ele alıyorsak, işçi sınıfının örgütlenmesi sorununa da bütünsel bakmayı başarabilmemiz gerekmektedir. Yani örgütlenme-örgütlenme faaliyetlerini işçi-emekçi sınıfının -esas olmakla birlikte- salt üretim merkezlerinde ele almak kendi kendimizi kandırmaktan baş-

ka bir şeyi ifade etmemektedir. Üretimin çok parçalı ve dağınık olması ve bu dağınıklığın oluşturduğu koşullardan kaynaklı yoğun bir emek sömürüsüne maruz kalan, azımsanmayacak çoğunluğa sahip bazı işkollarının (tekstil, küçük metal atölyeleri vb...) yaşam alanlarının da örgütlenmesi sorunu önümüzde bütün yakıcılığı ile durmaktadır. Öyle ki bu tespit, işçi-emekçilerin yaşam alanları olan emekçi mahallelerindeki faaliyetin ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. Bu önem farkında ol(a)mamak sanırız salt "kavrayışsızlık" ile açıklanamaz.

Şehirlerdeki işçi ve emekçi örgütlenme faaliyetleri bu gerçekler doğrultusunda salt sendikal alan çalışması olarak anlamak, belirli noktaya kadar bir toparlanma sağlasa da bir ayazık havada kalan bir faaliyet olacağı apaçık ortadadır. Yani işçi-emekçi örgütlenmesini verimli hale getirebilmek, ancak ve ancak bu

mahallelerdeki faaliyetler ile sendikal faaliyetlerin dönemselleşmesi ve daha da genişleyerek yoğun faaliyetler zinciri şeklinde örgütlenmekten geçtiği görülmelidir. Bu ise her iki alanın en kısa zamanda koordinasyon ve bütünlüğünün sağlanmasıyla mümkündür. İşçi ve emekçilerin sadece çalışma alanlarını değil, yaşam alanlarını da örgütlemenin yegâne yolu budur. Kaldı ki sadece sendikal faaliyetler ya da salt işçi mahallelerindeki faaliyetler bütünlüğü için başarılı olamayacağı demek değildir bu. Hangi alan olursa olsun, hangi faaliyet olursa olsun genel anlamda işçi sınıfının mücadelesi ile bütünlüşmediği müddetçe en fazla kendini tekrarlamaktan bir adım öteye gidemeyeceği ortadadır. Üstelik bu konuda önümüzde Kazlıçeşme gibi muazzam bir deneyime sahip olduğumuz halde halen bu noktada ciddi olarak kafa yormayıpımız düşündürücüdür.

İşçi ve emekçi mahallelerindeki çalışmalarını göz önüne aldığımızda ne yazık ki yukarıda belirttiklerimiz gerçeklikten uzak olduğu görülmektedir. Bu mahallelerdeki faaliyetler salt yayın dağıtımı, takvimsel eylemler ve kültürel-sosyal ve refleks eylem-etkinlikler olarak ele alındığı müddetçe kendi kendini tekrar ve daralma kaçınılmaz olacaktır. Şüphesiz bu faaliyetler önemlidir, ama her şey değildir. Hemen yanı başındaki havzalarda grev ve direnişlere duyarsız kalındıkça, işçi ve emekçi eylemliliklerine katılım-örgütlenmesinin önemi bilince çıkarılmadıkça yapılacak her türlü çalışma esasta bizi işçi ve emekçi sınıfını örgütlenme hedefinden uzaklaştıracaktır. Çünkü "...işçiler kendi nihai zaferlerine en büyük katkıyı kendileri yapmak zorundadırlar..." (Marks) Bu bilinci oluşturmanın yolu da çalışmalarının her alanında işçi ve emekçi sınıfının içerisinde olmaktan

ATV-Sabah'da direniş dayanışmayla büyüyor

ATV-Sabah direnişçileri grevlerinin 79. gününde yine alanlardaydı. 2 Mayıs Cumartesi akşam saatlerinde Taksim'de toplanan grevdeki işçiler, Galatasaray Lisesi'ne doğru yürüyüşe başladı. Yürüyüşe grevdeki **Kurt-İş**, Meha, **Sinter işçileri** ve Emine Arslan'ın yanısıra 1 Mayıs için yurtdışından İstanbul'a gelen sendika ve parti temsilcileri de destek verdi. 1 Mayıs'ın coşkusunu taşıyan işçiler yürüyüş boyunca **1 Mayıs** marşını söylediler. Sık sık **"Zafer direnen emekçinin olacak"**, **"Grev sürüyor dayanışma büyüyor"**, **"Direne direne kazanaçgız"**, **"Örgütlü basın, özgür basindir"** ve direnişteki diğer işçilerle ilgili **"Desa'ya boykot, Emine'ye destek"**, **"Emeğin hırsız LCW"** gibi dayanışma sloganlarıyla Galatasaray Lisesi önüne gelindi ve burada basın açıklaması okundu. Basın açıklamasından sonra yürüyüşe destek veren yurtdışından gelen **Ver-di, May-Day** sendikaları ve parti temsilcileri de dayanışma mesajlarını okudular. Eylemin ardından işçiler, Emine Arslan'ın da ödül aldığı **"İşçi Filmleri Festivali"**nin gala gecesinde katıldılar.

Direnişlerinin 86. gününde ATV-Sabah işçileri DESA işçisi Emine Arslan, Kurtiş işçileri, MEHA işçileri ile birlikte bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

9 Mayıs Cumartesi günü saat 19.00'da Taksim Tramvay Duragında biraraya gelen işçiler **"ATV-Sabah grev"** dövizleri taşıyarak sloganlar attılar. Galatasaray Lisesine kadar yürüyen işçiler, yol boyunca çıkardıkları grev gazetesini dağıttı.

Galatasaray Lisesi önünde işçiler adına basın metnini okuyan **ATV-Sabah direnişçisi Nuh Köklü**, grevin ATV-Sabah patronları tarafından gizlenmeye çalışıldığını söyledi.

Gazete ve televizyonlardaki haberlerin patronlar tarafından okunduğuna dikkat çeken Köklü, gazetecilerin patronların verdiği haberleri yazmak zorunda olduklarını ve medyada gazetecilerin bir maşa olarak kullandığını söyledi.

DESA Deride direnişini sürdüren **Emine Arslan, Kurtiş işçileri** ve **MEHA işçileri** greve destek vererek sınıf dayanışmasının önemine dikkat çekti.

(İstanbul)

başka bir şey değildir. Bütünselliğin esprisi de burada yatmaktadır. Burada esas sorunu koordinasyon eksikliğinden öte görmek gerekmektedir. Koordinasyon sorunu, bu ihtiyacın esasta bilince çıkarılması ve kavranması ile rahatlıkla aşılabilir bir durumdur.

Kaldı ki yine sayıları hızla artan ve işçi sınıfının içerisinde dahil ettiğimiz işsizlerin sayısı gün be gün artmakta ve işsizler ordusunun merkezini yine bu mahalleler oluşturmaktadır. Ve işçi mahallelerimizin bir çoğu büyük işçi havzalarının hemen yanı başında yer almakta, binlerce tekstil ve küçük metal atölyeleri yine bu mahallelerin içerisinde veya çok yakınında bulunmaktadır.

İşçi ve emekçileri örgütlemek için yukarıda açıklamaya çalıştığımız bütünselliği yakaladığımız oranda faaliyetlerimizin bir bütün olarak gelişmemesi ve güçlenmesi için hiçbir neden yoktur.

Patates üretimine engel

Tarım girdilerinde yaşanan zamlarla birlikte üretimde de önemli sorunlar gelişmektedir. Bu sıkıntıların aşılması noktasında üreticiye yeterince destek sağlanmaması mevcut sorunların katmerleşmesine neden olmaktadır.

Alternatif Ürün Desteği kapsamında Çiftçi Kayıt Sistemi'ne (ÇKS) kayıtlı olan üreticilere verilecek olan 120 TL'lik tarımsal destek üretici tarafından tepkiyle karşılandı. Dekar başına verilecek olan ve en fazla 2 dekarın yararlanacak olan üreticinin yıllık zararı ise ortalama 1000 TL'dir. ÇKS içinde üreticinin daha fazla "denetim" altına alınmaya çalışılması ve üretimde gerçekleştirilen kotanın güçlendirilmesi için üreticiler doğrudan değil ama dolaylı yoldan zorla "kayıt" altına alınmaya çalışılmaktadır.

Bulgaristan'ın, "patates sigili" hastalığı nedeniyle Türkiye'den patates ithalatına sınır getirebileceği yönünde uyarıda bulunmasının hemen ardından **Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı** tarafından hazırlanan "**Ticari Amaçlı Patateslerin İzlenebilirliği Hakkında Yönetmelik**" 29 Nisan Çarşamba günü yürürlüğe girdi.

Yasaya göre ticari amaçlı tohumluk ve yemelik patateslerin üretimi, depolama, nakil ve satış faaliyetleri denetlenecek ve karar ile

satış izni verilecek. Bu kapsamda üreticinin ürünü "karantina" altında tutularak satış durumu denetlenecek.

Üretime bir engel daha

Çiftçi Kayıt Sistemi yönetmeliğine göre hazırlanan bu uygulama üretim alanlarını da "karantina" altına almaktadır.

Patates üreticileri ürün yetiştirmeden önce Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'ndan izin alacak. Arazinin üretime elverişli olduğu durumda gerçekleştirilecek olan üretim süreci de kontrol altında tutulacak.

Ürünün verimsiz yetiştiği durumda ise üretim, durdurma kararı ile engellenecek. Bu durum köylünün yoksulluğa itilmesi anlamına gelmektedir. Bu noktada izin alabilmek için ise ÇKS'ne kayıtlı olmak şart koşulmaktadır. Üreticinin önüne konulan bu engeller köylüyü sömürü ağının içine daha fazla çekmektedir.

İzin almadan gerçekleştirilecek olan depolamalara satış yasağını içeren yönetmelik, sözleşmeli üretim adı altında yeni bir engelleme anlamına gelmektedir.

Ürün için kullanılan zirai malzemelerin fiyatlarında krizle birlikte önemli bir artış yaşandı. Bu durum köylülerin üretimini doğrudan etkilemektedir.

TZOB Genel Başkanı Şemsi Bayraktar, zirai ürünlerde gerçekleşen zamlardan kaynaklı üretim içinde ilaç, gübre vb. kullanımının azaldığını ve bunun da ürüne yansımaya yettiğini dile getirmektedir. Bu noktada köylü, zirai malzemede talebini azaltmış ve üretim alanlarında kullanımını kısıtlamıştır. Köylü gerçekleştirilen zamlarla ürününü doğrudan verimsiz yetiştirmeye mecbur bırakılmıştır. Bugün de zorunlu olarak verimsiz yetiştirilen ürüne satış yasağı getirilmiştir. Satış yapacak olan köylüye ürünün yetiştirildiği arazi verimlilik belgesi, ürün verimlilik belgesi ve Çiftçi Kayıt Sistemi'ne kayıt belgesi şart koşulmaktadır.

Acil sömürü paketleri hazırlanıyor

Kendini giderek hissettiren kriz, Türkiye'nin kanayan yaralarına neşter vurmaktadır.

İşsizliğin rekor düzeye ulaşması ve buna paralel olarak artan yoksulluk krizin kimleri etkilediğini gözler önüne sermektedir. Emekçiler nezdinde gerçekleşen hareketlen-

meler ve beraberinde gelen saldırılar egemenlerin rahatsızlığının artmasına neden olmuştur. Seçim boyunca kendilerini "halkın" kurtarıcısı ilan edenler seçimlerin ardından "durmak yok, saldırılara devam" şiarını yerine getirmişlerdir.

Beklenen tarım destekleme bütçesinin kesintiye uğraması, kotaların yükseltilmesi ve son olarak da patates üreticilerine getirilen sözleşmeli üretim bu saldırıların bir biçimidir. Köylünün her türlü hak ve taleplerinin yok sayılması gündemdeki çıkarılan "acil sömürü paketleri" egemenlerin kendilerini kurtarma paketleridir.

Krizin dalgalı denizinden kurtulmak için emekçileri boğmak isteyen egemenler yaptıkları bu saldırılarla gerçek yüzlerini açığa vurmaktadır.

Köylüler doğaya sahip çıktı

2005 yılında DSİ (Devlet Su İşleri) Genel Müdürlüğü'nün planladığı 29 baraj kapsamında kurulan **Taşköprü Hidroelektrik Santrali**'nin (HES) faaliyeti köylülerin açtığı dava sonucunda durduruldu.

Projede yer alan Aralık Köyü HES "Doğaya zarar verilmeyecek" vaatleriyle inşa edilmeye başlanmış ancak bir süre sonra köylüler santralin çevre üzerindeki etkisini fark etmişlerdi. Köylüler bu defa vaatlere aldanmayarak yapımına başlanan Taşköprü Hidroelektrik Santrali hakkında **6 Nisan**'da Rize İdare Mahkemesi'ne başvurular.

Açılan dava sonucunda 4 Mayıs'ta Rize İdare Mahkemesi tarafından verilen kararla Taşköprü HES'in faaliyetini durduruldu.

2005 yılından bu yana türlü vaatlerle HES'lerin yapımı hızlandırılmış ve arazilere zarar gelmeyecek yalanları ile gelecek olan tepkilere setler örülmüştür.

Aralık Köyünde bulunan ve çalışması bitmek üzere olan Aralık HES daha tam işlevli hale gelmeden birçok tarım arazisine ve dere yatağına kimyasal madde yayarak doğanın verimli yapısına zarar vermiştir.

(H. Merkezi)

Köylüler "beyaz altın"dan umudu kesti!

Çukurova'nın en önemli gelir kaynaklarından biri olan pamuk üretimi, son 20 yıl içinde büyük bir düşüş gösterdi. Dünyada ve ülkemizde ağırlığını hissettiren ekonomik krizin etkisi köylünün üretim alanlarından uzaklaşmasına ya da üretim alanlarını değiştirmelerine neden oluyor.

Kriz köylülerin üretimden uzaklaşmalarına ya da üretim alanlarını zorunlu olarak değiştirmelerine yol açıyor.

TZOB'un verilerine göre 2008 yılında pamuk üretimi % 35 oranında daralmıştır. Birçok köylü pamuk üretiminden vazgeçmiş ve mısır sektörüne yönelmiştir.

Bu kapsamda Çukurova'da mısır üretimine artan ilgi bir yandan da pamuk üretiminde belli oranlarda düşüşü beraberinde getirmektedir. 2008 yılı içinde mısır üretimi yapan birçok köylü de iflas etmiştir. Mısır üretiminde kullanılan zirai maddelerin pahalı olması köylüyü yüksek faizli borç almaya zorlamıştır. Binbir zorluklarla üretim içinde yer alan köylü, 2009 yılında TMO'nun oyununa gelmiş ve 15 gün içinde yapılması gereken ödemeler 6 ayda yapılmıştır. Buna bağlı olarak mısır üreticisi geç almış olduğu emeğinin karşılığı ile 6 ay gecikmiş olduğu kredi borcunu dahi ödeyememiştir.

Üretim sektörlerini değiştirmeyi bir umut kapısı olarak gören emekçiler, devletin tüm alanlara uyguladığı kıyım politikasının etkisi altındadır. Tarım hayvancılık derken hemen her alanda gerçekleşen kıyımlar emekçileri açlığın, yoksulluğun kucağına sürüklemektedir.

(H. Merkezi)

Emekçiler tutuklamaları protesto etti

Emekçiler, KESK'e bağlı sendikaların üye ve yöneticilerinin tutuklanmasını, sürgün ve baskıları protesto etti. Türkiye'nin çeşitli illerinde sendikalar mücadele yürüten arkadaşlarının tutuklandığını belirten KESK'liler, tutuklu bulunan sendikacıların derhal serbest bırakılmasını istedi.

9 Nisan Cumartesi Milli Müdafaa Caddesi üzerinde toplanan emekçiler, "Tutuklu sendikacılar serbest bırakılsın" pankartı açıp Başbakanlık binasına doğru yürüyüşe geçti. "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Tutuklamalar, gözaltılar, baskılar bizi yıldırılmaz", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz" sloganlarını haykırarak kitlen, Başbakanlık binasının bahçe demirlerine üzerinde, KESK yazılı siyah çelenk bıraktılar. Alkışlar ve ıslıklarla seslerini

hükümete duyurmaya çalışan emekçiler

KESK üyeleri gözaltı ve tutuklamaları protesto etti.

pankartlarını da aynı demirlere asarak eylemlerine devam ettiler. Burada basın açıklamasını KESK Genel Başkanı **Sami Evren** okudu. Evren, AKP hükümetinin giderek artan işsizliğe ve yoksulluğa paralel büyüyen toplumsal huzursuzluğa karşı gerilim politikasını sürdürmeye devam ettiğini belirterek bu politikalar çerçevesinde konfederasyonlarına yönelik baskı, gözdağı ve görevden almaların giderek yoğunlaştığını, gözaltı ve tutuklamaların devam ettiğini söyledi.

Evren açıklamasını şöyle bitirdi: "AKP hükümetine sesleniyoruz, saldırı ve yönelim derhal durdurulmalı, tutuklanan arkadaşlarımız derhal serbest bırakılmalıdır, sürgünler durdurulmalı adli ve idari soruşturmalara derhal son verilmeli, görevden alınan yöneticilerimiz görevlerine iade edilmeli." (Ankara)

Kartal Belediyesi tarafından organize edilen şenliğin, 30 Nisan'da yapılması planlanmış, ancak daha sonra 6 Mayıs tarihine ertelenmişti.

Kartal'da Emek Şenliği

6 Mayıs Çarşamba akşamı Kartal Meydanı'nda, **Emek Şenliği** adıyla bir etkinlik gerçekleştirildi. Genel-İş başta olmak üzere, çeşitli sendikalar ve Kartal Belediyesi tarafından organize edilen şenliğin, 1 Mayıs öncesi, 30 Nisan'da yapılması planlanmış, ancak daha sonra 6 Mayıs tarihine ertelenmişti.

Şenliğe, **Ekmek Ataer**, **Emre Saltık** ve **Moğollar**'ın yanı sıra, direnişteki **Meha Tekstil** ve **Sinter** işçileri de katıldı. Şenlikte bir konuşma yapan Genel-İş Bölge Başkanı **Vesnel De-**

mir, 1 Mayıs'ta işçi ve emekçilerin Taksim'i kazanmasının anlam ve önemine değindi ve 1 Mayıs'ın tatil ilan edilmesinin işçi ve emekçilerin yıllardır sürdürdükleri mücadeleden ürünü olduğunu vurguladı. Demir konuşmasını, 6 Mayıs 1972 tarihinde faşist TC tarafından idam edilen devrimci önderler, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı da anarak ve katledilmişlerinin 37. yılında, onların yürüttükleri mücadeleyi selamladıklarını söyleyerek noktalandı.

(Kartal)

İncirlik işçilerinin direnişi devam ediyor

Erka firması önüne yürüyüş gerçekleştiren işçiler "İncirlik üssü inşaat işçileriyiz! Haklarımızı alana kadar açlık grevindeyiz!/ABD TUSEG- Direnen MAKYAL-ERKA işçileriyiz" pankartını açtı.

Makyal-Erka bünyesinde çalışan inşaat işçilerinin **27 Şubat** günü başlattıkları direniş 2 Mart'ta başlayan açlık greviyle ilerlerken Erka yöneticisinin işçiler için "onlar bizim çalışanımız değildir" açıklamasına

açlık grevindeki işçiler tepki gösterdi.

Bunun üzerine Erka firması önüne yürüyüş gerçekleştiren işçiler "İncirlik üssü inşaat işçileriyiz! Haklarımızı alana kadar açlık grevindeyiz!/ABD TUSEG- Direnen MAKYAL-ERKA işçileriyiz" pankartını açtı.

KESK Adana Şubeler Platformu'nun da destek verdiği eylemde basın açıklamasını direnişçi işçiler adına **Ahmet Peyken** okudu.

Basın metninde yaklaşık 3 yıldır devam eden, % 85'i tamamlanmış inşaatçı çalışan yüzlerce işçi ve ailelerinin Ağustos ayından bu yana 4 aylık maaş ve 7 aylık asgari geçim indirimlerini alamadıkları söylendi.

Erka şirketinin sahibi **Erdal Kamışlı**'nın basına yaptığı yazılı açıklamada direnişçi işçilerin Ahmet Peyken'in, firmasının işçisi olmadığı çarpıtmasına karşı işten çıkarılma kâğıdı ile birlikte işten atılma tarihinin 11 Şubat olduğunu söyleyen Peyken, firma yetkilisi Erdal Kamışlı'nın "sizler bizim işçilerimiz değilsiniz" diyerek yalan söylediğini ifade etti. (Mersin)

Sağlıklı köylüleri taş ocaklarına dur dedi!

Mersin'in Tarsus ilçesine bağlı Sağlıklı köyünde Alaca Firmasının, taş ocaklarının sayısını dörde çıkarmak istemesine köylüler isyan etti.

Bölgede bulunan taş ocaklarının çevreye zarar verdiğini dile getiren köylüler 7 Mayıs Perşembe günü saat 12.30'da köy meydanında bir eylem gerçekleştirdi.

"Güller solmadan ve sağlıklı köylünün huzuru için, yetkililer kararı köylüden yana verin", "Gürültüsüz insanca yaşamak için yeni şantiyeler açılmasını", "Köyümüzde taş ocağı

istemiyoruz" yazılı pankart açan köylüler adına köy sakinlerinden **Nevsire**

Sağlıklı köylüleri, Alaca Firmasının, taş ocaklarının sayısını dörde çıkarma kararına isyan etti.

Ulus konuştu.

Taş ocaklarında patlayan dinamitlerin etkisi ile birçok evin yıkılma noktasına gel-

diğini söyleyen Ulus, köylülerin madenden çıkan tozdan kaynaklı solunum yolu hastalıklarına yakalandığını belirtti. Ulus, 26 yıldır devam eden işletmenin bölgede bulunan ekinlere zarar verdiğini, maden işletmelerinden çıkan zehirli kimyasal maddelerden kaynaklı ürünlerinin hastalandığını ve buna bağlı olarak satış yapmadıklarını belirtti. Maden işletmelerine dur demek için burada olduklarını dile getiren Ulus yetkililerin görevlerini yerine getirmesini istedi. (H.Merkezi)

Genelkurmay yine konuştu: Ayinesi iştir lafa bakılmaz

Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ haftalık olağan açıklamalarında "terörist de insandır" "hümanizmle" Türkiyelilik üst kimliğinde buluşma çağrılarını yaptı. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül de DTP Eşbaşkanı Ahmet Türk ile yaptığı görüşmede Türkiye'nin en önemli sorununun Kürt sorunu olduğunu söyleyerek bir an önce çözülmesi gerektiğini savundu. Bunlar son günlerde sık sık gündeme gelen haberlerden sadece birkaçı. Emekli generallerinden başbakanına etnik rengimiz olarak her fırsatta dillere sakız olan "Kürt kökenli Türk vatandaşların" sorunlarının şiddet yoluyla çözülemeyeceği yönü tahliller,

sözde çözüm arayışları artık herkesin aşına olduğu bir durum.

Devlet büyükleri kanayan bir yaranın "çözümü"ne dair "gece gündüz" kapalı kapılar ardında yaptıkları imha ve inkâr odaklı toplantıları, kapılar açıldığında "sevimli" gülümlerine sığınarak "çok güzel şeyler olacak" sözleriyle süslüyor.

Onlar bu sahtekârlıklarında ısrar ederken bölge illerinde bu "umutlu" açıklamaların faturası Kürt halkına çıkmaktadır. Çocukların bugün okşanan başına yarın kurşun sıkan eller, vatan-millet-Sakarya edebiyatıyla "terörist" insanlara ölümden, tutsaklıktan, göçebelikten başka bir alternatifini reva görmemektedir.

Bölgede devletin orman kanunları geçerli

Mardin Mazıdağı Bilge Köyü'nde korucuların yarattığı vahşet karşısında timsah gözyaşlarıyla "sorumluları" yakalayan acılı yüreklerle "su serperken" aynı günlerde yeni geçici korucu kadrolarını açmaları "şiddetsiz çözüm" diye gösterilen aslında kendi dillerinde zora ve baskıya dayalı uygulamalardan vazgeçmeye-

ceklerinin yeni bir kanıtı niteliğinde.

Bunu görmek için son iki yıl içerisinde Hakkâri ve Van'da yaşananlara bakmak yeterli olacaktır.

Newroz kutlamalarında kameralar önünde acımasızca kolu kırılan 15 yaşındaki **Cüneyt Ertuş** yaralı halde Hakkâri'de gözaltına alınmıştır.

7 Haziran 2008'de düzenlenen "Özgür ve demokratik bir Türkiye için emekçiler Van'a yürüyor" mitinginde çay satan 12 yaşındaki C. Işık'ın, patlayıcı madde taşıdığı iddia eden polisler termostaki sıcak suyu kafasına dökerek sırtı ve yüzünü yakmıştı.

Bu iki örnek hala hafızalarda tüm canlılığıyla durmakta. Ancak "hümanist" devletin hafızalarımıza daha yerleştirecek çok mirası vardı. Bu sene 23 Nisan kutlamalarında aynı yaşlardaki çocuklar kafalarında dipçik darbeliyle yansılar aynı kameralara. Ya da gaz bombasından kaçarken sığındığı derenin acımasızlığına yenilerek kayboldu sulara. Ve aynı coğrafyada son iki yılda gerçekleşen basın açıklamaları, Newroz, 8 Mart kutlamaları ve 15 Şubat protestolarında polis saldırısı sonucu yüzlerce kişi tutuklandı. Onlarca kişi yaralandı ve birçok kişi yaşamını yitirdi.

Van'da 2 yıl içerisinde 3 kişi öldürüldü, 182 kişi yaralandı, 510 kişiden 28'i çocuk olmak üzere 87 kişi tutuklandı. Hakkâri'de ise 2

kişi öldürüldü, 69 kişi yaralandı, 421 kişi gözaltına alındı ve 5'i çocuk olmak üzere 170 kişi tutuklandı.

İki yıl içerisinde sadece iki ilde yaşanan saldırıların reşmiyet kazanmış boyutu bu kadar. Ancak başvuru yapılmamış ya da basına yansımamış önemli oranda bir hak ihlali de söz konusu. Irak ve Türkiye Kürdistanı'nda halen devam etmekte olan operasyonlar bölge insanının yaşamının tehlikede olduğunu ve yeni hak ihlallerine gebe olduğunu gösteriyor.

4 Nisan 2009 tarihinde Şemdinli'nin Derecik Beldesi kırsalında askeri birliğe ateş açılması sonucunda bir asker hayatını kaybetmişti. Bu çatışmanın ardından Derecik Beldesi'nin Basyan bölgesinde bulunan Koçyigit (Kelit) köyü bombalandı. Olayın gerginliği devam ederken Derecik Askeri Taburu'ndan Haran (Herin) köyüne rasgele ateş açan askerler 6 yaşındaki **Nazdar Sevimi**'i yaraladı.

30 Nisan'da Diyarbakır'ın Lice kırsalında PKK'nin gerçekleştirdiği eylem sonrası köylü-

lerin arazileri helikopterlerle bombalandı. Diyarbakır ve Bingöl Karayolu üzerinde bulunan **Tuzla** (Xeyni), **Abalı** (Korxa), **Ergin** (Markê), **Birlik** (Çemêlik) ve **Kıralan** (Zirext) köyleri de ekili arazileriyle birlikte operasyon bölgesine yakın karakollardan bombalandı.

Genelkurmay Başkanlığı da **Dersim**'de **7 Mayıs-7 Ağustos** tarihleri arasında 5 ayrı bölgeyi geçici askeri güvenlik bölgesi uygulamasına tabi tuttu. Dersim kırsalında süren operasyonları gerekçe göstererek Aliboğaz, Ahpanos Vadileri ile Hozat, Ovacık ve Çemişgezek ilçeleri askeri güvenlik kapsamına alındı. Koordinatları verilen bölgelere sivillerin giriş ve çıkışlarına yasak getirildi.

Yani, sözün kısası; Genelkurmay başkanını, karşısında hazırol'a soktuğu medya mensuplarına, istediği kadar entellektüel alıntılarla hikaye okusun. T. Kürdistanı'nda yaşananlar ve ne kadar uğraşsalar da ekranlara, gazete sayfalarna yansıyan gerçeklere işaret etmektedir.

Katliamın sorumluları açıklansın

Tarihe 38 isyanı ve sürgünü olarak geçen Dersim katliamının üzerinden 70 yılı aşkın bir zaman geçti.

Katliamın izleri aranan geçen onca yıla rağmen bölgeden silinmediği gibi, devletin çibanbaşı olarak gördüğü Dersim bugün hala insansızlaştırılmaya çalışılarak bölge insanı teslim alınmak ve onursuzlaştırılmak isteniyor. Sürgün edilen binlerce insana yapıldığı gibi dayatılan asimilasyon politikalarına karşı direnmeye çalışan Dersimliler sonradan memleket edinmek zorunda kaldıkları coğrafyalarda katliamın yıldönümünde biraraya gelecek katliamı gerçekleştirenlerin açığa çıkarılmasını istediler.

4 Mayıs 2009 tarihinde Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelecek "**Dersim katliamını unutmamak unutturmayacağız**" yazılı pankart açan Özgür Demokra-

tik Alevi Hareketi üyeleri yaşanan olayları hatırlattı. "**Dersim Maraş Koçgiri unutulmaz hiçbirini**" ve "**Dersim'i unutmamak unutturmak**" sloganlarını atan kitle adına açıklamada bulunan Özgür Demokratik Alevi Hareketi Dönem Sözcüsü **Ergin Doğru**, üzerinden 70 yıl geçmesine rağmen katliamın sorumlularının hala açığa çıkarılmadığını belirtti.

Katliam öncesinde ilin adının Tunceli yapıldığını ve katliamın Ankara'da **4 Mayıs 1937**'e gerçekleştirilen Bakanlar Kurulu kararı ile yapıldığını, Kürt halkının önderlerinden Seyit Rıza ve yedi dava arkadaşının Elazığ'da idam edilerek bilinmeyen bir yerde defnedildiklerini, mezarlarının halen bilinmediğini, bu katliamın Cumhuriyet Türkiye'sinin Kürtler ve Aleviler üzerindeki tek katliamı olmadığını dile getirdi. (**H. Merkezi**)

Amed'de 15 bin kişilik açlık grevi

14 Nisan'da DTP'ye yönelik başlayan operasyon ve tutuklamaları protesto etmek amacıyla DTP, Koşuyolu Parkı'nda iki günlük açlık grevi başlattı.

3-4 Mayıs tarihlerinde yapılan açlık gre-

vine DTP Eş Başkanları **Ahmet Türk** ve **Emine Ayna**, DTP milletvekilleri ve 98 belediye başkanı, ayrıca Kürt sanatçılar, aydınlar ve demokratik kitle örgütleri de destek verdi. Açlık grevi için alanda 4 bin kişilik çadır oluşturulmasına rağmen, çadırlar kitleyi almada yetersiz kaldı. Bölgenin birçok il ve ilçesinden katılım sağlandığı eylem, Ahmet Türk'ün konuşmasının ardından başladı. Greve katılan başlarına kırmızı bandaj takarken özellikle bölge illerinden ulusal kıyafetleriyle gelenler alanda rengârenk bir görüntü oluşturdu. Açlık grevinde "**Tarihi direnişinizi selamlıyoruz**", "**Çocuklar bizim geleceğimiz**" dövizleri ile "**Onlar irademiz, direnerek sahipleneceğiz**", "**Hevale me irada hemu gele mene**" pankartları açıldı. Seyyar çay ocaklarında kitleye sürekli çay servisi yapılırken, kurulan platformda skeçler sahnelendi, marşlar söylendi. Akşam saatlerinde parka kitleler halinde gelen birçok kişi eylemcilere destek verdi. Gençler de park içinde meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Geceyi soğuğa aldırılmadan çadırlarda ve parktaki çimlerin üstünde uyuyarak ya da sabaha kadar yaktıkları ateşler etrafında halaylar çekerek geçiren kitle, sabah saatlerinden itibaren yağın yağmura rağmen platformdan yükselen şarkılar eşliğinde halaylarına devam etti. Kitle sık sık "**PKK halktır, halk bura-**

dal", "**Baskılar bizi yıldırmas!**" sloganlarını haykırırken; üzerinde "**Önder Apo'ya Özgürlük**", "**Cezaevinde bulunan yoldaşlarımıza bin selam**", "**Biji Serok Apo**" ve Demokratik Konfederalizm

bayrakları bulunan balonlar gökyüzüne salındı. Balonlar uçurulduğu sırada Diyarbakır Askeri Havaalanı'ndan kalkış yapan uçakların alan üzerinden uçuş yapması ise halk tarafından yuhalanarak ve zafer işareti yapılarak protesto edildi.

Diyarbakır D Tipi Kapalı Hapishanesi'nde bulunan 52 DTP'linin grevcilere gönderdiği mektubun okunmasının ardından DTP Milletvekilleri kitleye çiçek dağıtırken, Selahattin Demirtaş da eylemin son konuşmasını yaptı. Tarihin en büyük kitlesel açlık grevi olarak kaydedilen eylem, yağmurun şiddetlenmesinden dolayı planlanan saatten

bir saat önce bitirildi.

(**Amed İK okurları**)

MERSİN

DTP'ye yönelik yapılan operasyonlara karşı Mersin'de **4 Mayıs 2009** tarihinde 24 saatlik açlık grevi başlatıldı. Açlık grevine katılan **SEH, HE, İHD, YDG-M, Partizan, DHF, SDP, 68'li, Göç-Der** ve **DIP** saat 11.00'de Mersin DTP İl Binasında bir basın toplantı-

sı düzenleyerek açlık grevini başlattıklarını duyurdular.

Açlık grevi boyunca, destek amaçlı birçok kişi ve kurum ziyarette bulundu. Akdeniz Belediye Başkanı M. Fazıl Türk, Akdeniz Belediye Meclis Üyeleri, Göç-Der, MKM ve

mahallelerden yoğun ilgi ve destek bulan açlık grevinde MKM Müzik Grubu'nun türkülerle keyifli ve coşkulu anlar yaşandı.

Eylemleri boyunca sürekli türkü ve halaylarıyla morallerini yüksek tutan eylemciler birlik ve beraberliğin önemini vurgulayan konuşmalar yaptılar.

Açlık grevi 5 Mayıs günü saat 11.00'de Mersin DTP İl Binasının önünde basın açıklaması ile sonlandırıldı. Basın açıklamasını okuyan **Serkan Kaya** yerel seçimlerden sonra DTP'ye yönelik baskıların arttığını, DTP'nin üyeleri ve yöneticileri "yasadışı" gösterilmeye çalışılarak tutuklandığını belirtti.

HATAY

DTP'ye yönelik başlatılan operasyonlarla ilgili birçok ilde açlık grevi başlatıldı. Hatay'da da DTP il binasında biraraya gelen 50 kişi 2 günlük açlık grevi yaptı. 50 kişinin katıldığı açlık grevine çeşitli kurumlar da destek verdi. Parti binasında başlayan açlık grevi ile ilgili bir konuşma yapan DTP Merkez İlçe Başkanı **Bülent Aksoy**, 29 Mart Yerel Seçimlerinden sonra DTP'ye yönelik başlatılan baskılara kinadıklarını ve tutuklanan parti yöneticileri ile üyelerinin serbest bırakılmasını isteyen, kendilerinin de tutuklanana kadar aynı suçlu işlediklerini ilan ettiklerini söyledi.

Devletin çocuklarla msket "savaşı" sürüyor

Türkiye'de çocuklara ceza vermeyi alışkanlık edinen mahkemeler halkın tepkisine rağmen çocukları tutuklama ısrarını sürdürüyor.

Polise taş attıkları, ceplerinde msket taşıdıkları, "**yasadışı**" slogan attıkları gerekçesiyle tutuklanan yüzlerce çocuk için birçok ilde kampanyalar devam ederken

yeni bir tutuklanma haberi de **Batman**'dan geldi.

Batman'da 30 Nisan'da evlere düzenlenen baskında polisler tarafından gözaltına alınan 18 yaşından küçük M.E.T., karakoldaki ifadesinin ardından Cumhuriyet Savcılığı'na oradan da tutuklanma talebiyle hakimliğe gönderildi. M.E.T, hakimlikte "**Örgüt propagandası**" yapmak ve "**Örgüt adına faaliyet yürütmek**" iddiasıyla tutuklanarak Batman M Tipi Kapalı Hapishanesi'ne gönderildi. M.E.T'nin geçtiğimiz 26 Nisan günü Batman Valiliği'ne bağlı Gençlik Kültür

Merkezi'ne molotof kokteyli attığı iddia edilmiştir.

Son dönemlerde çocuk tutuklanmalarının artmasına dair bir açıklama yapan M.E.T'nin avukatı **Mehdi Öztüzün**, dosya kapsamında gözaltına alınan 3 kişinin olduğunu, dosyanın henüz sonuçlanmaması nedeniyle dosyanın içeriğine dair konuşmadı. Ancak 2006 yılında TMY'deki değişiklik ve Yargıtay'ın almış olduğu kararla çocukların da büyüklerin koşullarında "yargılandığına" ve çocuk yargılamalarının politik yargılamalar olduğuna dikkat çekti.

Son dönemlerde çocuklara yönelik artan gözaltı ve tutuklama terörünü protesto eden çocuklar bu uygulamalara karşı oyun oynadıkları sokaklara bu kez Uğur Kaymaz

ve arkadaşlarının fotoğraflarının bulunduğu dövizleriyle çıktılar.

Mardin Nusaybin Barış Parkı'nda 3 Mayıs günü biraraya gelen yüzlerce çocuk Hakkâri'de polis dipçığı ile vurulan Seyfi Turan ve daha önce vurulan çocuklar için basın açıklaması yaptı. Halkın da destek verdiği açıklamada, "çocuklardan elinizi çekin" denildi. Çocuklar adına **Zeyni Çıtırkı** yaptığı açıklamada, 23 Nisan'da onlarca ülkeden davet edilen çocukların TBMM tarafından törenle karşılandığını belirterek, "Ne yazık ki bunların yanısıra Hakkâri'de bizlerin başına dipçikle vuruluyor, kollarımız kırılıyor. Başta Hakkâri olmak üzere tüm bölgedeki Kürt çocuklara yönelik uygulanan vahşete Edî Be-se diyoruz" dedi. (**H. Merkezi**)

Bostancı'da dövüşene bin selam

dolayı bir kameramanın yaralanması ve işine giden 18 yaşında bir gencin hayatını kaybetmesi de yine bu minvalde kullanıldı.

Yaşadıkları yenilgiyi hazmedemeyen yetkili ağzlar Orhan Yılmazkaya'nın ailesi de dâhil olmak üzere kimse tarafından sahiplenilmediği yalanını da sürdürdü. Şehit düştüğü günden itibaren çok sayıda devrimci yapı Yılmazkaya'nın cenazesini sahiplenmek için her türlü gayreti sarf etmiş, ailesiyle irtibata geçmiş, ancak polislin aile üzerinde kurduğu baskılar ve savurduğu tehditler nedeniyle cenazesi 1 Mayıs günü kaçırılarak Kilyos Mezarlığı'nda defnedilmiştir.

Devletin Yılmazkaya'yı, yalnızlaştırma çabalarına da karşılık olarak devrimci kurumlar 3 Mayıs 2009 tarihinde Gazi Mahallesi'nde yaptıkları yürüyüşle sahiplendi. **DTP**, **SDP**, **BDSP**, **SP**, **EHP**, Devrimci Hareket, **Teori ve Politika**, **Kaldıraç**, **Alinteri**, **Gazi Halk Cephesi**, **Partizan** ve daha birçok kurumun ortak örgütlediği yürüyüş öğlen saatlerinde Eski Karakol önünde toplanarak başladı.

"**Orhan Yılmazkaya ölümsüzdür**", "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**" yazılı pankartlar ve Yılmazkaya'nın fotoğrafının

taşıdığı yürüyüş Gazi Cemevi'ne kadar devam etti.

Mahallenin ilgisinin de yoğun olduğu anmada Cemevi önünde Yılmazkaya şahsında tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunda Yılmazkaya'nın polis telsizinden yaptığı son konuşma dinletildi.

Yapılan açıklamada, devletin çatışma sonrası açıklamalarına değinildi ve Yılmazkaya'nın Ergenekon davasından tutuklu olan insanlarla defalarca telefon görüşmesi yaptığı iddia edilerek bilgilerin bulandırılmaya çalışıldığı dile getirildi. Açıklamada ayrıca devletin cenazenin saphilenilmesinden korktuğu için mezar taşına dahi başka isim yazdırıldığı söylendi.

Açıklama evinin kapısı lav silahı ve kurşunlarla delik deşik edilen Yılmazkaya'nın şu son sözleri yeniden dinlenerek sona erdi: "Emekçilerin mücadele birliği için savaşıyoruz. Emperyalizme, faşizme, siyonizme karşı savaşıyoruz. Yaşasın devrim ve sosyalizm. Yaşasın halkların kardeşliği. Yaşasın Türk ve Kürt halklarının mücadele birliği. Biz düşeceğiz fakat bizden sonra bu kavga mutlaka sürecek. Nasıl binlerce yıldan beri sürdürdüğü gibi. Thomas Münzer'den, Şeyh Bedrettin'den, Mahir Çayanlardan, İbrahim Kaypakçayalardan ve Deniz Gezmişlerden beri sürdürdüğü gibi!"

Anmaya faşist engel

9 Mayıs'ta Kilyos Mezarlığı'nda yapılmak istenen anma ise polis destekli sivil faşistlerin engellemesi sonucu yapılamadı. 9 Mayıs günü DTP Sarıyer İlçe Örgütü'nde bulunan kurumlar bina içerisinde Sultangazi DTP önünde açlık grevi yapan kitlenin gelişini beklerken milliyetçi sloganlar atılmaya başlandı. Elleri Türk bayraklarıyla "**Şehitler ölmez vatan bölünmez**", "**Ya Allah bismillah Allah-ü Ekber**" vb. sloganlarla saldırmaya çalışan yaklaşık yüz kadar sivil faşiste daha önce DTP için abluka oluşturan polis "engel" oldu. Polislin ricasıyla faşistlerin uzaklaşmasının ardından bina içerisindeki 2-3'erli gruplar halinde tahliye edilerek Sultangazi DTP önündeki grupla buluşmak üzere yola çıktı.

Sabah saatlerinden itibaren Sarıyer'de mezarlıkta daha yoğun olmak üzere birçok noktaya polis yığınağı oluşturmuştu. Orhan Yılmazkaya'nın mezarı başında yapılacak bir anmaya izin verilmeyeceği ve engelleneceği baştan belli olmasına rağmen yaşanan sivil faşist provokasyon bir anlamda bahaneleri olmuş oldu. Kitlenin binadan tahliye edilmesinin ardından dağılanlar içerisinde ESP ve SDP'li iki kişi bu faşist gürültüye karşılaştı. Saldırıya uğrayan iki kişi kan seviciler tarafından yaralandı. (İstanbul)

EROL ZAVAR'A ÖZGÜRLÜK

Sağsız koşullarda yaşam mücadelesi veren tutsaklar için duyarlılık çağrısı yapıldı.

Mesane kanseri olan Erol Zavar için 9 Mayıs Cumartesi günü saat 13.00'te "**Erol Zavar'a Yaşama Hakkı Koordinasyonu**" bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen kitle "**Erol Zavar'a ve hasta tutsaklara özgürlük**" pankartı açtı. "**Hasta tutsaklar onurumuzdur**", "Yaşasın devrimci dayanışma", "**Erol Zavar'a özgürlük**" dövizleri açan kitle "**Baskılar bizi yıldıramaz**" vb. sloganlar ile Tramvay durağına yürümek istedi. Ancak polis İstiklal Caddesi'nin "müsaite" olmadığı söyleyerek yürüyüşe izin vermedi. Eylem Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen basın açıklaması ile devam etti.

Eylemde basın metnini okuyan **İlkay Akkaya** Erol Zavar'ın mesane kanseri olduğunu ve ayrıca 21 kez ameliyat geçirdiğini söyledi. Cumhurbaşkanlığının 13 Eylül 2008 yılında hasta tutsaklara ilişkin dosyalarının incelenip bir karara bağlanması sözünün şu ana kadar gerçekleşmediğini belirten Akkaya bu konuda tekrar görüşme yapılacağını sözlerine ekledi.

Eylemde kitle Erol Zavar'ın resimlerinden yapılan maskeleri takarak "**Erol Zavar'a özgürlük**" sloganlarını haykırarak eylemi tamamladı. (İstanbul)

ve Asilçelik, Asemat işçilerinin grevlerine/direnişlerine değinilmesi olumluydu.

Gençlik Birliği'nden kuşlama

Elimize posta kanalıyla ulaşan bir habere göre Türkiye Marksist Leninist Gençlik Birliği, TKP/ML'nin 37. Kuruluş yıldönümü olan 24 Nisan'da İstanbul'un çeşitli semt ve mahallelerinde kuşlama eylemi gerçekleştirdi.

Verilen bilgilerde halkın bu kuşlamalara ilgi ve merakının yoğun olduğu ifade edilirken, haber "**Şan olsun halkın umudunun 37. Yılında savaşanlara**", "**Yaşasın Partimiz TKP/ML**", "**Halkı Ordusu TİKKO**", "**Gençlik Örgütümüz TMLGB**" sloganıyla sona eriyor.

27 Nisan 2009 Pazar günü Bostancı'da kolluk kuvvetlerince kuşatıldığı evde aralıksız 6 saat süren çatışma sonucunda şehit düşen **Devrimci Karargâh** adlı örgütün üyesi **Orhan Yılmazkaya**'nın direnişini selamlamak ve ona sahip çıkmak için bir araya gelen devrimci kurumlar Gazi Mahallesi'nde yürüyüş düzenledi.

Direnişin yarattığı olumlu havayı dağıtmak için burjuva-feodal medyayı sınırsızca kullanan başta İstanbul Emniyet Müdürü **Celalettin Cerrah** ve Vali **Muammer Güler** olmak üzere tüm yetkili ağzlar çatışmayı farklı biçimlerde açıklamaya çalıştılar.

Açıklamaları ise çatışmalar esnasında halka ve devrimcilere zarar gelmemesine azami dikkat gösteren devrimcilerin eylemlerini karalamak yönünde oldu. Polislin sivillere yönelik önlemleri almamasından

Üç fidan eylemlerle anıldı!

37 yıl önce idam sehpasında devrime olan inançları ile egemenler karşısında baş eğmez duruşları ile devrim şehitleri kervanına katılan **Deniz Gezmiş**, **Yusuf Aslan** ve **Hüseyin İnan** çeşitli etkinliklerle anıldı.

ANKARA

6 Mayıs günü **Karşıyaka Mezarlık** girişinde bulunan çoğunluğu gençlik örgütlerinin oluşturduğu kitle örgütleri, sendika ve siyasi partiler sloganlarla mezarların olduğu yere doğru yürüyüşe geçti. Saat 12.30'da başlayan yürüyüş, mezar başında gerçekleştirilen anma programıyla saat 15.30'a kadar sürdü. Yeni Demokrat Gençlik anma etkinliğine "**Eşit, özgür gelecek ellerimizde yükselecek**" pankartıyla katıldı.

Mezar başında Denizlerin avukatı **Halit Çelenk** ve arkadaşları konuşma yaptılar. Tüm katılımcılar adına ortak açıklamayı Devrimci 78'liler Federasyonu'ndan **Ruşen Sümbüloğlu** okudu. Konuşmaların ardından Mahir Çayan'ın da mezarı ziyaret edildi.

İSTANBUL

* 6 Mayıs Çarşamba günü çeşitli demokratik kitle örgütlerinin oluşturduğu "**6 Mayıs İnsiyatifi**" saat 17.30'da Atatürk Kültür Merkezi önünde bir araya geldi ve saat 18.00'de Dolmabahçe Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

rüyüşe geçti.

Dolmabahçe Sarayı'na gelen kitle adına basın metnini **SGDF Başkanı Ozan Emre Özyılmaz** okudu. Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in idam edilmesinin kesinlikle sıradan bir karar olmadığını belirten Özyılmaz, katliamların kitle muhalefeti engellemenin bir parçası olduğunu belirtti.

* Anma etkinliklerinden biri de, **Tuzla Gençlik Evi** tarafından organize edildi. 9 Mayıs akşam saat 19.30'da dernek binasında yapılan anma, saygı duruşu ile başladı.

Saygı duruşunun ardından yapılan konuşmadan sonra, Denizleri anlatan kısa sinevizyon gösteriminin ardından, tüm dünyayı kapsayan '68 devrimci rüzgarının ve bu rüzgarın ülkemizdeki yansımaları olarak ortaya çıkan '71 devrimci çıkışının aktarıldığı bir sunum yapıldı. Bu sunumun ardından, Deniz Gezmiş'in idama giderken son isteklerinden biri olan, Rodrigo'nun gitar konçertosunu son bir kez daha dinleme arzusunun anısına, içinde gitar konçertosunun da yer aldığı, kısa bir sinevizyon gösterimi daha yapıldı. Anma, bir film gösterimi ile sona erdi.

MALATYA

İnönü Üniversitesi'nde gerçekleştirilen yürüyüş ve basın açıklamasında; "Onlar em-

peryalizme, faşizme ve bütün sömürücü sınıflara karşı mücadele ettiler. Zalime karşı ezilenin, sermayeye karşı emeğin yanında yer aldılar. 6. Filo'yu denize dökerken emperyalizmin uşaklarına karşı eylemde, baskı altındaki Kürt halkının mücadelesinde, öğrencilerin hak taleplerinde, köylülerin toprak ve reform talepli eylemlerinde, işçi grevlerinde, kardeş Filistin halkının direnişinde en önde hep onlar vardı" denildi.

Eylem saat 12.30'da Güzel Sanatlar Fakültesi'nden Kütüphane'nin önüne yürüyüşle başladı. Sloganlar eşliğinde yürüyen kitleye çok sayıda jandarma "eşlik etti" ve kitleye katılmak isteyenleri bu şekilde uzak tuttu.

Açıklama sırasında kitleyi çembere alan ÖGB ve jandarmalar kitle dağılırken kimlik kontrolü yapmak istedi. Kitle jandarmayı ıslıklar ve alkışlarla protesto etti. (Eylemi düzenleyen kurumlar: **YDG**, **DHF**, **Genç-Sen**, **Malatya Gençlik Derneği** ve **YDG-M**)

(Malatya YDG)

İZMİR

İzmir Birlikte Başaracağız Platformu'nun çağrısı ile 6 Mayıs günü saat 17.30'da gerçekleştirilen anma **Konak eski Sümerbank**

BURSA

6 Mayıs günü saat 18.00'de Mahfel Cafe önünde Dev-Genç, YDG, Ekim Gençliği, SGD, Emek Gençliği, DGH, Devrimci Gençlik Birliği, YDGM ve Genç Dayanışma vd. gençlik örgütleri "**68'in ruhuyla kapitalizmin krizine, kirli savaşa, şovenizme ve faşist saldırılara karşı mücadeleye**" pankartını açtı. Gençler alkışlarla Orhangazi Parkı'na yürüdüler.

Açıklamada emperyalist-kapitalist krize

Anaların feryatları sürüyor!

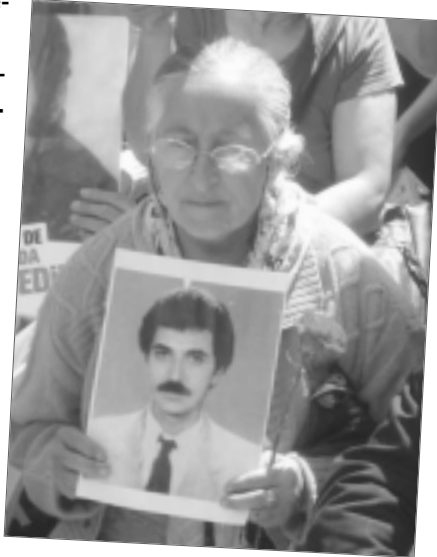
214. hafta...

2 Mayıs günü saat 12.00'de bir araya gelen kayıp yakınları "kayıp"larının fotoğraflarıyla, katillerin hesap vermesini istedi.

214. haftada kayıpların akıbetini kayıp yakınları adına yazar **Ferhat Kentel** sordu.

Yıllardır kaybedilenlere sağır kalındığı için kayıpların her gün biraz daha kaybolduklarını belirten Kentel, görülenlerin, bilinenlerin itiraf edilmesini istedi. "Kayıpların unuttuklarımızla" dolu bu memleket, dilinden, renginden, sınıfından, cinsiyetinden, dininden, inancından, mezhebinden, başörtüsünden, bedeninden ötürü dışlanmış, aşağılanmış çocukları görmekten başka çaremiz yok" diyen Kentel, sessizce haykıran kayıpları duyabilmenin öneminden bahsetti.

İHD İstanbul Şube Başkanı **Gülseren**

Yoleri yaptığı açıklamada kayıpları Nazi Almanyası'ndakiler gibi yakıtıklarını, Arjantin'deki gibi askeri helikopterlerden attıklarını, Guatemala'daki gibi toplu mezarlara gömdüklerini söyledi.

İtirafçı Abdulkadir Aygan'ın adres gösterdiği Diyarbakır Hani yolu üzerindeki kazılarda insan kemikleri çıktığını hatırlatan Yoleri yetkililerin bu durum karşısında sessiz kalmasını kınadı. Bu hafta, 31 Mart 1998

tarihinde Ege'de kaçırılarak kaybedilen **Neslihan Uslu**, **Metin Andaç**, **Hasan Aydoğan** ve **Mehmet Ali Mandal**'ın akıbetlerini soran Yoleri kaybedilenlerin dosyalarının Ergenekon kapsamına alınmasını ve bu kayıplardan dolayı Mesut Yılmaz, Ahmet Demir ve dönemin yetkililerinin yargılanması gerektiğini söyledi.

215. hafta...

Cumartesi Anneleri 9 Mayıs Cumartesi günü saat 12.30'da Galatasaray Lisesi önünde tekrar yerlerini aldı. Annelere birçok sanatçı da destek verdi. **Necmiye Albay** burada yaptığı konuşmada katliamları kınadı. Ardından tiyatro sanatçısı **Ayşe Libriz** basın metnini okudu. Hu haftaki eylemde Anneleri Günü üzerinde duruldu.

Açıklamanın ardından zılgıtlar çekilerek eylem tamamlandı. İstanbul'un dışında Ankara, İzmir, Diyarbakır gibi illerde de yapılan açıklamalarda kayıpların akıbeti soruldu. (İstanbul)

Basın özgürlüğü gününde sansür

3 Mayıs Dünya Basın Özgürlüğü Günüydü. Basına uygulanan engellerin kalkması adına basın özgürlüğü ilan edilen 3 Mayıs'ta Atılım gazetesi 1 ay kapatma cezası aldı. Gazeteye ikinci kez verilen 1 aylık kapatma cezası gazete çalışanları tarafından protesto edildi.

5 Mayıs günü Galatasaray Meydanı'nda "**3 Mayıs Dünya Basın Özgürlüğü Günü. Atılım 3 Mayıs'ta kapatıldı. Susmayacağız**" yazılı pankart açan gazete çalışanları "**Atılım susmadı, susmayacak**" vb. sloganlar atıldılar.

Atılım gazetesinin son sayısında yer alan 1 Mayıs ve Orhan Yılmazkaya ile ilgili haberleri gerekçe gösteren İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesi gazeteye el konulması, satış ve dağıtım yasağı ve yayınının da 1 ay süreyle durdurulmasına karar verdi. Atılım çalışanları son bir yıl içerisinde kendilerine 3 kez kapatma cezası

verilerek, sitelerine erişim yasağı konulduğunu hatırlattılar.

İHD Genel Merkezi de, 4 Mayıs günü yaptığı yazılı açıklamayla "Dünya Basın Özgürlüğü" gününün Türkiye'de unutulduğuna dikkat çekti.

2008 yılı insan hakları ihlal raporuna göre; 13 gazete, 11 dergi, 8 afiş, 5 kitap, 1 takvim ve 2 bildiri toplandı. 38 gazete, 7 dergi ve 1 TV kanalının yayını durduruldu. 3 afiş, 3 pankart, 3 kitap, 2 şarkı, 1 el ilanı, 1 dergi, 1 bildiri ve 1 albüm yasaklandı. 11 gazete, dergi ve TV kanalı polis tarafından baskına uğradı. 46 internet sitesine erişim yasaklandı. Çok sayıda somurlu yazı işleri müdürü ve haber yapan gazeteciler hakkında da davalar açıldı. 2008 yılında başbakanlık tarafından akreditasyonları iptal edilen 6 gazeteci ile internet siteleri erişimine mahkeme yasakları getirildi. (İstanbul)

Kertê (Bilge) köyünde devletin silahıyla katliam!

Bölgede icraatları ile gündemden düşmeyen korucular yine işbaşında.

Daha önce işledikleri cinayetler, bölge insanına uyguladıkları şiddet ve estirdikleri terör ile sık sık adından söz ettiren korucular bu defa bir katliama imza attı.

4 Mayıs gecesi Mardin'in Mazıdağı ilçesi Kertê (Bilge) köyünde bir düğünü basan yüzleri maskeli korucular aynı aileden 44 kişiyi öldürdü. Köydeki düğünü fırsat bilen korucular yine korucu ve akrabaları olan başka bir aileye kurşun yağdırdı. Öldürülenler arasında 16 kadın ve 6 çocuk bulunuyor. Vahşi bir şekilde ve insanın kanını donduracak bir soğukkanlılıkla işlenen bu katliam, ülke gündemine bomba gibi düştü. Katliam haberinin duyulması ile birlikte tüm gözler bölgeye çevrildi.

Adeta bir insanlık tradejisinin yaşandığı olayın üstünden yeni bir tartışma başladı. Kalemlerinden kan akan köşe yazarları, gazetecilik ihtisasını Yaşar Büyükanıt ve İlker Başbuğ'dan alan yayın yönetmenleri sorunu kısa sürede "çözdü".

Suçlu malum, neden belliydi! Bölge geri kalmıştı. Orada yaşayan "Kürt kökenli Türk vatandaşları" arasında ortaçağdan kalma töre-namus davaları vardı, bölgede kan davası cinayetleri devletin tüm "çabalarına" rağmen halkın ayak diremesi sonucu bir türlü çözülememişti!

Türk şovenizmi kokan, Kürt halkını aşağılayan ve bölgede yaşayan insanları "adam edilmesi gereken cahiller sürüsü" olarak gören Başbuğ gözlüklü, sedef koltuklu "yazarlarımız" çözümlerini öldürülen insanları suçlama noktasına kadar getirdi.

Bu çok okumuş, bol tahsilli, çok apoletli ancak cehalette insanı hayrete sürükleyen köşe yazarları, büyük bir telaşla yaşanan katliamdan devleti aklamaları peşine düştü.

İlk şokun atlatılması, sis bulutunun dağılması ile ortaya çıkan fotoğraf ise açıkça devleti gösteriyordu.

Korucular kimi koruyor?

Kertê köyünde yaşanan katliam T. Kürdistanı'nda devletin on yıllardır özel bir konseptle yürüttüğü imha ve inkarın toplumu getirdiği noktaya işaret ediyor.

Bölgede şiddeti uygulanabilir tek politika olarak algılayan ve bunu gerçekleştirmek

için hiçbir masraftan kaçınmayan devlet, felaket üstüne felaket yaratıyor.

Kürt Ulusal Hareketi'ni bastırmak için toplumun en geri yanlarına tutunarak buraya yüklenen devlet tam da sözü edilen orta-

Devletin desteği ile bölgede terör estiren korucular, bu defa büyük bir katliam gerçekleştirdi.

çağdan kalma kültürün yaşatılması için çaba sarf ediyor.

Bölgedeki aşiret reisleri ile mafya-çete kaçakçılık gibi işleri koordine eden devlet, bölgenin devrimci dinamiklerini zehirlemek için her türlü yolu deniyor. Dini gericiliği, cemaatleri, feodal değer yargılarını körükliyor, örgütüyor ve Ulusal Harekete karşı kullanıyor.

Bölgede adeta bir suç makinesi gibi işlev gören koruculuk sisteminin kurulması en yalın haliyle devletin katliamdaki sorumluluğuna dikkat çekiyor.

On yıllardır köylülerin arazilerini gasp eden, sayısız şiddet olayına karışan, devletin desteği ile bölgede terör estiren korucular, bu defa büyük bir katliam gerçekleştirdi.

Kertê köyünde yaşanan katliam tartışmalarında en az değinilen faktör koruculuk oldu. Ancak nafi! Bu bile medya uzmanı Genelkurmay'ın ayaklanmasına yetti!

Genelkurmay alışık olduğu üzere, katilimcilerin artık gözü kapalı bulabildikleri her zamanki mekânlarında yine kamuoyunu bilgilendirdi: "**Olayın koruculuk sistemine bağlanması önyargılı ve yanlış!**"

Korucuların bölgede yaygın faaliyet yürüten JITEM'le yakın ilişki içinde oldukları da artık herkesin malumu.

Ergenekon operasyonları ile resmi ağzardan dökülenler bile bu ilişkiyi görmek açısından yeterli. Korucular JITEM'le birlikte bölgede yurtseverlere, devrimcilere, ilerici demokratlara, demokrasi, özgürlük mücahedesi verenlere karşı kurşun yağdırmış, işkence yapmış, asit kuyularına atmıştır.

Sağ kalan olmasaydı...

Katliamla ilgili üstü atlanan noktalardan birini de katillerin, korucular tarafından korunmuş ve 15 dakika uzaklıktaki karakola rağmen nasıl bu kadar kolay girip, kaçabildikleri sorusu oluşturuyor.

Köye maskelerle giren saldırganların kadınları ve çocukları öldürmesi daha önce yaşanan ve PKK'nin üzerine atılan katliamları hatırlattı.

Saldırıdan kimsenin kurtulmaması için cesetlerin nabızlarının bile ölçülmesi, nöbet tutan askerlerin silah seslerini komutana haber vermelerine rağmen hiçbir müdahalenin olmaması ve olay yerine 2 saat sonra gidilmesi bu kuşkuları güçlendiriyor.

Saldırının hiçbir tanığı kalmayıp bu katliamdan sonra "**Çocuk katilleri**", "**Gözlerini kırpmadan öldürdüler**", "**Vahset**", "**Terör**" vb. başlıkların çok popüler olacağını öngörmek zor olmasa gerek.

PKK'nin ateşkes ilan ettiği her dönemde böylesi olayların yaşanması artık bir gelenek haline geldi. Daha önce PKK tarafından gerçekleştirildiği iddia edilen birçok katliamın JITEM tarafından yapıldığı resmi ağzardan itiraf edildi.

Kertê köyünde böylesi bir senaryonun kurgulandığı ancak başarısız olduğunu düşünmek için birçok gerekçe var.

Katliam sonrası yakınlarının mezarı başında bekleyen çocukların yürekleri acıtan görüntüleri basının büyük ilgisini çekiyor. Ancak tüm bunlara neden olan devletin rolü atlandıkça bunlar timsah gözyaşlarından öteye geçemeyecektir.

Anneleri öldürülen çocukların, kardeşleri öldürülen köylülerin acılı çığlıkları bir hastalık gibi bünyeyi saran koruculuğun sökülüp atılması ile bir parça olsa giderilebilir.

bilir misiniz?

- Kürt Özgürlük Mücadelesi kurumsallaşmıştır, bir birey gider, onlarca gelir, nicel anlamda hiç sorun değildir. Ancak bu alınan arkadaşlarımızın şahsında bizim sistemimize yönelmişlerdir. Çünkü biz meclis tarzı bir sistemi esas alıyoruz. Bahsettiğimiz sistem; şu anda mevcut yapılanmalar gibi daha çok merkezîyetçi, bütün kararların merkezde somutlandığı ve bunların giderek tabana indiği bir sistem değil. Biz tamamen halka dayalı, mahalle meclislerinden tutulmuş ilçe meclislerine ve kent meclislerine kadar ve tabi en neticesinde Türkiye meclisi diye adlandırılan -ki bu, basına da farklı bir şekilde yansıdı- bir sistemi öngörüyoruz. Bu tutulmuş arkadaşlarımızı da bahsettiğimiz sistemin çalışmasını yürüten, bizim toplumsal sistemimizi inşa eden arkadaşlarımızıdır. Biz Konfederalizm sistemini kabul eden bir partiyiz. Bu arkadaşlarımız da meclis tarzı örgütlenmelerin çalışmalarını yürüten arkadaşlarımızdır.

- **Devletin bölge halkına genelde Kürt ulusuna bakışında bir değişiklik var mı?**

- Umud ediyoruz ki, bu süreç gerçekten silahların bir tarafa bırakılıp diyalog yolunun açılmasıyla bütünlüyor. Ama şahsi fikrim, bunu DTP adına söyleyeyim bu sürecin tekrardan çatışmalı süreç doğru gideceğidir. Çünkü değişen bir şey yok, zihniyet değişmiyor.

80 yıldır sürdürülen imha ve inkar politikası daha da katmerleşerek sürüyor. İşte en son Mardin'de yaşanan olaylar kimi şeyleri tekrardan gündeme getirdi. Koruculuk sistemi yıllardır bu bölgenin kanayan yarasıdır. Çeteden tutulmuş uyuşturucu kaçakçılığına ve tecavüzlere kadar varan olaylar var-

Koruculuğun

17 Yıllık Bilançosu

IHD Mardin'de 44 kişinin öldürüldüğü saldırının ardından, koruculuk sisteminin yol açtığı yıkımı göstermek üzere, 17 yılın bilançosunu açıkladı. IHD, koruculuk sisteminin kalkmasını istiyor. Raporunda, yıl yıl iddialar ve başvurulardaki vakalar da sıralanıyor.

Derneğin kendisine yapılan başvurular ve medya taramalarından yola çıkarak hazırladığı bilanço'ya göre, 1992-Mart 2009 arasında koruculardan kaynaklanan insan hakları ihlallerinin dökümü şöyle:

Köy yakma: 38
Köy boşaltma: 14
Taciz ve tecavüz: 12
Kaçırma: 22
Silahlı saldırı: 294
Köy korucuları tarafından öldürülen: 183
Köy korucuları tarafından yaralanan: 259
Kayıp olayı: 2
İnfaz: 50
Gasp: 70
Köy korucuları tarafından yapılan işkence ve kötü muamele: 562
Köy korucuları tarafından gözaltına alınanlar: 59
İntihara sebebiyet verme: 9
Ormanlık alan yakma: 17

Öldürme ve yaralamalar

Raporunda, öldürme ve yaralamalar, yıllara göre şöyle dağılıyor.

1992-2002: 132 ölü, 176 yaralı
2003: 12 ölü, 17 yaralı
2004: 12 ölü, 21 yaralı
2005: 3 yaralı
2006: 3 ölü, 9 yaralı
2007: 6 ölü, 4 yaralı
2008: 18 ölü, 23 yaralı
Ocak-Mart 2009: 6 yaralı

İşkence ve kötü muamele

Raporunda, işkence ve kötü muamele vakaları, yıllara göre şöyle dağılıyor.

1992-2002: 454
2003: 30 kişi
2004: 17 kişi
2005: 21 kişi
2006: 11 kişi
2007: 14 kişi
2008: 14 kişi
Ocak-Mart 2009: 1 kişi

ken halen bu sistemi öven bir Genelkurmay kurumu var, bunların yanında yaşananları "töre" diye adlandırılan var. Belki de bu olayın tanığı kalmasaydı olay yine PKK'ye mal edilecekti.

- **Amed'de operasyonlara karşı büyük bir eylem gerçekleştirdiniz. Eylemi nasıl değerlendiriyorsunuz, hedefine ulaştı mı?**

- Ortak bir coğrafyada yaşıyoruz. Kimi zamanlar Kürt, Türk kardeşler, diyorlar; ama kardeşliğin gerektirdikleri nelerdir? Bir taraftan senin 50-60 tane televizyonun varken Kürtlere bir tane kanalı reva görmüyor-san ya da belediye başkanlarımız, milletvekillerimiz Kürtçe konuşma yaptı diye devasa cezalara çarptırılıyorsa kardeşlik söylemi gerçekten sorgulanmalı. Ama umutluyuz, inançlıyız, kendi sistemimizi ördükçe daha da büyüttükçe başaracağız.

Operasyonun ardından bir açık grevi süreci yaşandı. Tarihte böyle kitlesel bir eylem yok gibidir. Bizler açısından başarılı geçmiştir. Bunun çalışmasını yürütecek çok fazla zamanımız olmamasına rağmen 15 bin insanla 2 günlük açık grevine oturduk. Burada önemli olan, mesajın doğru okunmasıdır. İpleri koparmak, tamamiyle bir kopuşu sağlamak hiçbir zaman Kürtlerin tercihi olmamıştır. Ama Kürtler tercihsiz de değildir. Kürtlerin alternatifleri de vardır. Mesaj biraz bu içeriktedir. Temennimiz bu mesajın doğru okunmasıdır.

(Amed İK okurları)

"İmha ve inkar politikası sürüyor"

Abant Toplantısı'yla beraber başlayan tasfiye süreci, seçimlerle birlikte yeni bir aşamaya girmiştir. Yerel seçimlerin ardından, devletin Ağrı ve Amara'da Kürt halkına yaklaşımı da yeni bir sürece girmiştir. Seçimlerde AKP'ye karşı önemli bir başarı kazanan DTP'ye yönelik 14 Nisan'da yapılan operasyonla birlikte egemenlerin taktiksel bir değişikliğe gittiği teyit edilmiştir.

PKK'nin 1 Haziran'a kadar aldığı "çatışmazlık" kararına rağmen sistemin Kürt halkına azgınca saldırıları hız kesmeden sürerken, 14 Nisan'da birçok ilde eş zamanlı yapı-

lan operasyon, egemen ideolojinin Ulusal Soruna bakış açısına da paralel niteliktedir.

Kürt Konferansı, DTP'ye yönelik operasyon ve "çatışmazlık" kararına yönelik değerlendirmelerini almak için Diyarbakır DTP İl Yürütme Kurulu'ndan Şeyhmuz Bülbül'e bir röportaj gerçekleştirdik.

- **DTP'ye yönelik gerçekleştirilen saldırının Hewlêr'de yapılması planlanan Kürt Konferansı ile nasıl bir ilişki var, siz operasyonu nasıl yorumluyorsunuz?**

- Hewlêr'de bir Kürt Konferansı planlanmıştır. Aslında bunun adına Kürt Konfe-

ransı demek abesle iştigaldir. "**Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiyeye yönelik bir konferans**" ismini koyarsak daha yerinde olur. Bu konferans tarihi belli olmayan bir zamana yönelik ertelemeyi yaşıyor. DTP olarak **konferans iflas etmiştir** diyoruz. Konferansın içeriğini, yapılaş şeklini ya da ortaya çıkacak kararları 2009 yılında yapılan yerel seçimlerin ortaya çıkardığı sonuç belirleyecekti. AKP bu seçimlerden çok umutluydu. Hatta kimi açıklamalarında özellikle Amed ve Dersim'i istediğini belirtmişti. Ancak seçim sonuçları AKP'nin istediği biçimde çıkmadı. Aksine Kürt Özgürlük Hareketi elindeki mevzileri korudu ve ikiye katladı. Bununla aslında AKP'nin politikalarının iflası gündeme geldi. Tüm bunlarla, birlikte Hewlêr'de yapılması planlanan Kürt karşıtı konferans ya da Kürt Özgürlük Mücadelesi'nin tasfiyesine dönük hazırlanan konferans iflas etti, diyebiliriz.

- **Seçimlerin ardından büyük bir saldırı dalgası başladı. Böyle bir yönelimi bekliyor muydunuz?**

- Aslında öncesinden bir tahminimiz vardı. Fakat operasyonun bizi biraz şaşırttığını söyleyebiliriz. Çünkü seçimlerden iyi bir sonuç alırsak gelişmeye, Kürt sorununun çözümüne dönük bir iyileşirmenin söz konusu olabileceğini bekliyorduk. Yani aslında devletin Kürt sorununa yaklaşımını da bu temelde değerlendiriyorduk.

- **Basında özellikle Meclis örgütlenmesi üzerinde duruldu. Bunu biraz aç-**

Emperyalist-kapitalist sistemin yaşamış olduğu ekonomik kriz, daha çok bizim gibi yarı-sömürge ülkelerde yıkıcı etkisini gösteriyor. Ekonomik olarak zayıf olan yarı-sömürge ülkeler giderek derinleşen kriz karşısında denize düşen yılanı sarılır misali IMF ile yeni anlaşmalar yapmak zorunda bırakılıyor. Krizin yaklaşık 6-7 aylık sürecinde ülkemiz üretici sektörü üzerindeki etkisi yüz binlerle ifade edilen işsizlikte olduğu gibi tarımsal alanda da benzer yıkım tablolarını görmek mümkün. AKP hükümeti nasıl ki krizin teğet geçtiği iddiasına olanca gücüyle sarılıyorsa, krizin ortaya çıkardığı sefaleti de aynı güçle inkârı devam ediyor. Bugüne kadar açıklanan ve adına "önlem paketleri" denilen paketlerde **tarımın adının dahi geçmemesi** burada anlam buluyor. Emperyalist tarım politikaları sonucu kendi geçimini sağlayamaz hale getirilen köylülere, ekonomik kriz karşısında desteklenmeyerek "kendi başının çaresine bak" deniliyor.

Ekonomik kriz öncesi; geçtiğimiz Mart ayında sonlanan ve 9 yıldır harfiyen uygulanan DB patentli TRUP-ARIP tarım politikaları sonucunda tarımsal üretimde ciddi gerilemeler yaşanmış, tarımda gerçekleşen küçülmeler **kronik** bir hale getirilmiştir. Düşük taban fiyat uygulaması, desteklemelerin kısıtlanması, kota ve sözleşmeli üretim köylünün belini büküştür. Ürettiği ürünün maliyetini karşılayamaz duruma gelen üretici iyice yoksullaşmış, üretimden koparak büyük kentlere göç etmek zorunda bırakılmıştır. Emperyalist tarım politikalarını "**büyük reform, dönüşüm**" adı altında uygulayan devlet, tarımda tasfiye sürecini hızlandırmıştır. Kriz öncesi tarımda yaşanan genel tablo böyle iken, krizin başlangıcından bugüne dek değişen

çok bir şey olmamıştır. Kriz öncesi devlet desteğinden yoksun olan üretici, ekonomik kriz karşısında da aynı şekilde yoksun durumdadır.

Tarımsal üretimde köylülerin en çok yakındığı dertlerden biri **girdi fiyatlarının yüksek olmasıdır**. Krizle birlikte girdi fiyatları da yükselmiş üretim maliyetini artırmıştır. Buna karşın herhangi bir destekleme görmeyen köylü birçok bölgede **gübesiz** ekim yapmak zorunda kalmıştır. Girdi fiyatlarının yükselmesi karşısında ürün fiyatlarının düşmesi üretici daha bir sıkıntıya sürüklenmiştir. Piyasaya müdahale etmeyen devlet, köylüyü düşük fiyata ürün satmak zorunda bırakmıştır.

Fiyatların düşmesinde krizin önemli bir payı varken, krizi fırsata çevirmek isteyen, tarım ürünlerini hammadde olarak kullanan sektörlerin krizi gerekçe göstererek **fiyatlar üzerinde baskı oluşturmasını** payı da büyüktür. Krizle birlikte, fiyatlar üzerinde oynanan oyunlar sonucu bugün limonun 20 kuruşluk fiyatı 10 kuruşa, süt fiyatları 0.635 TL'den 0.515 TL'ye, geçen yıl 3 TL'den satılan kuru üzüm 1.20 TL'ye düşmüştür. (Krizin nedeni ile ürün fiyatlarında yaşanan bu düşüş tüketiciye **yan-sımıyor**. Üretici market fiyatları arasındaki fark kuru üzümde yüzde 338, patatesten yüzde 234, patlıcanda yüzde 244 oranında olurken, bu farktan hem üretici hem de tüketici zarar görüyor. Ürünleri tarladan markete ulaştırılan aracı kesim oluşan bu farktan kârını artırırken, bu kârın aslan payı ise **tefeci-tüccar kesiminin cebine iniyor**.) Maliyetinin dahi altında kalan bu fiyatlar köylünün herhangi bir desteklemeden yoksun üretim yapmasını imkânsız hale getirmiştir.

Ektiği üründen kâr edemeyen, hatta maliyetini bile karşılayamayan köylüler aldıkları elden veya kredi borçlarını ödeyememiş aksine üstüne eklenen yeni borçlarla ödenmez bir hale ulaşmıştır. Bankalar ve Tarım Kredi Kooperatifleri tarafınca **icra** işlemine tabi tutulan köylü sayısı **200 bini** aşarken, 2008 rakamlarına göre borcunu ödemeyip ceza alan köylü sayısı sadece Aydın'da 235 kişiyi geçmiştir. Bu rakamların 2009 yılında daha da artacağı aşîkdür. Bu noktada sözü Manisalı üzüm üreticilerine

madı artık mazotçudan borç almaya. Turgutlu'ya gidip orada bizi tanımayanları kandırmaya çalışıyoruz mazot almak için... şeklinde konuşan üzüm üreticileri, tarımsal üretimde yaşanan sıkıntıları açık bir şekilde ifade ederken, diğer yandan köylülerin nasıl yoksulluğa sürüklendiğini de gözler önüne sermektedir.

Emperyalist tarım politikaları ile iyice ezilen ve ekonomik kriz karşısında tutunamayan köylüler, dişe dokunur bir destek görmediği devlet "ba-

operatifi'nden gelmiştir. Köylülerin yüzde 90'ının borcunu **ödeyebildiğini** yüzde 10'luk kesim için borç eritemenin pire için yorgan yakmak olduğunu söyleyen Genel Müdürlük, AKP hükümetinin ne kadar "**çiftçi dostu**" olduğunu bir kez daha göstermiştir. Kredi borcunu ödeyemeyen köylüler ise evlerine giremez hale gelirken, eşyalarına el konmaması için eşlerinden resmîyette boşanarak mal varlıklarını eşlerine devrediyor. Geçimlerini sağlamak ve ayakta kalmak için kendilerince yöntemler geliştiren köylülerin bu durumu **çaresizliklerinin** bir ifadesi iken, aynı zamanda devlet "baba" tarafından **gözden çıkarıldıklarının** resmidir.

Tarım alanındaki sorunların **yapısal** sorunlar olduğu ve devletin bu sorunları çözmek, tarımsal üretimi artırmak, modernleşmeyi sağlamak gibi bir derdi olmadığı apaçık ortadadır. Emperyalist tarım politikaları sonucu kısıtlı bir destekleme alan köylüler, ekonomik kriz karşısında diğer üretici sektörlerde olduğu gibi desteklenmesi gerekirken, IMF sistemi doğrultusunda mevcut verilen desteklemeler de **kısıtlanmıştır**. IMF yeni anlaşma için AKP hükümetinden, bütçeden tarıma ayrılan yıllık ödenekten kısıtlama yapılmasını istemiş ve bu **hemen uygulanmıştır**. Bu kapsamda yapılan düzenleme ile destekleme primleri yüzde 10 oranında azaltılmıştır. Böylece 2008 yılında 2007'ye oranla 1 kuruş artan kg başına prim desteği

2009 yılında 3 kuruş düşürülmüştür. Halkımızın ifadesiyle AKP hükümeti **kaşıkla vermiş kepçeyle geri almıştır**.

Yıllardır izlenen emperyalist ta-

rım politikaları sonucu ülke tarımını emperyalist tekellerin ihtiyaçları doğrultusunda üretim yapılan bir bahçeye çevrilmiştir. AKP hükümeti, ekonomik krizi, **tarımı tasfiye süreci ile birleştirerek** üreticiyi tarım dışına itmektedir. Tarımı küçültme derdinde olan devlet krizi fırsata çevirerek üreticinin tarımsal üretimden vazgeçmesinin önünü açmaktadır. Başka bir deyişle köylülük sefalet sürüklenmektedir.

Ekonomik yapısı itibarıyla dışa bağımlı olan bizim gibi yarı-sömürge ülkeler krizden en çok etkilenen ülkelerdir. Dış kredi ve sıcak para akışının kesilmesi, arz-talep dengesinin bozulması zaten zayıf olan yarı-sömürge ülkelerin ekonomilerini alt üst edip iyice zayıflatır. Bu nedenle krizin etkisi daha yıkıcı hissedilir. Fakat belirtmek gerekir ki, krizin etkilerini herkes **aynı oranda** hissetmeyecektir. Egemen sınıflar devlet eliyle krizin etkilerini daha çok ezilen emekçi halklara yansıtmaya, onların üzerine yıkıma çalışır, çalışıyor da. Devlet ekonomik krizin ardına sığınarak halkın çıkarına dönük adımlar atmaya yerine, kısıtlamalara giderek krizin yoksul halk üzerindeki yıkıcı etkisinin **artmasını** sağlar. **Bugün tarım alanında devletin önlem almaması gücünün olmamasından çok, bilinçli bir politika ile bunu yapmadığının sonucudur. Yani yeri geldikçe krizi yok sayan, zorda kalınca da "kriz var ne yapalım" diyerek krizi dışsallaştırmaya çalışan devlet aslında geleneksel politikalarını hızla hayata geçiriyor.** Tarım alanında da, diğer üretici sektörlerinde de krizin faturasını halka ödetme çabasında olan devletin bu politikasına karşı **örgütlü** mücadele etmek ve bu **mücadeleyi yükseltmek** gün itibari ile elzem niteliktedir.

"Devlet krizi fırsata çeviriyor";

Köylü sefalete sürükleniyor

bırakmak yerinde olacaktır. "**AKP hükümeti başa geldiğinden bu yana çiftçi krizde... Bizim şu an köy olarak mazotçuya 1 trilyon borcumuz var. Yüzümüz kal-**

ba"dan; **kredi borçlarının ertelenmesi, girdi fiyatlarının düşürülmesi, kendilerine de can suyu kredisi verilmesi** talebinde bulunurken, cevap Tarım Kredi Ko-

Nepal devrimi ve uluslararası önemi*

Proletarya enternasyonal bir sınıftır. Bu nedenle belirli bir ülkedeki komünist hareket özü itibarıyla enternasyonal komünist hareketin ayrılmaz bir parçasıdır. Bunun sonucunda belirli bir ülkenin komünist partisi diğer ülkelerdeki komünist partilerin olumlu ve olumsuz deneyimlerinden öğrenmeye ve bunları sentezleyerek kendi ülkesinin özgünlüklerine uygun ve yaratıcı şekilde uygulamakla yükümlüdür, bu sayede enternasyonal komünist hareket ideolojik olarak zenginlenmektedir. Dünyadaki ilk proleter devrim olan Paris Komünü'nün sentezi Büyük Ekim Devrimi'nin ideolojik temelini oluşturmuştur. Benzer şekilde, Büyük Ekim Devrimi'nin ve Rusya'daki sosyalist insanın deneyimleri Çin'deki Yeni Demokratik Devrimin ve Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin ideolojik temelini oluşturmuştur. Bu büyük devrimler sayesinde enternasyonal proletarya

Marksizm'i Marksizm-Leninizm'e, onu da Marksizm-Leninizm-Maoizm'e geliştirmiştir.

Marksizm-Leninizm-Maoizm toplumsal devrimin bilimidir ve uygulanmayı talep eder. Ancak bu devrim bilimini uygularken enternasyonal komünist hareketin ve aynı zamanda Nepal komünist hareketinin tarihinde üç yanlış eğilim kendisini göstermiştir. Bunlar sağ, merkez ve dogmatik sekte eğilimlerdir. Bu yanlış eğilimlere karşı mücadele ederken enternasyonal proleter sınıf yeni deneyimler edinmiş ve bu deneyimlerin sentezi Marksizm'i zenginleştirip keskinleştirmiştir.

Partimiz Nepal Yeni Demokratik Devriminin strateji ve taktiklerini 20. yüzyıldaki başarılı ve başarısız devrimlerin olumlu ve olumsuz deneyimlerinden elde ettiği sentez sayesinde geliştirmiştir. Bu strateji ve taktik doğrultusunda 13 Şubat 1996'da başlatılan büyük Nepal halk

savaşı zafer dolu 13 yılın ardından 14. yılına girmiştir. Dünya emperyalizminin Marksizm'in yenilediği ve parlamenter burjuva sisteminin kaçınılmaz olduğu yönlü saldırıları gerçekleştirdiği ve ezilen sınıflar savunmadayken, Marksizm-Leninizm-Maoizm'in bayrağını yukarı kaldırarak büyük halk savaşını Nepal'de başlatmak emperyalizme, Hint yayımlıcağına ve onların kuklalarına karşı ideolojik ve siyasi bir meydan okumadır. Halk savaşını başlatmak ve geliştirmek Sovyet sosyal emperyalizminin çöküşünden, Çin'deki karşı-devrimden ve Peru halk savaşının ciddi yenilgi almasından hemen sonra, dezavantajlı koşullarda kolay bir iş değildir. Ancak tüm bu ideolojik ve siyasi sorunlarla başarılı şekilde başa çıkmanın sonucunda Nepal'in ezilen sınıfları oldukça şanlı ama daha zorlu bir aşamaya, partimiz Birleşik NKP(Maoist) önderliğinde Nepal'in özgünlüğüne uygun bir halk ayaklanması süreciyle merkezi iktidarı ele geçirme aşamasına gelmiştir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, halk savaşını uluslararası koşulların aleyhinde olduğu ve uluslar arası komünist harekette sağ revizyonizmin baskın olduğu koşullarda başlatıldı. UML'nin sağ revizyonizmine ve **Mohan Bikram Singh**'in dogmatik sekteleşmesine karşı ideolojik mücadelede zafer elde etmeseydik buralık savunmayı ve geliştirmeyi halk savaşının başlaması dahi mümkün olamazdı. Bizler bu aşamaya Marksizm-Leninizm-Maoizm'i Nepal'in özgünlüğüne yaratıcı şekilde uygulayarak ve somut şartların somut tahlili temelinde uygun taktikleri belir-

leyerek ve ideolojik mücadelede kendimizi kanıtlayarak ulaştık.

Ancak belirli bir komünist partisinin bir kere doğru ideolojik mücadele yürüttüğünü kanıtladığı için illebet devrimci kalacağını sanmak da diyalektik değil metafiziktir. Şu an dünya komünist hareketinde daha önce hiçbir zaman ve hiçbir yerde kullanılmayan bir taktik olan mücadele cephelelerinden biri olarak hükümete katılma taktiklerini uyguluyoruz. Komünist hareketin savunmada olduğu ve sağ revizyonizmin baskın olduğu günümüz koşullarında bu taktik oldukça risklidir. Devrimden önce taktik adına hükümete katılan tüm komünist partiler revizyonizmin bataklığına düştüler. Komünist hareketin tarihinde hiçbir yerde ve hiçbir zaman parti devrimine hükümetten önderlik edemedi.

Partimiz açısından bu taktik benimsenmesi hata değildir. Burada söylemek istediğimiz, yalnızca bu taktik strateji olarak algılayan ya da bunu stratejiye dönüştürmek isteyen sağ revizyonizmi yenilgiye uğratarak bu taktik devrimin hizmetinde kullanabiliriz. Ancak sağ oportünizme karşı mücadele ederken dogmatik sekteleşmeye düşme tehlikesine ve her ikisine ne karşı çıkarken merkezi oportünizmin kurbanı olmamaya da eşit derecede dikkat etmek gerekmektedir. Bu kompleks şartlar altında, yalnızca yanlış eğilimler olan sağ oportünizmi, merkezi oportünizmi ve dogmatik sekteleşmeyi yenilgiye uğratarak ve 20. yüzyılın başarılı devrimlerini mekanik şekilde uygulamadan somut koşulların somut tahlili temelinde bilimsel ve somut taktik-

ler geliştirerek Nepal'de Yeni Demokratik Devrimi tamamlayabiliriz. Partimiz "Federal Demokratik Ulusal Halk Cumhuriyeti" taktiklerini geliştirdi ve bu, günümüzün somut şartlarında, Nepal'de feodalizme ve emperyalizmin ve Hint yayımlıcağına müdahalelerine son vererek Yeni Demokratik Devrimi başarmak için doğru ve bilimsel taktiktir.

Halk savaşını başlatırken aleyhindeki uluslararası şartlar günümüzde bulunmamaktadır. Aleyhimize olan durum lehimize doğru evrilmiştir. ABD'de başlayan ekonomik kriz tüm dünyayı etkilemektedir. Bu ekonomik kriz kesinlikle dünya çapında bir siyasi krize dönüşecek, kapitalist ülkelerde işsizlik artacak ve ezilen ülkelere gelişmiş ülkelerden yapılan yardım kesilecektir. Bu süreçte emperyalizmle ezilen ulus ve halklar arasında, emperyalistlerin kendi aralarında ve emekle sermaye arasındaki çelişkiler keskinleşecektir. Bu da 21. yüzyılın ilk on yılında dünya proleter devrimi için nesnel koşulların uygun hale geldiğini bizlere kanıtlamaktadır.

Proleter devrim için nesnel şartlar uygun hale gelse de devrimcilerin öznel gerçekliği halen oldukça zayıftır. 21. yüzyılın devrimlerine 20. yüzyılın gözlemleriyle mekanik şekilde şartlardaki değişimlere cevap olmak için ideolojiyi geliştirmeye önem vermemiş sorunlu günümüz komünist hareketinde ideolojik bir sorundur. Yalnızca esas tehlike olan sağ revizyonizme ve dogmatik sekteleşmeye karşı ideolojik mücadeleyi yeni aşamalara yükselterek uluslar arası

komünist hareketi de dahil olmak üzere, bu sorunu çözümler.

Partimiz, 20. yüzyılın devrim ve karşı-devrimlerini nesnel şekilde sentezleyerek 21. yüzyıldaki proleter devrim için doğru strateji ve taktik uygulamaktadır ve bunun sonucu olarak devrim bu aşamaya ulaşmıştır. Ancak uluslararası komünist hareket de bu sorulara farklı cevaplar verilmektedir. Bazı devrimcilerin Nepal devriminin sağ sapma sonucu olarak tasfiye olduğu sonucuna ulaştıklarını biliyoruz. Yalnızca emperyalizmin, Hint yayımlıcağına ve yerli gericiğin mevcut entrikalarını yıkarak ve bunun sonucunda Nepal'de yeni demokratik devrimi tamamlayarak bazı devrimcilerin hatalı tespitlerini kanıtlayabiliriz ve kanıtlayabiliriz ve bu yolla dünya komünist hareketinin önüne 21. yüzyıldaki devrimlerine yeni bir model sunabiliriz.

Şimdi tüm dünya bizi izliyor. Geriçiler Nepal'de merkezileşerek devrimin kökünü yok etmek isterken dünyanın ezilenleri ise Nepal'de devrimin zaferini Nepal proletaryasının önderliğinde görmek için sabırsızlanıyorlar. Günümüz dünya koşullarında dünya proleter devrimlerinin kapısını proleter devrimi tamamlayarak açma olanağı yalnızca Nepal'de mevcuttur. Partimizin sorumluluğu ve Nepal devriminin önemi bu olanağı gerçekçe dönüştürmede kendisini göstermektedir.

(12 Mart 2009)

* (Indra Mohan Sigdel "Basant" Red Star dergisinin 16 Mart-31 Mart tarihli sayısından çevrilmiştir.)

Emperyalist-kapitalist sistemin yaşamış olduğu ekonomik kriz, daha çok bizim gibi yarı-sömürge ülkelerde yıkıcı etkisini gösteriyor. Ekonomik olarak zayıf olan yarı-sömürge ülkeler giderek derinleşen kriz karşısında denize düşen yılanlar sarılır misali IMF ile yeni anlaşmalar yapmak zorunda bırakılıyor. Krizin yaklaşık 6-7 aylık sürecinde ülkemiz üretici sektörü üzerindeki etkisi yüz binlerle ifade edilen işsizlikte olduğu gibi tarımsal alanda da benzer yıkım tablolarını görmek mümkün. AKP hükümeti nasıl ki krizin teğet geçtiği iddiasına olanca gücüyle sarılıyorsa, krizin ortaya çıkardığı sefaleti de aynı güçle inkârı devam ediyor. Bugüne kadar açıklanan ve adına "önlem paketleri" denilen paketlerde **tarımın adının dahi geçmemesi** burada anlam buluyor. Emperyalist tarım politikaları sonucu kendi geçimini sağlayamaz hale getirilen köylülere, ekonomik kriz karşısında desteklenmeyerek "kendi başının çaresine bak" deniliyor.

Ekonomik kriz öncesi; geçtiğimiz Mart ayında sonlanan ve 9 yıldır harfiyen uygulanan DB patentli TRUP-ARIP tarım politikaları sonucunda tarımsal üretimde ciddi gerilemeler yaşanmış, tarımda gerçekleşen küçülmeler **kronik** bir hale getirilmiştir. Düşük taban fiyat uygulaması, desteklemelerin kısıtlanması, kota ve sözleşmeli üretim köylünün belini büküştür. Ürettiği ürünün maliyetini karşılayamaz duruma gelen üretici iyice yoksullaşmış, üretimden koparak büyük kentlere göç etmek zorunda bırakılmıştır. Emperyalist tarım politikalarını "**büyük reform, dönüştürme**" adı altında uygulayan devlet, tarımda tasfiye sürecini hızlandırmıştır. Kriz öncesi tarımda yaşanan genel tablo böyle iken, krizin başlangıcından bugüne dek değişen

çok bir şey olmamıştır. Kriz öncesi devlet desteğinden yoksun olan üretici, ekonomik kriz karşısında da aynı şekilde yoksun durumdadır.

Tarımsal üretimde köylülerin en çok yakındığı dertlerden biri **girdi fiyatlarının yüksek olmasıdır**. Krizle birlikte girdi fiyatları da yükselmiş üretim maliyetini artırmıştır. Buna karşın herhangi bir destekleme görmeyen köylü birçok bölgede **gübsesiz** ekim yapmak zorunda kalmıştır. Girdi fiyatlarının yükselmesi karşısında ürün fiyatlarının düşmesi üretici daha bir sıkıntıya sürüklenmiştir. Piyasaya müdahale etmeyen devlet, köylüyü düşük fiyata ürün satmak zorunda bırakmıştır.

Fiyatların düşmesinde krizin önemli bir payı varken, krizi fırsata çevirmek isteyen, tarım ürünlerini hammadde olarak kullanan sektörlerin krizi gerekçe göstererek **fiyatlar üzerinde baskı oluşturmasını** payı da büyüktür. Krizle birlikte, fiyatlar üzerinde oynanan oyunlar sonucu bugün limonun 20 kuruşluk fiyatı 10 kuruşa, süt fiyatları 0.635 TL'den 0.515 TL'ye, geçen yıl 3 TL'den satılan kuru üzüm 1.20 TL'ye düşmüştür. (Krizin nedeni ile ürün fiyatlarında yaşanan bu düşüş tüketiciye **yan-sımıyor**. Üretici market fiyatları arasındaki fark kuru üzümde yüzde 338, patatesten yüzde 234, patlıcanda yüzde 244 oranında olurken, bu farktan hem üretici hem de tüketici zarar görüyor. Ürünleri tarladan markete ulaştırılan aracı kesim oluşan bu farktan kârını artırırken, bu kârın aslan payı ise **tefecici-tüccar kesiminin cebine iniyor**.) Maliyetinin dahi altında kalan bu fiyatlar köylünün herhangi bir desteklemeden yoksun üretim yapmasını imkânsız hale getirmiştir.

Ektiği üründen kâr edemeyen, hatta maliyetini bile karşılayamayan köylüler aldıkları elden veya kredi borçlarını ödeyememiş aksine üstüne eklenen yeni borçlarla ödenmez bir hale ulaşmıştır. Bankalar ve Tarım Kredi Kooperatifleri tarafınca **icra** işlemine tabi tutulan köylü sayısı **200 bini** aşarken, 2008 rakamlarına göre borcunu ödemeyip ceza alan köylü sayısı sadece Aydın'da 235 kişiyi geçmiştir. Bu rakamların 2009 yılında daha da artacağı aşikârdır. Bu noktada sözü Manisalı üzüm üreticilerine

madı artık mazotçudan borç almaya. Turgutlu'ya gidip orada bizi tanımayanları kandırmaya çalışıyoruz mazot almak için..." şeklinde konuşan üzüm üreticileri, tarımsal üretimde yaşanan sıkıntıları açık bir şekilde ifade ederken, diğer yandan köylülerin nasıl yoksulluğa sürüklendiğini de gözler önüne sermektedir.

Emperyalist tarım politikaları ile iyice ezilen ve ekonomik kriz karşısında tutunamayan köylüler, dişe dokunur bir destek görmediği devlet "ba-

"Devlet krizi fırsata çeviriyor";

Köylü sefalete sürükleniyor

bırakmak yerinde olacaktır. **"AKP hükümeti başa geldiğinden bu yana çiftçi krizde... Bizim şu an köy olarak mazotçuya 1 trilyon borcumuz var. Yüzümüz kal-**

ba"dan; **kredi borçlarının ertelenmesi, girdi fiyatlarının düşürülmesi, kendilerine de can suyu kredisi verilmesi** talebinde bulunurken, cevap Tarım Kredi Ko-

operatifinden gelmiştir. Köylülerin yüzde 90'ının borcunu **ödeyebilmediğini** yüzde 10'luk kesim için borç eritemenin pire için yorgan yakmak olduğunu söyleyen Genel Müdürlük, AKP hükümetinin ne kadar **"çiftçi dostu"** olduğunu bir kez daha göstermiştir. Kredi borcunu ödeyemeyen köylüler ise evlerine giremez hale gelirken, eşyalarına el konmaması için eşlerinden resmiyette boşanarak mal varlıklarını eşlerine devrediyor. Geçimlerini sağlamak ve ayakta kalmak için kendilerince yöntemler geliştiren köylülerin bu durumu **çaresizliklerinin** bir ifadesi iken, aynı zamanda devlet "baba" tarafından **gözden çıkarıldıklarının** resmidir.

Tarım alanındaki sorunların **yapısal** sorunlar olduğu ve devletin bu sorunları çözmek, tarımsal üretimi artırmak, modernleşmeyi sağlamak gibi bir derdi olmadığı apaçık ortadadır. Emperyalist tarım politikaları sonucu kısıtlı bir destekleme alan köylüler, ekonomik kriz karşısında diğer üretici sektörlerde olduğu gibi desteklenmesi gerekirken, IMF sistemi doğrultusunda mevcut verilen desteklemeler de **kısıtlanmıştır**. IMF yeni anlaşma için AKP hükümetinden, bütçeden tarıma ayrılan yıllık ödenekten kısıtlama yapılmasını istemiş ve bu **hemen uygulanmıştır**. Bu kapsamda yapılan düzenleme ile destekleme primleri yüzde 10 oranında azaltılmıştır. Böylece 2008 yılında 2007'ye oranla 1 kuruş artan kg başına prim desteği

2009 yılında 3 kuruş düşürülmüştür. Halkımızın ifadesiyle AKP hükümeti **kaşıkla vermiş kepçeyle geri almıştır**.

Yıllardır izlenen emperyalist ta-

rim politikaları sonucu ülke tarımını emperyalist tekelin ihtiyacı doğrultusunda üretim yapılan bir bahçeye çevrilmiştir. AKP hükümeti, ekonomik krizi, **tarımı tasfiye süreci ile birleştirerek** üreticiyi tarım dışına itmektedir. Tarımı küçültme derdinde olan devlet krizi fırsata çevirerek üreticinin tarımsal üretimden vazgeçmesinin önünü açmaktadır. Başka bir deyişle köylülük sefalette sürüklenmektedir.

Ekonomik yapısı itibarıyla dışa bağımlı olan bizim gibi yarı-sömürge ülkeler krizden en çok etkilenen ülkelerdir. Dış kredi ve sıcak para akışının kesilmesi, arz-talep dengesinin bozulması zaten zayıf olan yarı-sömürge ülkelerin ekonomilerini alt üst edip iyice zayıflatır. Bu nedenle krizin etkisi daha yıkıcı hissedilir. Fakat belirtmek gerekir ki, krizin etkilerini herkes **aynı anda** hissetmeyecektir. Egemen sınıflar devlet eliyle krizin etkilerini daha çok ezilen emekçi halklara yansıtmaya, onların üzerine yıkılmaya çalışır, çalışıyor da. Devlet ekonomik krizin ardına sığınarak halkın çıkarına dönük adımlar atmaya, kısıtlamalara giderek krizin yoksul halk üzerindeki yıkıcı etkisinin **artmasını** sağlar. **Bugün tarım alanında devletin önlem almaması gücünün olmamasından çok, bilinçli bir politika ile bunu yapmamasının sonucudur. Yani yeri geldikçe krizi yok sayan, zorda kalınca da "kriz var ne yapalım" diyerek krizi dışsallaştırmaya çalışan devlet aslında geleneksel politikalarını hızla hayata geçiriyor.** Tarım alanında da, diğer üretici sektörlerinde de krizin faturasını halka ödetme çabasında olan devletin bu politikasına karşı **örgütlü** mücadele etmek ve bu **mücadeleyi yükseltmek** gün itibari ile elzem niteliktedir.

Nepal devrimi ve uluslararası önemi*

Proletarya enternasyonal bir sınıftır. Bu nedenle belirli bir ülkedeki komünist hareket özü itibarıyla enternasyonal komünist hareketin ayrılmaz bir parçasıdır. Bunun sonucunda belirli bir ülkenin komünist partisi diğer ülkelerdeki komünist partilerin olumlu ve olumsuz deneyimlerinden öğrenmeye ve bunları sentezleyerek kendi ülkesinin özgünlüklerine uygun ve yaratıcı şekilde uygulamakla yükümlüdür, bu sayede enternasyonal komünist hareket ideolojik olarak zenginleşmektedir. Dünyadaki ilk proleter devrim olan Paris Komünü'nün sentezi Büyük Ekim Devrimi'nin ideolojik temelini oluşturmuştur. Benzer şekilde, Büyük Ekim Devrimi'nin ve Rusya'daki sosyalist insanın deneyimleri Çin'deki Yeni Demokratik Devrimin ve Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin ideolojik temelini oluşturmuştur. Bu büyük devrimler sayesinde enternasyonal proletarya

Marksizm'i Marksizm-Leninizm'e, onu da Marksizm-Leninizm-Maoizm'e geliştirmiştir.

Marksizm-Leninizm-Maoizm toplumsal devrimin bilimidir ve uygulanmayı talep eder. Ancak bu devrim bilimini uygularken enternasyonal komünist hareketin ve aynı zamanda Nepal komünist hareketinin tarihinde üç yanlış eğilim kendisini göstermiştir. Bunlar sağ, merkez ve dogmatik sekte eğilimlerdir. Bu yanlış eğilimlere karşı mücadele ederken enternasyonal proleter sınıf yeni deneyimler edinmiş ve bu deneyimlerin sentezi Marksizm'i zenginleştirip keskinleştirmiştir.

Partimiz Nepal Yeni Demokratik Devriminin strateji ve taktiklerini 20. yüzyıldaki başarılı ve başarısız devrimlerin olumlu ve olumsuz deneyimlerinden elde ettiği sentez sayesinde geliştirmiştir. Bu strateji ve taktik doğrultusunda 13 Şubat 1996'da başlatılan büyük Nepal halk

savaşı zafer dolu 13 yılın ardından 14. yılına girmiştir. Dünya emperyalizminin Marksizm'in yenildiği ve parlamenter burjuva sisteminin kaçınılmaz olduğu yönünde saldırıları gerçekleştirdiği ve ezilen sınıflar savunmadayken, Marksizm-Leninizm-Maoizm'in bayrağını yukarı kaldırarak büyük halk savaşını Nepal'de başlatmak emperyalizme, Hint yayılcılığına ve onların kuklalarına karşı ideolojik ve siyasi bir meydan okumadır. Halk savaşını başlatmak ve geliştirmek Sovyet sosyal emperyalizminin çöküşünden, Çin'deki karşı-devrimden ve Peru halk savaşının ciddi yenilgi almasından hemen sonra, dezavantajlı koşullarda kolay bir iş değildir. Ancak tüm bu ideolojik ve siyasi sorunlarla başarılı şekilde başa çıkmanın sonucunda Nepal'in ezilen sınıfları oldukça şanlı ama daha zorlu bir aşamaya, partimiz Birleşik NKP(Maoist) önderliğinde Nepal'in özgünlüğüne uygun bir halk ayaklanması süreciyle merkezi iktidarı ele geçirme aşamasına gelmiştir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, halk savaşını uluslararası koşulların aleyhinde olduğu ve uluslar arası komünist harekette sağ revizyonizmin baskın olduğu koşullarda başlatıldı. UML'nin sağ revizyonizmine ve **Mohan Bikram Singh**'in dogmatik sekteleşmesine karşı ideolojik mücadelede zafer elde etmeseydik buralarda kalın savunmayı ve geliştirmeyi halk savaşının başlaması dahi mümkün olamazdı. Bizler bu aşamaya Marksizm-Leninizm-Maoizm'i Nepal'in özgünlüğüne yaratıcı şekilde uygulayarak ve somut şartların somut tahlili temelinde uygun taktikleri belir-

leyerek ve ideolojik mücadelede kendimizi kanıtlayarak ulaştık.

Ancak belirli bir komünist partisinin bir kere doğru ideolojik mücadele yürüttüğünü kanıtladığı için illebet devrimci kalacağını sanmak da diyalektik değil metafiziktir. Şu an dünya komünist hareketinde daha önce hiçbir zaman ve hiçbir yerde kullanılmayan bir taktik olan mücadele cephesinden biri olarak hükümete katılma taktiklerini uyguluyoruz. Komünist hareketin savunmada olduğu ve sağ revizyonizmin baskın olduğu günümüz koşullarında bu taktik oldukça risklidir. Devrimden önce taktik adına hükümete katılan tüm komünist partiler revizyonizmin bataklığına düştüler. Komünist hareketin tarihinde hiçbir yerde ve hiçbir zaman parti devrimine hükümetten önderlik edemedi.

Partimiz açısından bu taktik benimsenmesi hata değildir. Burada söylemek istediğimiz, yalnızca bu taktik strateji olarak algılayan ya da bunu stratejiye dönüştürmek isteyen sağ revizyonizmi yenilgiye uğratarak bu taktik devrimin hizmetinde kullanabiliriz. Ancak sağ oportünizme karşı mücadele ederken dogmatik sekteleşmeye düşme tehlikesine ve her ikisine ne karşı çıkarken merkezi oportünizmin kurbanı olmamaya da eşit derecede dikkat etmek gerekmektedir. Bu kompleks şartlar altında, yalnızca yanlış eğilimler olan sağ oportünizmi, merkezi oportünizmi ve dogmatik sekteleşmeyi yenilgiye uğratarak ve 20. yüzyılın başarılı devrimlerini mekanik şekilde uygulamadan somut koşulların somut tahlili temelinde bilimsel ve somut taktik-

ler geliştirerek Nepal'de Yeni Demokratik Devrimi tamamlayabiliriz. Partimiz "Federal Demokratik Ulusal Halk Cumhuriyeti" taktiklerini geliştirdi ve bu, günümüzün somut şartlarında, Nepal'de feodalizme ve emperyalizmin ve Hint yayılcılığının müdahalelerine son vererek Yeni Demokratik Devrimi başarmak için doğru ve bilimsel taktiktir.

Halk savaşını başlatırken aleyhindeki uluslararası şartlar günümüzde bulunmamaktadır. Aleyhimize olan durum lehimize doğru evrilmiştir. ABD'de başlayan ekonomik kriz tüm dünyayı etkilemektedir. Bu ekonomik kriz kesinlikle dünya çapında bir siyasi krize dönüşecek, kapitalist ülkelerde işsizlik artacak ve ezilen ülkelere gelişmiş ülkelerden yapılan yardım kesilecektir. Bu süreçte emperyalizmle ezilen ulus ve halklar arasında, emperyalistlerin kendi aralarında ve emekle sermaye arasındaki çelişkiler keskinleşecektir. Bu da 21. yüzyılın ilk on yılında dünya proleter devrimi için nesnel koşulların uygun hale geldiğini bizlere kanıtlamaktadır.

Proleter devrim için nesnel şartlar uygun hale gelse de devrimcilerin öznel gerçekliği halen oldukça zayıftır. 21. yüzyılın devrimlerine 20. yüzyılın gözlemleriyle mekanik şekilde şartlardaki değişimlere cevap olmak için ideolojileri geliştirmeye önem vermemiş sorunu günümüz komünist hareketinde ideolojik bir sorundur. Yalnızca esas tehlike olan sağ revizyonizme ve dogmatik sekteleşmeye karşı ideolojik mücadeleyi yeni aşamalara yükselterek uluslar arası

komünist hareketi de dahil olmak üzere, bu sorunu çözümler.

Partimiz, 20. yüzyılın devrim ve karşı-devrimlerini nesnel şekilde sentezleyerek 21. yüzyıldaki proleter devrim için doğru strateji ve taktik uygulamaktadır ve bunun sonucu olarak devrim bu aşamaya ulaşmıştır. Ancak uluslararası komünist hareket de bu sorulara farklı cevaplar verilmektedir. Bazı devrimcilerin Nepal devriminin sağ sapma sonucu olarak tasfiye olduğu sonucuna ulaştıklarını biliyoruz. Yalnızca emperyalizmin, Hint yayılcılığının ve yerli gericiğin mevcut entrikalarını yıkarak ve bunun sonucunda Nepal'de yeni demokratik devrimi tamamlayarak bazı devrimcilerin hatalı tespitlerini kanıtlayabiliriz ve kanıtlayabiliriz ve bu yolla dünya komünist hareketinin önüne 21. yüzyıldaki devrimlerine yeni bir model sunabiliriz.

Şimdi tüm dünya bizi izliyor. Geriçiler Nepal'de merkezileşerek devrimin kökünü yok etmek isterken dünyanın ezilenleri ise Nepal'de devrimin zaferini Nepal proletaryasının önderliğinde görmek için sabırsızlanıyorlar. Günümüz dünya koşullarında dünya proleter devrimlerinin kapısını proleter devrimi tamamlayarak açma olanağı yalnızca Nepal'de mevcuttur. Partimizin sorumluluğu ve Nepal devriminin önemi bu olanağı gerçekçe dönüştürmede kendisini göstermektedir.

(12 Mart 2009)

* (Indra Mohan Sigdel "Basant" Red Star dergisinin 16 Mart-31 Mart tarihli sayısından çevrilmiştir.)

Desa direnişi 1. yılında, kadınlar yine en ön safta

kDesa patronunun hareket alanı daralıyor

Direnin birinci yılını doldurduğu Desa'da işçiler, ağır çalışma koşullarını düzeltmek, insanca yaşabilecekleri ücret alabilmek için **Deri-İş Sendikası**'na üye olmuşlardı. Ancak patronun durumu öğrenmesiyle birlikte, **29 Nisan 2008** tarihinde ilk işten atılmaya başlanmış, ilk önce, Düzce fabrikasında çalışan işçiler, baskıyla istifa etmeye zorlanmış, istifa etmeyenler ise o gün işten atılmışlardı. İşçiler bu haksız işten atılmaları direnişle cevaplamakta gecikmediler. **Ve böylece Düzce'de, Deri-İş Sendikası öncülüğünde ilk direniş başlamıştı.**

Desa patronunun saldırıları sonraki günlerde de sürmüştü. Düzce'den sonra, İstanbul Seferihisar'da sendikaya üye olan işçilerden Emine Arslan işten atılmış ve fabrikanın önünde tek başına direnişe geçmişti.

Hem Desa işçilerinin direnişi hem de üyesi oldukları Deri-İş Sendikası ve yöneticileri, bu süreçte hem patronun hem de kolluk güçlerinin yoğun saldırısıyla karşılaştı. Ancak ne sendika geri adım attı ne de işçiler. Desa işçilerinin direnişi tüm kararlılığıyla sürdü-sürmekte.

Direnin geçtiğimiz günlerde 1. yılını geride bıraktı. Deri-İş Sendikası direnişin 1. yılı vesilesiyle, Desa'nın Düzce'de bulunan fabrikasında önünde, burada direnişte olan işçilerle birlikte bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Sendika yöneticileri ve direnişteki işçiler, 29 Nisan'da Düzce fabrikasında önünde bir araya geldiler. Açıklamaya ayrıca, Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi'nde örgütlü olan, işyeri temsilcileri de katıldı. Direnişin 1. yılıyla ilgili gerçekleştirilen açıklamayı, Deri-İş Genel Başkanı **Musa Servi** yaptı. Servi yaptığı açıklamada, Desa patronunun, tüm girişim ve saldırılarına rağmen, 1 yıldır direnişi kıramadığını, tüm baskılara karşın boyun eğmedikle-

rini ve mücadeleye devam ettiklerini söyledi ve devamla: "Desa'da sendika demek; 40 saati bulan uzun ve sağlıksız çalışma koşullarına, insanca olmayan davranışlara, işçi üzerindeki baskılara HAYIR demektir. Sonunda yargı süreci de sonuçlanmaya başlamış ve Yargıtay da davaları onaylamıştır. Yani Desa işçileri hukuk mücadelesini kazandılar. Yargıtay da Desa'ya bir diğer deyişle 'işçilerin sendikalaşma hakkına saygı göstermedin' demiş oldu. Artık bunu Desa patronu dışında bilemeyen kalmadı" dedi.

Sık sık sloganların atıldığı açıklamadan sonra, işçilerle birlikte 1. yıl pastası kesilerek, işçilerin kendi ha-

bunu becerebildiği pek de söylenemez. Unutulmasın ki, Novamed'de de patronun işçilere "Sendika istemiyoruz" önlükleri giydirerek eylem yaptırıldığı, ama sonucunda ise

direnin zaferle sonuçlandığı bir süreç yaşanmıştı. Şimdi aynı oyun Desa'da uygulanmaya çalışılıyor. Ancak Desa patronu oyun oynadıkça hareket alanı kalmıyor ve çember onun için giderek daralıyor. İşçiler ise direnişlerine işyerlerine dönünceye kadar devam edeceklerini belirtiyorlar.

Desa direnişinin 1. yılı vesilesiyle yapılan açıklamadan ardından, direnişteki Desa işçilerine, direnişteki bir yıla ilişkin görüşlerini sorduk.

Gülhan Akyüz:

"Bizim utanacak bir şeyimiz yok"

Bugün birinci yıl. Bir seneden beri kapıdayız, bekliyoruz. Çok zorluklar atlattık. Sıcakta, kışta direndik. Onurlu bir mücadele verdik. Mahkemelerimiz açıklanmıştı. Onlar sonuçlanmaya başladı. Haklı olduğumuz mahkemeye de kanıtlanmış oldu. Bunu herkese göstermeye çalışıyoruz. İşveren de bu mahkeme sonuçlarına göre hareket edecek. Biz artık onun utanmasını bekliyoruz. Bizim utanacak bir şeyimiz yok. Biz haklı durumdayız. Onların bizim yüzümüze bakamadıklarını görmek istiyoruz. Mutluyuz.

Emel Yavuz:

"Direnişi götüren kadınlar"

365 gündür buradayız. Yargı-

tay'dan olumlu sonuçlar gelmeye başladı. İnaniyorum ki bir aya kadar bizi alacaklar ve bu da büyük bir zafer olacak. Bir yandan direnişi devam ettirmeye çalışıyoruz. Diğer

yandan evde de sorumluluklarımız var. Evden karşı çıkanlar var gelmeye. Ona rağmen, ısrarla evdekilerle inatlaşarak geliyoruz. Direnişin başından beri direnişi bırakan pek kadın olmadı. Erkeklerden daha çok bırakan oldu. Her türlü zorluğa rağmen gene de direnişi götüren kadınlar. Bir ailede de öyledir genellikle, kadınlar ayakta tutarlar. Daha ısrarlı, daha kararlı, daha çok sahipleniyorlar demek ki.

Sevil Çerçit:

Bugün Desa direnişimizin birinci yıldönümü ve çok mutluyuz. Yargıtay'dan sonuçlar gelince, artık bu hakkımızı kullanarak tekrar iş başı yapmak istiyoruz. Bütün psikolojik baskılara, mide bulandırıcı hareketlere rağmen. Birlik beraberlik içerisinde göğüs gerdik bunlara ve birçok şeyi aştık. Haklı mücadelemizde yolumuza devam edeceğiz kazanana kadar.

Canan Çelik:

Bir senedir buradayız. Yargıtay'dan sonuçlar geldi, davayı kazandık. Mutluyuz. Bir şüphemiz vardı sonuçlar için. Dava kararı beklediğimizden erken geldi. Çok mutluyuz.

Nursel Meydan:

"Başaracağız!"

Sendikacı olduğum için işten atıldım. Ama bugün arkadaşlarım için çok sevinçliyim. Ben onlardan sonra atıldım. Onların kararı geldiğinde sanki kendi kararım gelmiş gibi çok sevdim. Başaracağız, içeri gireceğiz hep beraber.

Meltem Sine:

Bir senedir soğukta, sıcakta hep direndik. En zor tarafı da buydu. Hakkımızı aradığımız için mutluyuz. İçerideki üye arkadaşlarımızın da haberi var. Onlar da bizim kadar sevindi.

Nuray Öztürk:

Bir yıldır buradayız. Birçok sorunu yaşasak da, dava sürecini kazandık, mutluyuz. Bizim için kolay olmadı. Düzce'de ilk defa böyle bir şey yaşanıyor. Buna rağmen kazandık.

Atike Akçay:

"Keşke herkes kadınlar kadar cesaretli olsa"

Bir yıldır savaştayız. Patronların bu keyfi davranışlarına karşı sendikalara ihtiyacımız var. İçerideki ustalar, kendilerini patronlardan daha üstün görüyorlardı. Patronların her isteklerini yapmak zorunda kalıyordunuz. Bir bayan olarak burada çok zorluklar çektik. Bizlere sözlü tacizlerde bulunuldu. Bizi tehdit ettiler. Ailelerimiz arandı. Sendikamıza terör örgütü dendi, Alevi dendi, Kürt dendi. Her şeyi denediler ama başaramadılar. Jandarmaya da götürdüler. Düzce'de oturmuş bir algı vardır. Kadın evinde oturacak, çalışmayacak diye. Keşke herkes kadınlar kadar cesaretli olsa.

Ferda Yılmaz:

"Yolumuza devam edeceğiz"

Kolay aşamalardan geçmedik. Çok baskılarla karşılaştık. Güvenlik güçlerinin ve idarenin baskıları ile karşılaştık ama bunların karşısında bir yılı doldurduk ve yargı kararını da kazandık. Hukuk yolundan hakkımızı kazandık. Şimdi bu hakkımızı kullanarak tekrar iş başı yapmak istiyoruz. Bütün psikolojik baskılara, mide bulandırıcı hareketlere rağmen. Birlik beraberlik içerisinde göğüs gerdik bunlara ve birçok şeyi aştık. Haklı mücadelemizde yolumuza devam edeceğiz kazanana kadar.

Hakan Evlioğlu:

"Herkes ekmeğinin peşine düşsün"

Bir seneden beri burada direnişteyiz. Hayat tecrübesi edindim. İnsanların nasıl bir kişilik sahibi olduğunu öğrendim. Güzel ve kötü günlerimiz de oldu. Mahkemeyi de kazandık. Bizim için moral oldu. Arkadaşlarımızla dışarıda da görüşüyoruz. Birbirimize destek oluyoruz.

ruz, moral veriyoruz. Güzel bir dostluk kurduk. Bu işin peşini bırakmayacağız. Ben sendika başkanlarına teşekkür ediyorum. Bize sahip çıktılar. Dışarıda insanlar, "sendika sizi satar" diye konuşuyorlar. Bizi caydırmak isteyenler oldu. İçeri girersek daha da güzel olacak. Onlar hayal kırıklığına uğrayacaklar. Emekçinin hakkını araması nasıl bir şey bunu öğrendim. İşten atılan bir arkadaşım olduğunda ona da anlatıyorum. Artık başka bir işyerinde de olsam hakkımızı nasıl arayacağımızı öğreteceğim arkadaşlarıma. Düzce'de böyle bir direniş ilk oluyor. Desa'da çalışan arkadaşlarımızı gördüğümüzde onları da kazanmaya çalışıyoruz. Kapı komşum bile beni kötü gözle görüyor. Ama ben onun yüzüne gülüyorum. Çünkü hayat tecrübesi edindim burada. İçeri girince her şey daha güzel olacak.

Emine Arslan:

"Kölece değil, insanca çalışmak istiyoruz"

Düzce'de, direnişin birinci yıl dönümü. Mahkeme kararı da onaylandı. Bir sürü zorluk yaşadık. Baskılar, gözaltılar... Biz anayasal hakkımızı kullandık ve suçlu ilan edildik. Vatan haini ilan edilmemize rağmen kazandık. Onurluyuz, gururluyuz, sevinçliyiz, hepsini bir arada yaşıyoruz. Düzce'deki arkadaşlar benden önce başladılar. Bunu duyunca hiç çekinmeden sendikaya üye oldum. Bir yerde bir haksızlık oluyorsa, o hepimize yapılmıştır. Yıllar önce de sendikacı bir yerde çalıştım. Orada böyle şeyler yaşamamıştım. Ama burada kapağı konulunca sınıf mücadelesinin ne demek olduğunu anladım. Bana en ağır olanı yaptılar. Çocuğumu kaçırmaya kalktılar. Bir insanın çocuğunun kaçırılması onu kalbinden yaralamak demek. Ama o bile yıldırmadı beni. Atılan adımın arkasında durması lazım insanların. Sadece Desa'da değil başka yerlerde de. Ben neler yaşayacağımı bilmiyordum. İlk başta bizi destekleyen halkı görünce kendime özgüvenim arttı. Direnişim daha da sağlamlaştı. Bizlere destek sunan insanların işçinin emekçinin hakkını savunana insanlardı. Son aşamaya kadar geldik ve Yargıtay'dan karar geldi. İlk başlarda olduğu gibi kesinlikle içeri girip sendikayla arkadaşların tanışması, toplantı yapabilmesi, konuşması, aynı önceden olduğu gibi masamızda çalışmak, eskisi gibi kölelik maaşıyla değil, insanca bir maaş ve muamele görerek içerideki koşullar düzeltilmiş bir şekilde çalışmak istiyoruz. (Kartal)

Özürleri kabahatlerinden büyük...

bulunuyor olmaları daha da vahim.

Sadece kadınlarla ilgili konularda değil, toplumu öfkeleniren birçok olayda buna benzer açıklama yapanlardan birisi de **Celalettin Cerrah**'dir.

4 Nisan 2006'da fuhuşa yönelik "**Barbie**" operasyonunda gözaltına alınanların deşifre edilmesi eleştirilince "**Polisimiz namuslu kişileri afişe etmez**" demişti.

Lübnan'a asker gönderilmesini protesto eden dört üniversiteli linç edilmek istenmiş, Cerrah linç girişimi için "**güzel tepki**" demişti. Yine bir söyleşisinde, "**eşim de kızlarım da iyi silah kullanır. İlkokul-**

dan beri ateş etmeyi öğretim çocuklarıma. Ateş etmek rahatlatır insanı. Patlayan tabanca sesi huzur bizim gibilere. Stresini alır" ifadelerini sarfetmişti.

Hrant Dink suikastından sonra da şöyle konuşmuştu: "**Cinayetin herhangi bir siyasi boyutu ve örgüt bağlantısı yok. Zanlı, milliyetçi duygularla cinayeti işlemiş. Arkadaşı Yasin Hayal'le de bu konuda görüşmede bulunmuş.**"

Cerrah, şimdi de **Münevver Karabulut**'ün öldürülmesinin ardından, katilinin bilinmesine rağmen bir çaba içinde olunmamasına öfkelenen kamuoyuna çıkıp "**e, takip etselerimiz kızlarını**" şeklindeki sözleri ile gündemde.

Devlet Bakanı **Mehmet Şim-**

şek'in, "**İşsizlikteki artışın nedeni kriz dönemlerinde daha çok iş arıyor. Özellikle kadınların işgücüne katılımı artıyor**" yorumu da kriz dönemlerinde patronların kâr oranlarını düşürmemek için milyonlarca işçiyi işten atmalarının üzerini kapatma çabalarını ve bütün sorumluların kadınlar olduğunu söylemesi keza akıllara ziyan bir açıklamadır.

Türkiye dünyada en düşük kadın işgücüne katılım oranına sahip 10 ülkeden biridir. Bu durum da "ev kadınlığını" kadının asli görevi olarak göstermek ile örtbas edilmeye çalışılmakta. Oysa gelir karşılığı çalışmak kadın-erkek herkes için temel bir insan hakkı ve emenlerin anayasalarında da bulunan bir haktır.

Bakan Şimşek'in sözlerinin refe-

rans noktasını oluşturan 2008 Kasım-Aralık- 2009 Ocak aylarına ait TÜİK istatistiklerine göre işsizler ordusuna eklenen 838 bin kişinin sadece % 8.3'ü (69.5 bin kişi) gibi bir azınlığı tam zamanlı ev işleriyle uğraşırken iş aramaya başlayan kadınlar oluşmaktadır. Bunları işsizlerin dışına çıkardığımızda işsizlik oranını % 13.6'dan sadece % 13.3'e düşmektedir. Yani iş arayan ev kadınları kategorisi, işsizlik puanını gerçekte sadece 0.3 puan arttırmıştır! Şimşek'in işsizlikteki artışın temel kaynaklarından biri olarak kadınları göstermesi tamamen asılsızdır.

İşyerinin kapanması ya da işten çıkarılma nedeniyle işsiz kalanlar 233 bin kişi, geçici işte (inşaat ya da hizmet sektörü gibi) çalışırken işi biten ve yeni bir iş bulamayanlar ise 262

bin kişidir. Yani toplam yarım milyon kişi, bir işte çalışırken söz konusu dönemde işsiz kalmışlardır ki krizin boyutlarının en bariz göstergesi budur.

Krizin yarattığı toplumsal muhalefetin, homurdanmanın egemenlerde yarattığı rahatsızlık, sorunların kaynağını çarpıtma çabalarını beraberinde getiriyor. Kendilerine yöneltilen sorulara deli saçması cevaplar vermiyorlar, böylece öfkeleri daha da körükleyecek açıklamalarda bulunmaları bu nedenledir.

Yüzyıllardır ezilen kadınları en aşağılık sömürü biçimlerine maruz bırakan, kimliksizleştiren, insanlıktan çıkmasına neden olan, toplumda birey olarak görülmemesine yol açan bu sistem ve bu sistemin sürdürücülerini ağızlarından kan damlayarak yaptıkları ile bizlere ne kadar aşağılık, kirli bir sistemim dayatıldığını ortaya koymaktadır. (Bir İK okuru)

Her geçen gün yeni şiddet ve cinayet haberleri duyuyoruz. Bütün bu haberlere "alışık" hale getirilmek, berabere oluşan tepkisizlik, en öfkelenen bir noktada duruyorken, "yetkililerin" özrü kabahatinden büyük açıklamalar yapıyor olmaları, çıkıp gözümüzün içine baka baka alay edercesine akıllara ziyan beyanlarda

Selam olsun Mayıs'ın kızılığına kızılık katanlara

2005 yılının ilkbaharıydı. Gerilla birliklerimiz üç ayrı mınıtkada çatışmaya girmiş ve üç yoldaş şehit düşmüştü. **Bülent Ertürk, Murat Arıcak ve Emel Kılıç**... Düşman çok kapsamlı yönetmiş, umudun halka ulaşmasını engellemek için gerillanın bilgisini aldığı her yere büyük operasyonlar yapıyordu. Bu saldırılar karşısında birlikler bir yandan operasyonları atlatmaya çalışırken bir yandan da kitlelere ulaşmaya çalışıyorlardı. Bütün dezavantajlı durumlara, engellemelere rağmen görevler yerine getirilmeliydi. Tabii ki bu görevler yerine getirilirken düşmanı sevindirmemek de gerekirdi. Fakat her şeyin bir bedeli olduğu gibi devrim denilen o büyük değişimin de bedelleri vardı.

Tokat'ta faaliyet yürüten birliklerimizden öncülüğünü **Süheyla (Emel Kılıç)** yoldaşın yaptığı bir birliğimiz köy dönüşünde gece yarısı pusuya düşmüştü. Düşman gerillanın geçebileceği yere pususu atmış ve avantajlı durumdaydı. Süheyla düşmanı fark etmiş olmasına rağmen birliği uyarmaya çalışırken yüzlerce mermi çoktan bedenine doğru yol almaya başlamıştı. Gerillanın sağlığı, birliklerin öncüsü, gözleri pırıl pırıl, sıcağı gülüştü, coşkuyla, ısrarlı, inatçı Süheyla... Şehit düşüşünün üçüncü yılına girerken yokluğunu derinden hissettiğimiz, sürekli andığımız yoldaşlarımızdan biri... Yüreği Dersim özlemiyle dolu, kara gözlü yoldaş.

Süheyla yoldaş özellikle son süreçte kendisine yönelmiş ve gelişimi için ciddi adımlar atmaya başlamıştı. Daha çok okuyor, daha çok tartışıyor. Birçok soruna kafa yorarak çözümler üretmeye çalışıyordu. Kendisini hem siyasal olarak hem de askeri olarak geliştirmeye çalışıyordu. Sınırlar çizerek önüne setler çeken bir özelliği yoktu. Çeşitli eksiklikleri, geri yanları, yetmezlikleri olmasına rağmen o yetmezlik-

lerinin üstüne ısrarla giderdi. **En öne çıkan özelliklerinden birisi bu ısrarcılığıydı.**

Partimizin gerilla alanında da özellikle kadın yoldaşların gelişimine verdiği öneme Süheyla da ısrarcılığı ve istekli oluşu ile yanıt oluyordu. **Özellikle erkek yoldaşların daha öne çıktığı kadın yoldaşların geri durdukları işleri yapmaya çalışırdı. Bir yer mi kazılacak? Hemen Süheyla orada olurdu. Ağaç mı kesilecek? Ya da bir şeyler mi çakılacak orada olmak isterdi.**

Yaşadığı ortama kayıtsız kalmayarak eleştirel gözle bakardı. Görebildiği eksikliklere müdahale etmeye çalışırdı. Özellikle de savaşçı bileşenindeki erkek yoldaşların kadınların küçümsendiğini hissettiğinde kesinlikle sessiz kalmazdı. Böyle bakış açısı olan yoldaş değiştirmek, ona yanlışını göstermek için tartışır çaba harcar. İnsanlar ile çabuk diyalog kurabilen sıcak ilişkiler yakalayan biriydi. Yoldaşlarına emek harcar, onlarla ilgilenirdi.

Kitleler ile ilişkilerde çok iyiydi. Kitleler kapılarını açmadığında, ihbar ettiklerinde ya da bir dizi zorluk ile karşılaştığında sızlanmaz ve coşkusundan bir şey kaybetmezdi. Düşmana karşı da netti. Sinan Günel yoldaş şehit düştükten sonra, onun hesabının sorulması için yapılacak eylemde yer almak için kendisini ilk önerenlerdendi.

Kendinden önce yoldaşlarını düşünmek...

Yine aynı süreçte Mayıs ayında şehit düşen **Duran** (Murat Arıcak) ile **Rıza** (Bülent Ertürk) yoldaşların gerek şehit düşerken sergiledikleri

tavır gerekse de mücadeledeki duruşları çok önemlidir. Her ne olursa olsun onlar tek bir yaşam biçimini seçmişlerdi o da devrimci olmak. Bütün zorluklarına rağmen bu yolda ısrar etmek, gelişmek ve geliştirmeye çalışmak gerekiyordu. Duran da, Rıza da kendilerinde önemli değişimleri gerçekleştirerek devrimci olmuşlardı. Duran üniversite yıllarında tarikat çevrelerinde bulunduğu halde devrimcilerle tanıştıktan sonra mücadeleye katılarak, demokratik alanlarda faaliyet yürütüp gerillaya gelmişti.

Rıza da demokrat bir aileden geliyor olmasına rağmen özellikle tutsaklık yaşadığı süreçte kendisini daha da geliştirerek Eskişehir Tabutluğu'nu reddedip direnişe katılımı ve sonrasında dağlardaki yerini almıştı.

Rıza'nın çalışkan oluşunu, emekçi yanlarını, açık sözlülüğünü, samimiyetini, verdiği sözü mutlaka yerine getirdiğini, yarı yolda bırakmayan güvenilirliğini ve esprilerini hiç unutmuyacağı. Duran'ın kendisine gerçekleştirdiği değişimlerden kendisine karşı olan güvensizliklerini nasıl aştığından, çevresini iyi gözlemleyerek tahlil edebilme yeteneğinden sürekli öğreneceği. Özellikle de şehit düşerken gösterdikleri tavır, feda ruhlarını, bilinçlerindeki güçlülüğü...

Yaralı oldukları halde kendilerini değil, grubun bütünü düşünükleri için kendilerinin orada bırakılmalarını ve gerilla birliğinin zaman kaybetmeden çatışma alanının dışına çıkmasını ısrarla istemişlerdir. Herkes için çok zor olan böylesi bir anda ölümü sloganlarla gülerken karşılamışlardır. Halen Karagülün dorukları Giresun'un en derin vadileri iki yiğit devrimcinin sloganları ile ölüm karşısında attıkları kahkahalar ile çınlamaktadır.

Yürüyüşümüze yeni Süheylalar, Duran'lar, Rıza'lar katılacak. Ama onların ve bütün şehit düşen yoldaşlarımızın gönümüzdeki yeri hep ayrı olacak.

(Dersim'den bir yoldaş)

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Hasanpaşa katliamı

1980 sonrası Tuzla katliamı ile başla-

yan yargısız infazlar dizisinde önemli bir halkaydı Hasanpaşa katliamı. 19 Mayıs 1991'de Kadıköy Hasanpaşa'da gece saat 23.00 sıralarında **İsmail Oral** ve **Hatice Dilek**, Hatice Dilek'in oğlu **Özgür Cihan**'ın tanklığında katledildiler.

Kamuoyunda anti-terör yasası olarak lanse edilen, özünde devlet terörünün yasallaşması demek olan faşizm yasasının yürürlüğe girmesi ile birlikte işkenceci cellâtlar kanlı planlarını uygulamaya koydular.

Burjuva basın katliamdan sonra manşetten verdiği haberlerde "Ölüm timi ele geçirildi", "Çatıştı öldü", "Teslim ol çağrılarına ateşle karşılık verdi" vb. yalanlarıyla burada da katliam ortaklığı görevini yerine getirdi.

Ali Ekber Atmaca:

1963 Sivas Kangal doğumlu Ali Ekber Atmaca, Kürt milliyetine mensup işçi bir ailenin çocuğudur. Henüz 14 yaşında iken Partizanlarla tanışan Atmaca, 12 Eylül darbesi ile bağları bir süre kopar. Birçok kişiyi yurt dışına çıkmaya çalıştığı koşullarda o ülkede kalarak mücadeleye devam eder. 1992 yılında bir görev için gittiği Artvin Şavşat'ta yakalanır. 23 Mayıs 1992'de işkencede katledilir.

Erdoğan Yalçingil:

İstanbul Teknik Üniversitesi öğrencisi Erdoğan Yalçingil, 19 Mayıs 1976'da sivil faşistlerin sınıfı basarak açtıkları ateş sonucu şehit düştü.

Medet Özbadem:

Urfalı Sive-rekli olan Medet Özbadem Partizanlarla

Siverek'te tanıştı ve orada faaliyet yürütmeye başladı. Tutuklu bulunduğu Diyarbakır 5 No'lu Zindan'ında 20 Mayıs 1983'te yakalandığı hastalık sonucu ölümsüzleşti.

Cihan Çelebi:

1950 Erzincan Tercan'a bağlı Tecer köyünde doğan Cihan Çelebi, Mecidiyeköy Lisesi'nde okuduğu yıllarda Partizanlarla tanışır. Kısa sürede aktif mücadeleye katılır. 1980'in 27 Mayıs'ında MHP'li faşistlerle girdiği çatışmada faşistlerden biri yaralanırken

Cihan Çelebi, başına aldığı kurşun yarası ile şehit düşer.

Hasan Tanrıverdi:

İşçi bir ailenin çocuğu olarak 10 Ocak 1964'te Muş Varto'da dünyaya geldi. Ekonomik koşullardan dolayı ailesi Almanya'ya işçi olarak gitti. Partizanlarla Berlin'de tanıştı. Avrupa Türküveli İşçiler Federasyonu'nda Yönetim Kurulu üyeliği yaptı. Hasan Tanrıverdi geçirdiği ani beyin kanaması sonucu 17 Mayıs 1992'de aramızdan ayrıldı.

"Gücünüz yetiyorsa siz teslim alın!"

Gerilla birliği günler süren yürüyüşün ardından Palu kalesinin karşısında bir derenin içinde konaklamak zorunda kalır. Bu sırada bir köylü gerillaları fark etmiş onlara doğru yaklaşmaktadır. Köylü ile bir süre konuştuktan sonra komutan yanlış bir kararla köylünün gitmesine izin verir. Verilen bu yanlış karardan sonra yerini değiştirmeye karar veren Partizanlar çok uzaklaşmadan pusuya düşerler. "Savaş hata kabul etmez" sözünü köylüyle serbest bırakmakta yaptıkları hatadan anlayan Partizanlar çetin bir çarpışmaya girişirler. Düşmanın teslim ol çağrılarını Dr. Kenan "Günüz yetiyorsa gelin siz teslim alın!" sözleriyle yanıtlar.

28 Mayıs 1991'de Elazığ'ın Palu ilçesinde yaşanan çatışmada **Refik Yaşar** (Komser Memo), **Yusuf Ekinci** (Doktor Kenan), **Yaşar Sağdıç** (Âdem), **Kumriye Cihan**(Dilan) şehit düştüler.

PALU ŞEHİTLERİ

Elazığ Palu kırsalında faaliyet yürüten gerilla birliği 20 Mayıs 1987'de düşman tarafından kuşatılır. Uzun süren çatışmanın ardından Proletarya Partisi'nin Genel Sekreteri **Kazım Çelik** ve Partizanlar **Hıdır Aykır**, **Müslüm Emre**, **Cihat Taş** ve **Ali Kayadoğan** şehit düşer. **Kazım Çelik**; 1974 yılından sonra yükselen devrimci dalga ile birlikte sınıf mücadelesine daha da yakınlaşmış ve içinde aktif olarak yer almıştır. Şehit düştüğü tarihe kadar mücadeleye bağlılığında bir an bile zaafiyete düşmemiştir. 1980 AFC'si sırasında birçoklarının yüreği Avrupa'da atarken Kazım Çelik'i dağlara sürükleyen de bu sonsuz inanmış-

Hıdır Aykır: Hasan, Pala, Memo kod adlı Hıdır Aykır, 1953'te Dersim'in Ovacık Kozluca köyünde dünyaya geldi. İstanbul, Dersim, Bingöl ve Sivas'ta faaliyet yürüttü. Sela-

tur. Onun için koşulların zorluğu değil yapacağı işlerin ne kadar başanlı olacağı önemlidir.

Kazım Çelik, '80 darbesinin yarattığı atmosferde tüm aksiyonları gerçekleştiren rağmen gerilla savaşından asla vazgeçmedi.

hattın Doğan'a bağlı askeri komitede görev yaparken 1979'da kırsal alanda görevlendirilir.

Müslüm Emre: Dersim Merkezi bağlı Venk köyünde 1952 yılında doğdu. Partizanlarla 1980 öncesinde tanıştı.

Cihan Taş: İsmail, Veli, Yalçın, Arafat kod adlarını kullanan Cihat Taş, 1959 yılında Hozat'a bağlı Xosan (Uzundal) köyünde doğdu. İstanbul, Dersim, Bingöl, Sivas'ta faaliyet yürüten Cihan Taş, Nazimiye birliğinde yer alıyordu.

Ali Kayadoğan: Kolo, Vedat kod adlı Ali Kayadoğan 1962 yılında Mazgirt'in İlan (Balkan) köyünde doğdu. 1977 yılında Partizanlarla tanıştı.

Pusula

Kazanma bilinci zorluklarla savaşmayı tetikler

Yerküremizin bazı bölgelerinde son otuz yıl içinde emperyalist-kapitalist sisteme ve işbirlikçilerine karşı mücadelede ezilenlerin kurtuluşuna ilham kaynağı olan sosyal ve ulusal kurtuluş hareketlerinin gelişimine tanık olduk. Bu hareketlerin bir kısmında hedef kayması olsa da, içinden geçmekte olduğumuz zor yılların zifiri karanlığında her bir hareketin ideolojik-siyasal çizgisine uygun olarak bir ışık rolü oynadığı gerçeği asla göz ardı edilmemelidir. Bunu göz ardı etmek, değeri yaratan yoğun emeğe karşı saygısızlık olur. Bu, hem teorik hem de bilimsel olarak tarihin ilerleyişini doğru bir tarzda kavramamak anlamına gelir.

Bugünü yorumlarken MLM'lerin şu tarihsel değerlendirmelerini doğru okumalıyız ve günün sorunlarının

çözümünde hep bu tecrübelerden yararlanmalıyız: "İnsanlık tarihinin çeşitli aşamalarındaki tüm toplumsal devrimler, tarihi olarak kaçınılmazdır. Ve insan iradesinden bağımsız olan nesnel yasalara tabidirler. Dahası, tarihte dolambaçlı yollardan geçmeden ve fedakarlık yapılmadan zafere ulaşan hiçbir devrim yoktur." (Polemik)

Burada çıkarmamız gereken sonuç; sınıf mücadelesinin kaçınılmazlığı ve tarihin düz bir hat izlediği, tam tersine dolambaçlı yollardan ilerlediği gerçeğidir. Geçmiş tarihi tecrübeler bunun somut kanıtıdır. Bırakalım geçmiş, 20. ve 21. yüzyılın ilk yıllarına bakalım. Proleter dünya devrimi adına zaferlerin ve yenilgilerin iç içe olduğunu göreceğiz. Her bir zaferin nesnel yasalardan ve bu yasalardan sunduğu fırsatları en yaratıcı şekilde değerlendiren ön-

derliklerin eseri olduğunu biliyoruz. Bildiğimiz diğer bir gerçek ise, bu bilimsel çizgiden sapıldığı anda, yenilgilerin kaçınılmaz olduğudur. Evet, tarih bu çatışmanın ürünüdür. Ve tarihin her aşamasında zikzaklar yaşanmıştır. Ama her defasında tarihin akışına yön veren özneler, oynamaları gereken misyonu oynamışlardır.

Bundan kuşku duyanların, gelecekte kuşku duymaları kaçınılmazdır. Ve bu kuşkunun temelinde yatan gerçek ise, bilimsel olarak tarihi değişimleri kavramada, bir sınıf adına hareket etmede taşınan ideolojik ve siyasal zaafıdır. Proletarya Partisi'nin her fırsatta bu geriliklere dikkat çekmesi, aşılması için kavrayış düzeyine uygun olarak çözümler sunması bu bakış açısının ürünüdür. Keza tarihin ileriyeye doğru her adım atışında yoğun emekler ve büyük fedakarlıklar vardır. "Ekilmeden, biçilmez", "dövüştürmeden kazanılmaz". Hiç kimse fedakarlıktan, büyük bedeller ödemekten kaçınarak, ezilenler için, sınıf bilinçli proletarya için iyi şeyler

yaptığı hayalini kurmamalıdır. Dava adamı olmak, sınıfın adına hareket etmek, her türlü kişisel hesap ve kaygıdan uzaklaşmaktır. Kişisel kaygılarla, küçük hesaplarla uğraşmak, büyük kavgaya aşınanların işi değil, bir ayağı sistemin çöplüğünde, diğer ayağı ezilenlerin sınır kıyısında olan küçük burjuvaların işi olabilir.

Bu küçük burjuva ruh haline sahip olanların, yenilgi ve başarısızlık dönemlerindeki ruh halleri tipik bir zifiri karanlık gibidir. Bu zifiri karanlık ruh hali, onların tarihi hafızasını ve yönünü karartır. Onlar için artık her şey kapkaranlık, tarihi bilinç tatile, gelecek ise belirsizdir. Devrimci ve komünist hareket uzun yıllardır bu düşünüş tarzıyla çatışma halindedir. Öncelikle proletaryanın her sınıf bilinçli evladı, militanı sınıf savaşımının nesnel bir olgu olduğunu bilince çıkarmalıdır. Ve yine yenilgi ve zaferlerin iç içe olduğu gerçeğini kavramalıdır.

Bunu kavramak, zifiri karanlıkların aydınlığa gebe olduğunu bilince çıkarmaktır. Bunu kavramak, sınıf savaşımında yenilgi ve gerileme dö-

nemlerinde umutsuzluk taciri ya da sistemin çöplüğünde kendine yer aramanın sevdalısı olmamaktır. Bilakis, kendi yenilgilerinden öğrenme, ders çıkarma, değişen koşullara uygun olarak yeni devrimci hamleler için çaba sarf etmektir. Ezilenlerin haklı ve meşru mücadelesine kayıtsız kalmamaktır. Dünyanın neresinde olursa olsun, sömürü düzenlerini hedefleyen her hareket karşısında devrimci heyecan duymak ve bu heyecanı çevresine yaymaktır. Bu mücadelelerin propagandasını yapmaktır. Kısacası, zulme karşı akan nehirde bir damla olabilmektir.

Damla olmayı başaramayanlar önce kendi tarihlerinde olumluluk adına ne varsa hepsini yadsırlar ve malum dost sofralarında(!) boş geçen yılların hesabını yaparlar. Bunlar, haykırın milyonlarca mazlum Kürt halkının sesini duymayacak kadar sağdırdılar. Zindanlardan yükselen direniş alevlerini görmeyecek kadar kördürler. Gözaltında kaybedilenlerin yakınlarının çığı, işçilerin, öğrencilerin ekonomik-demokratik talepli mücadeleleri onlar için

bir anlam ifade etmez. Onlar için anlamlı olan bu sömürü ve zulüm düzeniyle barışık bir şekilde, bireyci-bencil bir yaşam tarzıyla doğanın sunduğu oksijeni tüketerek yaşama-ya devam etmektir. İşte sistemin yarattığı kişilik budur. Bu kişiliğin devrimci safları ne kadar zehirlediğini biliyoruz. Ama bildiğimiz başka bir şey daha vardır. O da bunun mutlaka değişeceği.

Bundan dolayı dünyanın neresinde olursa olsun, devrim ve sosyalizm adına ileriye doğru yapılan her hamleyi sahiplenmeliyiz. **Çünkü, ileriye doğru atılan her adım, zifiri karanlığa tutulan bir ışıktır.** Emperyalist-kapitalist sistemin yenilmezliğine teslim olmuş beyinlere yapılan "uyanın artık" uyarısıdır. Kavgaya çağırısı ve cesarettir. Dolayısıyla kendiliğinden de olsa gelişen kitle hareketlerini önemsemeliyiz. Ajitasyon-propaganda çalışmalarında kitlelere haksızlıkla, zulümle koyun koyuna yatılmayacağı bilincini taşımalıyız. Bu yönlü devrimci pratikler geliştirmeliyiz.

Afganistan'daki barbar savaş ve işgal son bulsun

*HANİFULAH HANİF

Afganistan, Avrupalı emperyalistlere yılda 400 milyar Dolar kazandıran haşhaş üretiminde dünya birincisi konumundadır. Bu miktar, Afganistan'daki savaş bütçesinin bir bölümünü karşılamakta. Bundan dolayı, Taliban'ın düşmesi sonrası Amerikan-NATO işgali dönemindeki haşhaş üretimi % 70 arttı.

NATO içinde egemen olan ABD ve diğer ülkelerin "Barış Müdahalesi", "Demokrasinin İnşası" adı altında gerçekleştirdikleri saldırganlık ve müdahaleler sonucu, Ruanda ve Sudan'da 2'şer milyon, Yugoslavya'da 250.000, Irak'ta 1.5 milyon ve Afganistan'da da 60.000 kişi kirli çıkarlar için katledildi. Son 7 yıldır, 11 Eylül sonrası "Teröre karşı savaş" bahanesiyle Afganistan'da başlatılan Amerikan-NATO emperyalizminin açık saldırısının şahidi olduk. BM'yi kontrol eden Amerikan emperyalizmi, Avrupa ülkelerini de tehdit ederek, saldırganlığının ve müdahalelerinin bütün çeşitlerini meşurlaştırdı. Katliamlar, tutuklamalar ve işkenceler, "uluslararası toplumun" ve "Yurttaşlar toplumunun" ciddi hiçbir tepkisiyle karşılaşmadı.

Batılı basına göre, Irak işgalindeki petrol yağmasındaki payını önemli ölçüde Amerika'ya kaptıran İngiltere Hilmat eyaletindeki haşhaş üretimi ile dengeyi yeniden oluşturdu. Bugün yaklaşık yarım ton eroin, Bagram havaalanından (NATO kontrolünde bir havaalanı) Avrupa'ya ve Amerika'ya günlük olarak taşınmakta.

George Bush, sözde büyük Avrupa devletlerine şantaj yaparak ve diğer ülkeleri de "ya bizizlesiniz ya da düşmanlarla" diye uyurarak 2001 Ekim ayında Afganistan'da benzeri olmayan yıkıcı bir savaş başlattı. Afganistan jeopolitik ve ekonomik konumundan dolayı sürekli olarak küresel imperatorlukların saldırılarına ve işgallerine maruz kaldı ve onların stratejilerinde ayrı bir yere sahip bulunmakta. Böylece yukarıda belirtilen nedenlerden dolayı ve "Barışçıl Müdahale", "Ülkenin ve Demokrasinin Yeniden İnşası" bahaneleri ile 2001 yılındaki Amerikan-NATO işgali gerçekleşti. Amerikan kuvvetlerinin Asya komutanı **Con Abi Zait**, Afganistan işgalinin gerçek nedenlerini ortaya koymuştu; "Afganistan, Amerikan çıkarlarının kesişme noktasında bulunmakta ve görmezden gelin-

mez." Barış müdahalesi veya "Teröre Karşı Savaş" için değil, Amerika'nın zaruri çıkarları ve Afganistan'ın Amerika için stratejik değeri hakkında konuştu. **Afganistan, ikinci en büyük petrol ve doğal gaz üretim alanı olan Orta Asya ile olan sınırları bakımından, bir galon petrol için iki galon kan akıtan Amerikan ve Avrupalı emperyalistler için önemli bir stratejik nokta olarak değerlendirilmekte.** Afganistan'ın işgali ve güçlü Amerikan-NATO gücünün bölgedeki varlığı ile karşıtları olan Rusya ve Çin'i engelleyebilir ve aynı zamanda da nükleer güçleri ile gelecekte kendi egemenliklerine karşı durabilecek ve reddedebilecek olan Hindistan'ı, Pakistan'ı ve İran'ı zayıflatırlar. Emperyalist Amerikan basını, Molla Ömer'i, Bin Ladin'i, Hikmetyar'ı ve Zavhari'yi kahraman gibi göstererek, "teröre" karşı savaşlarında Avrupalı ve İran Körfezindeki Arapları korkutmaya ve onları açtıkları savaşa yedeklemeye çalışmakta ve böylece pratikte ulusal egemenliklerin ve bağımsızlıkların ihlal edilmesinin yolunu açmaya çalışmaktalar.

Afganistan, Avrupalı emperyalistlere yılda 400 milyar Dolar kazandıran haşhaş üretiminde dünya birincisi konumundadır. Bu miktar, Afganistan'daki savaş bütçesinin bir bölümünü karşılamakta. Bundan dolayı, Taliban'ın düşmesi sonrası Amerikan-NATO işgali dönemindeki haşhaş üretimi % 70 arttı. Batılı basına göre, Irak işgalindeki petrol yağmasındaki payını önemli ölçüde Amerika'ya kaptıran İngiltere Hilmat eyaletindeki haşhaş üretimi ile dengeyi yeniden oluşturdu. Bugün yaklaşık yarım ton eroin, Bagram Havaalanı'ndan (NATO kontrolünde bir havaalanı) Avrupa'ya ve Amerika'ya günlük olarak taşınmakta. Karzai hükümetinin bakanları, Karzai'nin kardeşi, milletvekilleri, eyalet valileri ve askerler de bu kârlı ticaretin içinde ve kendilerine düşen kârı almaktalar.

NASA'nın 2001 yılındaki araştırmasına göre, Afganistan'daki madenlerin değeri 5 milyar Dolarla yaklaşmakta. Böylece bu bile Amerika, İngiltere, Almanya, İtalya, Kanada ve diğer emperyalistler için Afganistan'ın işgal edilmesi ve yağmalanması için geçerli bir nedendir. **Amerika ve müttefikleri binlerce gelişmiş silahı Afganistan'a göndererek ve halkımızı üzerinde deneyerek ülkemizi silah fuarına dönüştürmüş ve dünya silah pazarının canlı tutulmasını sağlamışlardır.** Daha önce de ifade ettiğimiz yolsuzluk -ister Afgan hükümeti tarafından olsun isterse "uluslararası toplumdan" olsun- yeni bir aşamaya ulaşmıştır. Farklı kurumlar birbirlerini yolsuzlukla suçlamakta. Bunun sonucu, serbest piyasa politikası ve demokrasinin ithali ile Afganistan'da elde ettikleri üstü örtülü zenginlikleri ortaya çıkarmakta. "Uluslararası toplumun (ABD-NATO)", kukla-hükümetin yolsuzluğa bulaşmışlığı gizlenemeyecek kadar açıktır. Yolsuzluk, silah şirketlerinden güvenlik şirketlerine, inşaat şirketlerine, STK'lara, BM hizmetlerine, yerli STK'lara ve yüksek hükümet organlarına kadar yayılmış durumda. Bundan dolayı, yolsuzluk etrafında Afganistan'ın yabancı ve yerliler tarafından yağmalanması için kendi varlık gerekçesi olan istikrarsızlığın muhafaza edilmesi gerekiyor. NATO işgaline katılan pek çok ülke, hem kendi halklarının hem de Afgan halkının gözünü boymak için "Yeniden Yapılandırma Birim-

leri" konuşlandırdılar. Tabii ki altyapı değil de küçük işler yapmak için. Ve bunlar da kendi askeri operasyonları için kullanılmakta. **Amerikan-NATO işgalinin gerçekleştiği 7 yıl boyunca söz verdiklerinin tam tersine siyasi, ekonomik, sosyal askeri şartlar daha da kötüleşerek Taliban döneminden de daha geriye gitti.**

Kukla-hükümetin kurulması ve "uluslararası toplumun-ABD-NATO" nun vaatleri daha önceden ülkeyi terk edip İran ve Pakistan'a yerleşen yaklaşık 5 milyon mülteci ülkeye geri döndü fakat yeniden savaşın neden olduğu yıkıma maruz bırakıldılar ki, bunu anlamaları gecikmedi ve yine evlerini terk etmek zorunda kaldılar. Bununla birlikte, Afganistan'ın doğu, batı ve güney eyaletlerinde yaşayan binlerce kişi Amerikan ve NATO güçlerinin kör saldırıları ve şiddetli çatışmalardan dolayı evlerini terk etmek zorunda kaldı. Buna yakın başka sayıdaki insan yaşanan yoksulluk, işsizlik ve açlıktan dolayı Kabil'e ve diğer şehirlere göç etmek zorunda bırakıldı. Ki bu insanlar çocuklarını satmak ve ot yemek zorunda kalanlardır. Sonuçta, Amerikan-NATO güçlerinin "Barış Operasyonu" ve 4'ten fazla ülkenin 7 yıllık varlığı tam bir yenilgiyle karşı karşıyadır ve hiçbir zafer ortaya koyabilecek durumda değildirler. Tek başardıkları, halktan 60.000 kişinin katledilmesi, kadın ve çocukların sakat bırakılması, halkın evlerinin ve mülklerinin yıkıma uğratılması, yolsuzluğun, açlığın, yoksulluğun ve suçun artışıdır.

Obama'nın seçilmesi, "değişim" sloganı, Afganistan'da yeniden oluşturulacak stratejinin belirlenmesi için NATO üyesi ülkelerin Avrupa'da yaptıkları tüm toplantılar yıpratıcı ve kaçınılmaz yenilgilerinin önüne geçemeyecektir. **İşgal karşıtı Afgan halkının deneyimi göstermiştir ki, Amerikan emperyalizmi devasa askeri ve ekonomik gücüne, gelişmiş silahlarına, elinde geleneksel silahlı ve çok kısıtlı imkanı olan yoksul Afgan halkına karşı kullandığı en barbar taktiklerine rağmen yenilgiye karşı karşıyadır.** Afgan direnişi, geri kalmış ve de emperyalist ülkelerdeki savaş karşıtı, anti-emperyalist devrimci ve kurtuluş hareketleri için örnek ve yol gösterici konumundadır. Afganistan'daki işgal karşıtı direniş 7 yıl içinde ciddi bir şekilde gelişerek yayılmış durumdadır ve kukla Karzai hükümeti ve yabancı destekçileri sadece Kabil ve eyalet başkentlerini kontrol edebilmektedir.

Afgan direnişi, emperyalist ba-

sının lanse ettiği gibi sadece Taliban'dan ibaret değildir. Bu direniş içinde, milliyetçiler, yurtseverler, ulusalcı ve devrimci sol güçler de yer almaktadır. Ortaçağ karanlığı niteliğindeki Taliban hareketinin, barbar iktidarı sonrası iktidarı alabilme olasılığı yoktur ve halk tarafından kabul göremez. Afganistan'daki ilerici savaş ve işgal karşıtı direniş tüm eksik ve yetmezliklerine karşı Amerikan-NATO emperyalistlerine ve onun Kabil'deki kuklasına karşı mücadelede etkin bir rol oynamayı başarmıştır. Savaş ve işgal karşıtı direniş, kitleler içindeki etkinliği ve halk desteği sonucu kırsal bölgelerde ve şehirlerde farklı alanlarda kukla hükümeti etkisiz kılmayı başarmıştır.

Bunun için işgal ve Kabil'deki kukla hükümete karşı bir güç olarak **Radikal Sol**, bütün halkları, savaş ve işgal karşıtı bütün güçleri, Avrupa'daki ilerici ve devrimci işçi partilerini Afganistan'da verilen meşru işgal karşıtı mücadeleyi desteklemeye ve kendi hükümetlerini zorlayarak askerlerini geri çekmeye zorlamaya çağırıyor. Onları, hükümetlerinin kendi askerlerini ve gençlerini Amerikan emperyalizminin çıkarları için kurban etmelerine izin vermeye çağırıyor. Askerlerinin, Afganistanlı kadınların, çocukların ve yurttaşlarının katili olmalarına izin verilmemelidir. Savaşın, askeri müdahalelerden ve Afganistan'daki savaş desteklemelerinden dolayı Afgan halkının kendi ülkelerine ve uluslarına öfke duymalarına izin verilmemelidir. Ve son olarak, bu hükümetler, savaş ateşlerini körtükleyerek, Afganistan'daki insanlık dramını devam ettirerek kendi ülkelerinde direnişe, karmaşıya ve iç savaşa neden olacaklarını bilmelidirler.

* Bu sunum **Afganistan Radikal Sol** örgütü adına Selanik'te Yugoslavya'ya yapılan saldırının 10. yıl dönümü dolayısıyla yapılan Anti-emperyalist Buluşma'ya gönderilmiştir.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

Sri Lanka Ordusu soykırım yapıyor

Sri Lanka Ordusu'nun, **Tamil İlam Özgürlük Kaplanları**'na (LTTE) dönük "Son Harekat" adı altında başlattığı saldırılar, Tamillere dönük bir soykırıma dönüşmüş durumda. Tamiller tarafından da "soykırım hareketi" olarak adlandırılan saldırılarda, çok sayıda kişi yaşamını yitirdi. Gerillaya yakın kaynaklardan alınan bilgilerde, sivil halkın saldırılara karşın gerilla bölgesinde kalma ısrarını koruduğuna, çok sayıda kişinin ise, gerilla denetimindeki alanlara sığınma-

ya devam ettiğine yer veriliyor.

70'li yıllardan bu yana Sri Lanka'da yaşayan Tamil ulusunun bağımsızlığı için mücadele eden **Tamil Kaplanları** ile Sri Lanka devlet güçleri arasında 37 yıldır süren çatışma-

larda on binlerce Tamil, devlet güçleri tarafından katledildi. BM Mütteciler Yüksek Komiserliğinin verdiği bilgilere göre, sadece 20 Ocak 2009'dan bu yana en az **2800** Tamil, Sri Lanka Ordusunun gerçekleştirdiği saldırılarda yaşamını yitirdi.

Tamillere dönük katliamlar sürerken, "uluslararası toplumun" Tamiller tarafından "soykırım" olarak adlandırılan katliamlar karşısındaki sessizliği de sürüyor. Avrupa'da yaşayan Tamiller, katliamlara dikkat çekmek için haftalardır eylem yaparken, en son Paris'te yapılan eyleme saldıran polis, 180 kişiyi gözaltına aldı.

Avrupa'nın yanı sıra, dünyanın birçok ülkesinde protesto eylemleri sürerken, Sri Lanka Ordusu'nun saldırıları daha da hız kazandı.

En son Tamillerin yaşadığı kuzey kesiminde kapsamlı bir saldırı daha gerçekleştiren devlet, sadece bu saldırıda 5 binden fazla Tamil katletti.

BASIN ÜZERİNDEKİ

BASKILAR DA ARTIYOR

Sri Lanka hükümeti bölgeye gazetecilerin girmesine de yasak getir-

di. Basına dönük bu yasak aslında yeni değil. Bir yılı aşkın süredir devam eden basın yasağı, şu günlerde daha da sıkılaştırılmış durumda.

Tamillerin yaşadığı bölgenin dışında kalan bölgelerde de, temel hak ve özgürlükler iyice baskı altına alınmış bulunmakta. Özellikle de basın üzerindeki baskılar her geçen gün artmakta.

Örneğin sivil ölümlerine dair haber yapılması durumunda, hele de haberi yapan kişi Tamil ulusuna mensupsa, kaçırılma, tutuklanma hatta katledilme tehdidi ile karşı karşıya kalabilmekte.

Tıpkı, ülkenin önde gelen gazetecilerinden **Lasantha Wickrematunge**'nin katledilmesi veya bağımsız bir radyo kanalı olan Sirasa'nın yayın binasına saldırılıp, araç-gereçlerin kırılıp yakılması ya da bir gazetenin yazı işlerine ve eşine dönük gerçekleştirilen bıçaklı saldırı gibi. Tutuklama saldırılarından nasibini alan son gazeteci ise, Uthayan ve Sudar-Oli gazetelerine yazan gazeteci **N. Vithiyatharan** oldu. LTTE'nin başkent Colombo'daki "bağlantısı" olmakla suçlanan Vithiyatharan tutuklanmasına

ilişkin yaptığı açıklamada, Tamil halkının acısının duyulmasının engellenmeye çalışıldığını söyledi.

Böylece, Sri Lanka hükümeti, ordunun 18 aydır aralıksız sürdürdüğü, son dönemde ise daha kapsamlı hale getirdiği saldırılarla birlikte, saldırıların yapıldığı bölgeleri basına tamamen kapatmış bulunuyor.

HALK TEPKİLİ

Bölgedeki gelişmelerde elbette emperyalistlerin politikalarının büyük rolü var. Özellikle de ABD emperyalizminin. Saldırıların, emperyalistlerden aldığı destekle gerçekleştirildiği sansür, yüksek sayıdaki sivil ölümlerini kamuoyundan gizleme ve tepkileri azaltma çabasının bir parçası. Çünkü Sri Lanka halkı da devletin Tamillere karşı giriştiği katliamlara karşı tepki göstermekte ve katliamlardan devleti sorumlu tutmakta.

Hükümetin halk desteğini giderek yitirdiğinin en somut kanıtı ise, iktidar partisinin, 25 Nisan'da Westminster Eyaleti'nde yapılan yerel seçimlerde büyük bir oy kaybı yaşamasında görüldü.

Arjantin'de işçiler fabrikayı işgal etti

Öfkeli işçiler, işgalin yanı sıra, fabrika önüne getirdikleri lastikleri yaktilar.

Arjantin'in Rosario kentinde faaliyet sürdüren otomobil yedek parçası üreticisi Mahle'de çalışan 500 işçi, işveren fabrikayı kapatacağını ve Brezilya'ya taşıyacağını öğrenince, fabrikayı işgal ettiler.

Öfkeli işçiler, işgalin yanı sıra, fabrika önüne getirdikleri lastikleri yaktilar.

Merkezi Almanya'da bulunan **Mahle şirketi**, dünyanın 30 en büyük otomobil yedek parçası üreticisinden biri. Şirketin, 1950'den bu yana faaliyet sürdürdüğü Brezilya'da, yedi fabrikası bulunuyor. Mahle, VW, Audi, Ford, GM, BMW, Toyota gibi büyük şirketlere yedek parça üretiyor ve üretiminin % 50 si ABD ve AB ülkelerine gidiyor.

İşçilerle şirket arasındaki anlaşmazlık, daha 2008 yılında baş gösterdi. İşten çıkarılmakla

tehdit edilen ve ücretleri düşürülmek istenen işçiler direnişe geçti. Bu dönemde yapılan anlaşma sonucunda, işçilere, işten çıkarmaların ve ücret indiriminin yapılmayacağı garantisini verildi. Ancak fabrika bunu takip eden iki ay içinde, 27 gün boyunca üretimi durdurdu.

2009 yılının mart ayından itibaren fabrika yönetimi ile işçiler arasındaki anlaşmazlık yeniden alevlendi. Şirket Nisan ayı sonunda, sürpriz bir karar alarak, Çalışma Bakanlığı'na firmayı kapatacağını bildirdi. Çalışanların ücretlerini ise ödemedi. Bunun üzerine işçiler de

fabrikayı işgal etti.

İşgalin başlamasıyla birlikte ortalıkta görünmeyen sendikacılar ise, işgalin kamuoyunda yattığı etkiyle birlikte, işgalci işçileri sahiplenmek zorunda kaldı.

Londra'da devlet baskısına karşı yürüyüş

İngiltere'de son yıllarda artan baskılara karşı içinde ATİK Londra Komitesi'nin de bulunduğu örgütler tarafından yürüyüş gerçekleştirildi.

yaşadığı Dalston bölgesinde polisler gruplar halinde Türkiyelilerle işyeri sahiplerini dolaşarak bildiri dağıtmıştır. Dağıtılan bildiri PKK faaliyetçilerini şikâyet etmeleri karşılığında kendilerine oturma hakkı verileceği vaatleri ile "gönüllü polis"lik yapma adı altında halkı ajanlaştırmaya ve ihbarcılığa davet etmektedir.

Emperyalist İngiliz devletin bu saldırısına karşı İngiltere DEKÖP bileşenleri (**Kürd-İş**, Halkevi, **ATİK Londra Komitesi**, Göçmen İşçiler Kültür Derneği) **25 Nisan Cumartesi** günü bir yürüyüş gerçekleştirdi. 1.500 kişinin katıldığı yürüyüş saat 13.00'te **Dalston Junction**'dan başlayarak **Turnpike Lane**'de son buldu. Yürüyüş boyunca kitle tarafından Kürtçe, İngilizce ve Türkçe atılan sloganlarla İngiliz devletin saldırıları ve baskı yasaları protesto edildi.

(Londra İK okurları)

Geçtiğimiz günlerde Türkiyelilerin yoğun

Evrensel Bakış

Hedefte olanların hedefi net!

ABD öncülüğündeki emperyalist güçlerin "**Terörle Mücadele**" konseptinin yeni merkezini, **Afganistan ve Pakistan** olduğu artık keskinleşti gibi bir şey. Bu iki ülkenin liderlerinin, **AkPak (Afganistan-Pakistan)** zirvesi nedeniyle, iki günlük Beyaz Saray ziyareti de, bunu doğrular nitelikte. Zirvenin yapıldığı günlerde, Afganistan'daki ABD işgal güçleri, bir kez daha Afgan halkına ölüm yağdırıyordu. Ülkenin işgal edilmesinden bu yana gerilen en kitlesel katliamın altına imza atıyor, katliamın bilançosu, 100'ün üzerinde sivilin yaşamını yitirmesi olarak açıklanıyordu. İşgal güçlerinin bu açık katliamın sorumlusu ABD işgal güçleri ise, halkı ihnet içinde olan, Afgan lideri Karzai tarafından sahipleniliyor, Karzai katliamın sorumluluğunu direniş

güçlerine yıkıyordu.

Pakistan lideri Zerdari'nin ve bir süre önce işgal güçleri tarafından, Kabul Belediye Başkanı sıfatıyla da "onore" edilen Afganistan Devlet Başkanı Karzai'nin, emperyalizmin kuklaları oldukları biliniyor. Bu iki liderin ABD ziyaretinin de, her iki ülkedeki emperyalist hakimiyeti pekiştirmeye dönük olduğu kesin.

Afganistan işgali bilindiği gibi son süreçte, daha da yaygınlaşıyor. Buradaki işgalin yükünü tek başına taşımakta zorlanan ABD emperyalizmi, son örnekte de görüldüğü üzere, bir yandan Afgan halkına karşı katliamlarını yoğunlaştırırken, diğer yandan da işgalin yükünü müttefiklerine, ama öncelikle de, içinde Türkiye'nin de bulunduğu, bağımlı ülkelere yıkmaya çalışıyor. Bu yönlü

adımlar geçtiğimiz haftalarda daha da somutlaştı.

Emperyalistlerin, özellikle de ABD emperyalizminin işgal politikalarının hedefinde olan bir diğer ülke olan Pakistan'a dönük henüz fiili bir işgal saldırısı söz konusu olmasa da, bu ülkede son süreçte yaşanan gelişmeler, buna adım adım yaklaşıldığını göstermekte.

Ülkedeki ABD destekli ya da doğrudan ABD eliyle hayata geçirilen askeri saldırılar giderek artıyor. İç çatışmalara paralel olarak yaşanan bu saldırılar ise, ülkedeki kaosu büyütüyor. Emperyalist müdahalelerle yaratılan bu çatışma ortamıyla birlikte, ülkede bıçak sırtında duran istikrar, tam bir istikrarsızlığa dönüşmüş bulunuyor.

Pakistan yönelimini Taliban'ın varlığına ve El Kaide'nin de yine burada dayanak bulduğuna bağlayan ABD emperyalizmi, şu sıralar Taliban'ın ülkedeki nükleer silahları ele geçirme olasılığının yükseldiği propagandasına da daha sıkça başvuruyor. **Kısacası Irak ve Afganistan işgallerinde**

kullanılan kimyasal-nükleer silah, Taliban, El Kaide gibi argümanlar, Pakistan özgülünde de "geçerli gerekçe" haline getirilmeye çalışılıyor.

Pakistan yöneliminin hayat bulması amaçlı girişimler arasında, halk arasındaki desteği iyice zayıflayarak, % 20'lere düşen Zerdari'ye karşı, İslami kesimde de belli bir sempatisi olan ve halkın % 80'inin desteğini aldığı iddia edilen Nevaz Şerif ile ilişkileri sıklaştırılmak olduğu da, yine olasılıklar arasında getiriliyor.

Ancak, İslami militanlara karşı, yine İslami kesimin desteğini alan Şerifi kullanma fikrinin tutma ihtimali oldukça zayıf görülüyor. Çünkü Şerifin böyleleri bir yönelime girmesi durumunda, şu an aldığı söylenen yüküne kesin gözüyle bakılıyor. Bu da yine, böyleleri bir olasılığı hesaba dahil eden ABD emperyalizminin, bu ülkeye dönük projeleri dahilinde, istikrar-sızlığı daha da büyütme için, bilinçli olarak yaratmaya çalıştığı bir durum

olsa gerek.

Ortadoğu'daki kan gölünü büyütme ve böylece yağma ve talanı daha geniş bir alana yaymaya dönük bir girişimler, işgallerin daha uzunca yıllar, emperyalistlerin halklara dönük saldırılarının başlıca yöntemlerinden biri olmayı koruyacağı da gösteriyor.

Emperyalist tekellerin finanse ettiği güçlü reklam kampanyalarının ürünü Obama'nın başkanlığa taşınmasıyla birlikte yayılan, işgallerin "sona ereceği", "barışçıl" bir yönelimin benimseneceği, "büyük değişimler" yaşanacağı yönlü propagandaların, koca birer yalandan ibaret olduğunu artık, yalanları yaratıcıları bile gizleyemiyor.

Örneğin, Irak'tan asker çekme iddiaları, buradaki işgal askerlerinin en az 2015-20 yılına kadar kalacağı açıklamalarına dönüşmüş bulunuyor. Hem de on binlerce askerin kalması planlanıyor. Iraklı yetkililere devir edildiği söylenen bölgelerde ise, devir edilen askerde işgal askerlerinin işgal boyunca gerçekleştirdiği, tecavüz, işkence ve katliam pratiği olduğu orta-

ya çıkıyor. ABD askerleri tarafından eğitilen Iraklı güvenlik güçleri, onlardan öğrendikleri bu pratikleri, Iraklı kadınlar başta olmak üzere, tüm Irak halkına karşı uygulamayı sürdürüyor. Ancak işgalin dayanağı olmayı sürdüren, gerek Iraklı yetkililer gerekse onlara bağlı güvenlik güçleri, ihanetlerinin ve de kendi halklarına karşı işledikleri bu insanlık suçlarının cezasını, işgal karşıtı direnişin başlıca hedeflerinden biri haline gelerek ödemekte. Direniş güçlerinin son dönemde gerçekleştirdikleri eylemlerin başlıca hedefleri arasında, ağırlıklı olarak halkına ihanet eden bu güçlerin bulunması da bunu gösteriyor.

Ezilen, sömürülen, işgallerle, katliamlarla teslim alınmaya çalışılan geniş emekçi yığınların öfkesinin her geçen gün arttığı görülmektedir. Bu öfke, dünyanın dört bir yanındaki ulusal-sosyal kurtuluş mücadelelerinde ve de gerek emperyalist metropollerin gerekse bağımlı ülkelerin işçi sınıfının, grev, fabrika işgali vb. eylem ve direnişlerinde yansımaları bulmaktadır.

FRANSA

Hakkari'de polis tarafından dö- vülen çocuklar ile ilgili eylemler yapan gençler Paris'te 30 kişilik bir grupla Fransa'nın en büyük televizyon kanalı Kanal 6'yı işgal etti.

Gençlerin yaptığı açıklama şöyle: "**Türk güvenlik güçleri Kürt çocuklarını medyanın gözleri önünde dipçiklerle döverek öldürüyorlar. Ancak Türkiye yanlısı haber yapan Avrupa medyası Kürt çocuklarının işkence ile öldürülmesi haberlerine yer verilmiyor. Bu ne insan ahlakına ne de gazetecilik ve toplumu bilgilendirme ahlakına sığıyor. Biz de buradaki Kürt gençleri olarak bu işbirlikçiliğe ve sansüre karşı tepkimizi ifade etmek için bu eylemi gerçekleştirdik.**"

SIRBİSTAN

Sırbistan'ın başkenti **Belgrad**'da eylem yapan 10 binden fazla emekçi, hükümetin kriz politikasını protesto etti. Hükümetin kriz programı, kamuda ücretlerin dondurulmasını, vergilerin ise artırılmasını öngörüyor. Program, IMF ile yapılan anlaşma doğrultusunda hayata geçirilmek isteniyor. IMF vereceği 3 milyar Euro karşılığında, kamu harcamalarının kısıtlanması şartını getirmişti.

AVRUPA

Binlerce süt üreticisi, Avrupa'nın 14 ülkesinde eylem yaptı. AB'nin, süt üretimine getirdiği kotayı ve üretici fiyatlarındaki düşüşü protesto eden süt üreticileri, traktörlerle yollara düştüler. Almanya'nın Baden-Württemberg eyaletinde, süt üreticilerinin bugüne kadar gerçekleştirdiği en büyük eylem 8 bin süt üreticisi, 160 traktörle katılırken, süt üreticileri, Almanya'nın diğer eyaletlerinde de binlerce kişiyle eylemler yaptı.

Avusturya'da ise, 1500 süt üreticisi, eylemlere 300 traktörle katıldılar. Avrupa genelinde yapılan eylemlere toplam katılım, 40 binin üzerindeydi.

Süt üretim fiyatlarında düşüş yaşanmasına karşın, AB Nisan ayından itibaren kotayı % 1 artırdı. Küçük üreticileri zor durumda bırakan ve birçoğunun iflasını getiren kota yükseltme uygulaması ve üretici fiyatlarının düşürülmesi politikası ise, tamamen güda tekel- lerine ve az sayıdaki büyük tarım

Sizin hiç yakınınız kayboldu mu?

Cumartesi Anneleri bu hafta 215. buluşmasını gerçekleştirdi Galatasaray Lisesi önünde. Kayıp yakınları ya da kamuoyunda bilinen adıyla "Cumartesi Anneleri" tam 215 haftadır gözaltına alınan, kaybedilen, kendisinden haber alınamayan yakınlarının akubetini soruyor. Kayıp yakınları anneler, babalar, çocuklar ve torunlar bazen aynı aileden üç kuşak yakınlarını arıyor, hesap soruyor.

Onlar ülkemizde onurlu bir direniş sergileyerek Galatasaray Lisesi'ni faili belli kendisi meçhul cinayetlerden hesap sorduğu, adalet aradığı bir alan haline getirmeyi başardı. Haykırışları ve isyan çığlıkları dünyanın dört bir yanından onlarla aynı kaderi paylaşanlara ulaştı.

ÇOCUKLARIMIZI İSTİYORUZ!

Türk devleti Osmanlı'dan devraldığı katilamcı geleneği başarılı bir biçimde sürdürdü.

1915'te 200'ü aşkın Ermeni aydın, yazar, gazeteciye gözaltına alarak çeşitli biçimlerde kaybeden devlet bu uygulamalarına sonraki yıllarda da devam etti. Bir devlet politikası olarak benimsenen işkence, zulüm, şiddet ve yasaklamalara tüm bunların yetmediği yerde gözaltında katletme uygulamaları eklendi. Tıpkı 1940'ların Nazi Almanya'sında, 1960'larda Brezilya ve Guatemala'da, 1970'lerde Şili ve Arjantin de olduğu gibi... Kimi gece yarısı evinden alındı, kimi sokak ortasında herkesin gözü önünde kaçırıldı, kimi gözaltına alındıktan sonra karakollarda kaybedildi. Kimi günlerce işkence yapılarak katledildi, kimi boğuldu, kimi uçaklardan aşağı atıldı, kimi kazanlarda, asit kuyularında yakıldı.

Arjantin'de 1976-1983 yılları arasında süren askeri diktatörlük sırasında öldürülen 30 bin insan için adalet isteyen Plaza de Mayo Annelerinin izinden giden kayıp yakınları, bu yıllarda sokağa çıktı.

Kenan Bilgin, Nazım Gülmez, Murat Yıldız, Talat Türkoğlu, Ali Tekdağ, Ali İhsan Dağlı, Fahmi Tosun, Hasan Gülünay, Rıdvan Karakoç, Hasan Ocak.... Ve daha nice-leri....

Sadece 1995 yılı içerisinde İHD'ye 300'ü aşkın insan kayıp başvurusunda bulundu.

Kamuoyu Cumartesi Anneleri ile böyle bir atmosferde ilk defa 1995'te tanıştı.

İlk eylem Hasan Ocak'ın yoldaşları, devrimci dostları ve kayıp yakınlarından oluşan 30 kişi tarafından 27 Mayıs 1995'te gerçekleştirildi.

Galatasaray Lisesi önünde toplanan bu ka-

lerine azgınca saldırarak gerçek yüzünü göstermekte gecikmedi. Bundan sonra yapılan her eyleme saldırdı. İstiklal Caddesi'ne çıkan herkesi gözaltına aldı. Kayıp yakınlarının çiçeklerini bile tutukladı, botlarıyla ezdi, türlü yöntemleri kullandı eylemi sonlandırmak için. 50-60 yaşında analar, babalar gözaltına alındı, vahşice dövüldü, tutuklandı, hapishaneye atıldı.

Habitat 2 zirvesi sırasında 20 bin ziyaretçinin İstanbul'a geldiği 8 Haziran 1996 tarihinde yapılan eyleme saldıran polis 600'ü aşkın insanı gözaltına aldı. İstanbul Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu, Cumartesi Annelerini Kazlıçeşme'de eylem yapmaya davet etti. Kadın polisler önce Kayıplar hepimizin anonsu yaptı. Ardından analara saldırdı.

Ancak tüm bu şiddete, teröre, baskıya rağmen Cumartesi Anneleri yine her Cumartesi buluşmayı başardı.

Analar, babalar 200 hafta süren bu eylemlerde yaşlandı, gençler ve çocuklar büyüdü. Direniş kuşaktan kuşağa aktarıldı. 13 Mart 1999'da eyleme ara verildi.

Cumartesi Annelerinin bu çığlığı toplumun birçok kesiminden destek gördü ve geniş bir kamuoyu yarattı.

Oğullarını, kızlarını, kardeşlerini, babalarını, annelerini, torunlarını, dedelerini arayan insanların çığlıkları meydanlara sığmadı ülke sınırlarını aştı.

KAYIPLARIMIZI SORUYORUZ YENİDEN

Ergenekon operasyonları ile birlikte ortalığa saçılan belgeler, resmi ağzılardan yapılan

açıklamalar Cumartesi Annelerinin kaygılarının ne kadar haklı olduğunu bir kez daha gösterdi. JITEM'cilerden, Özel Harekâtçılara, emekli generallerden, eski koruculara kadar yapılan itiraflar operasyonlarda yüzlerce insanın gözaltına alındığını ve kaybedildiğini doğruladı.

Kayıp yakınlarının, devrimci ve demokrat kamuoyunun yüzlerce suç duyurusu ile hakkında sayısız dava açtığı bu tescilli katillere on yıllar boyunca dokunulmadı.

Bu katiller demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesi verenlere, yurtsever Kürt halkına karşı yıllarca terör estirdi. Köyleri yakıtı, kitle katliamları gerçekleştirdi, yüzlerce gerillayı diri diri yaktı...

Egemenler yıllardır korudukları bu isimleri artık gözden çıkardı. Kamuoyuna katliamların infazlarını, cinayetlerin belgeleri deşifre edildi. Devlet, kendini yeniden yapılandırırken, teşhir olmuş, sürece adapte olmayan isimlerden de kurtuluyordu.

Cumartesi Anneleri resmi olarak belgelenen katliamların, cinayetlerin hesabının sorulması için yeniden Lisenin önünde buluşmaya karar verdi.

İstedikleri, yakınlarının mezarına ulaşmak, akıbetleri hakkında bilgi edinmek, iddianame-lerde, itiraflarda geçen isimlerden hesap sorulmasınıydı.

İstedikleri Kulp, Sason, Lice'de kuyuların, toplu mezarların açılması, Gazi katliamının aydınlatılması, Adapazarı-Hendek-Sapanca arasında infaz edilen yüzlerce devrimcinin, ilerici, demokrat ve yurtseverin katillerinin yargılanmasınıydı.

Kayıp yakınları "Failer ve silahlar bulundu, kayıplar nerede?" şiarı ile aydınlık bir gelecek için geçmişle bir hesaplaşmanın yapılması, canilerin hesap sorulması için yeniden Galatasaray'da.

Uzun bir aradan sonra ilk eylem 1 Şubat 2009'da gerçekleşti. Cumartesi Anneleri her hafta bir kayıp yakınlarının hikâyesini anlatarak resmi belgelere geçen sorumluların yargılanmasını istedi/istiyor.

Tansu Çiller'den, Mehmet Ağar'a, Levent Ersöz'de JITEM'cilere kadar katillerin bu suçlarından dolayı mahkeme önüne çıkarılmasını talep ediyorlar.

Galatasaray Lisesi önünde toplanan Cumartesi Anneleri aydın, sanatçı milletvekilleri, kayıpların yakınları ile her hafta bir dosyayı savcılığa ulaştırıyor. Her öykü egemenlerin yarattığı trajedinin birer örneği...

Bahar da bu eylemlere katılanlardan...

1994'te MİT binasına götürülen ve bir daha kendisinden haber alınamayan Kasım Alpsöy'ün 6 yaşındaki torunu Bahar, dedesinin katillerinin bulunmasını

Tarihten kısa kısa...

*19 Mayıs 1890'de Vietnam devriminin önderi Ho Chi Minh dünyaya geldi. Vietnam Komünist Partisi'nin Genel Sekreteri Minh, Vietnam halkının başta ABD emperyalizmine karşı olmak üzere işgalcilere karşı yürüttüğü bağımsızlık savaşında emekçilerin yüreğine "Ho Amca" olarak taht kurdu.

*28 Mayıs 1984'te Bayrampaşa Hapishanesi'nden Devrimci Sol'dan dört, TKP/ML TIKKO'dan bir kişi firar etti.

*29 Mayıs 1989'da devrimci tutsaklar Eskişehir Özel Tıp Hapishanesi'nde tecrit uygulamasına karşı açlık grevine başladılar.

*31 Mayıs 1971'de THKO kurucularından Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan ve Kadir Manga Nurhak dağlarında kolluk güçleriyle girdiği çatışmada ölümsüzleşti.

*18 Mart-28 Mayıs 1871'de işçiler ilk defa yönetimi ele geçirecek bir şehri yönettiler. Paris'te değişik akımlardan devrimciler işçiler ve Paris halkı ile birlikte iktidarı ele geçirecek Paris Komünü'nü ilan ettiler. Yaklaşık 70 gün süren Komün boyunca işçiler fabrikaları yönetti, ev kiraları düşürüldü, çeşitli toplumsal kesimler arasındaki gelir uçurumu azaltıldı, zorunlu askerlik kaldırıldı. 2 milyonluk Paris şehri Ulusal Muhafızlar Merkez Komitesi tarafından yönetildi. İşçi devletini, ilk nüvesi olarak sayılan Paris Komünü Versay ordularının saldırısına uğradı ve büyük bir katliam yaşandı. 50 binden fazla Parisli kurşuna dizildi, katledildi, 10 binden fazla insan sürgün edildi. Paris Komünü, Marks ve Engels tarafından büyük bir coşku ile karşılandı. Komünün deneyiminden önemli dersler çıkararak Marks ve Engels'in tahlilleri daha sonra Lenin tarafından Rusya'da yaşama geçirildi. Ve Paris Komünü'nden kısa bir süre sonra dünyanın ilk sosyalist işçi devleti kuruldu. Paris Komünü bu devrimin ilk şafağı oldu.

istiyor. Bahar elinde dedesinin fotoğrafı ile soruyor;

Sizin hiç yakınınız kayboldu mu? Her Cumartesi, saat 12.00'de Galatasaray Lisesi önünde....

Kültür-Sanat

"İÇİMİZDEKİ BAHAR"

İçimizdeki Bahar-Roman

A. Arzu Torun-Muhabbet Kurt Varyos Yayınları

Bahar zorlu kış mevsiminden sonra gelir; kardan, borandan sonra. Üşürsün bazen, bazen dalların kırılır, belki de sığınacak yer bulamadığın zamanlar olur! Ama tüm bunlara inatla, cesaretle, inançla, baharın geleceğini bilerek direnirsin! Baharı soğuk kış günlerinde bile tüm iliklerine kadar hissedersin: çünkü bahar içindedir...

İçimizdeki Bahar, "yıllar sonra Gebze Hapishanesi'nde yolları kesişen iki kadının" "aslanlar kendi tarihlerine sahip olana kadar avcılık yüküleri her za-

man avcılığı yüceltir" özdeyişinden hareketle başta 19 Aralık direnişi olmak üzere devrimci mücadele içerisinde yaşadıkları çeşitli süreçleri "kadın bakış açısı ve kadın gözüyle" anlatma hedefli ortaya çıkan bir kitap!

Kitabın sayfalarını çevirdikçe; her daim içinde baharı yaşatan devrimcilerle birlikte barikat başlarında halaylar çekiyorsunuz, bedeninizi siper ediyorsunuz, slogan atıyorsunuz! Onlarla birlikte Veli Saçılık'ın kolunu arıyor, onlarla birlikte düşenlerimizin ardından yüreğinizin dolup-taşıyor, kabına sığmıyor!

Burdur'a, Nevşehir'e, Kartal'a gidiyorsunuz soluk soluğa! Nergiz'i, Lale'yi, Sibel'i alınlarından öpüyorsunuz; gözleminiz dolu dolu ama aynı zamanda coşkuyla...

Ve onlarla birlikte Kartal Özel Tıp Hapishanesi'nin girişinde komutanın sorduğu "Neyinize güveniyorsunuz?" sorusunu cevaplandırıyorlar: "En başta kendi yüreğimize, aydınlık bilincimize. Haklı davamıza, ezilenlere, halklarımıza. Bu havalarda dövüşenlere!"

F tiplerine götürülme saldırısının ve direnişinin anlatımından sonra -bazı yerlerde iç içe- Arzu ve Muhabbet; kadınların her zaman maruz kalabileceği cinsel taciz ve

tecavüz konusuna geliyorlar. Arzu'nun Burdur Hapishanesi'nde copla, Muhabbet'in Emniyet'te "ya itiraflık ya tecavüz" dayatmasıyla yaşadıkları tecavüz işkencesini anlatıyorlar.

Tecavüz, özellikle kadın devrimcilerle karşı kullanılan bir işkence yöntemidir. Feodal toplumun değer yargılarından faydalanarak, kadının kendinden utanmasını, kendisini kirletilmiş hissetmesini ve bu yolla tüm devrimci değer yargılarından uzaklaşmasını istiyorlar. Arzu ve Muhabbet; yaşadıkları tecavüz işkencesinin kadın düşüncesinde ve duygusundaki izdüşümünü anlatmışlar. Bir kadında tecavüz işkencesinin yarattığı duyguları, kirlenmesini, öfkelerini, belki de çoğu zaman kendine yönelmesini, özcesi ruh halini iki farklı örnekle anlatıyorlar. "Artık bu konudaki suskunluğa, kendimize yönelmelere son verelim" çığlığını duyuyorsunuz her satırda! Tecavüz işkencesinin etkilerinden nasıl kurtulduklarını, o süreçleri nasıl yaşadıklarını okuyorsunuz ilerleyen anlatımlarda... Her bir satır; feodal toplumun ağır geleneklerini ne kadar aşabildiğimizi, "sınırlarımızı" neye göre çizdiğimizizi, kendimizi ne kadar tanıdığımızı bir kez daha gözden geçirme ihtiyacını duyusatıyor bize.

Tecavüz işkencelerinden sonra Arzu da, Muhabbet de suç duyurularında bulunuyorlar. Ve beklenildiği gibi karşılıklı

hem sınıf kını hem de "erk"ek şekillenışı çeliktir bir duvarmışçasına çıkıyor. Arzu'ya "kadın müfettişin" "kaç santim girdi cop" veya Muhabbet'e "olay sırasında bakire miydin?" sorularının yöneltilmesi bir taraftan yapılan işkencenin üzerini örtme amacını taşımaktadır. Diğer taraftan ise tam da erkek egemen ideolojiden gıdasını alan şekilde "bakireliğin kutsallığı" ve "bakirelik bozulmadıkça yapılan her şey mubahtır" anlayışının çürümüş, iğrenç gerçekliği çarpıyor yüzümüze.

İçimizdeki Bahar; hem devrimci iki kadının yazmış olması hem operasyonları anlatıp tarihimize bir kesit aktarmış olması hem de cinsel taciz ve tecavüzü anlatmış olması nedeniyle okunması gereken bir kitap.

Arzu ve Muhabbet'in kullandıkları dilin akıcılığı, yüreklerini, düşüncelerini en açık haliyle, yalın bir şekilde aktarmaları kitabın bir çırpıda okunmasını sağlayan

Türküler dayanışma için söylendi

Kriz gerekçesiyle işten atılan ve çeşitli eylemlerle alanlarda yer alan Meha

etkenlerden. Kitabın hem devrimciler olarak hem de kadınlar olarak kitaplığı-mızdaki yerini alması gerekiyor.

(Gebze Hapishanesi'nden tutsak kadın Partizanlar)

Tekstil işçileri grevlerinin 65. gününde bir dayanışma gecesi düzenlediler. 8 Mayıs Cuma akşamı Gaziosmanpaşa'ya bağlı Küçükköy'de gerçekleştirilen geceye ATV-Sabah, Sinter Metal ve Kurtuluş Matbaa işçileri de katıldı. Dayanışma mesajlarının okunduğu geceye Kıvrırcık Ali ve Grup Munzur ezgileriyle destek verdi. (H. Merkezi)

1 Mayıs'ta Partizanca kararlık ve direniş...

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'a yine "gergin" bir atmosferde girildi.

1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak isteyen devrimci, demokrat ve yurtsever güçleri engellemek isteyen devlet, İstanbul'u adeta bir savaş alanına çevirdi. Ancak tüm engellemelere rağmen Taksim yasağı kararlı, militan bir direniş sonucu aşıldı. Devrimciler, bu yıl sınırlı sayıda da olsa pankartları, flamaları ile Taksim Meydanı'nda yerlerini aldı. Kitlenin bir kısmı alana girerken 1 Mayıs'ı kutlamak isteyenlerin ana gövdesi ise dışarıda kaldı. Taksim'e çıkan tüm sokaklarda, caddelerde özellikle ara sokaklarda devam eden çatışmalarda ortaya konulan direniş Taksim'in açılmasını sağlayan temel irade oldu. Binlerce polisi, gaz bombaları, panzerleri sivil faşistleri ile bölgeyi adeta ablukaya alan devlete, buna rağmen direnişi kıramadı. Binlerce insan sokaklarda çatışarak Taksim'i zorladı.

Devrimci 1 Mayıs Platformu sürecin en dinamik ve örgütlü gücüydü!

Çalışmalarını uzun bir süredir Devrimci 1 Mayıs Platformu çatısında yürüten devrimci güçler, 1 Mayıs tartışmalarının temel odaklarından biriydi.

Taksim'de 1 Mayıs kutlamalarının gündeme geldiği günden bu yana çalışmalarını sürdüren Platform, önemli bir sinerjinin açığa çıkmasını da sağladı. Bu yılki 1 Mayıs çalışmalarına Nisan ayı başında başlayan Platform, çeşitli eylemlerle kitleleri 1 Mayıs'ta Taksim'e ça-

ğırıldı.

70'i aşkın kurumla yapılan toplantılarda, sendikalarla birlikte sürece yön veren en önemli irade oldu. İstiklal Caddesi ve Pangaltı'daki çatışmaların ana yönünü diğer devrimcilerle belirleyen platform oldu. Platform aynı zamanda devrimci dayanışmanın önemli bir mevzisi olmayı da başardı.

Partizanlar direnişleri ve coşkusu ile 1 Mayıs'taydı

1 Mayıs'ın yaklaşması ile birlikte hazırlıklar tüm alanların katılımı ile kolektif bir ruhla yürütüldü.

1 Mayıs'a kadar, seçim sürecinden çıkarılan deneyimler ışığında kapı kapı, ev ev dolaşarak emekçilerle birebir ilişki kurularak çalışma yapılmasına karar verildi. Avrupa ve Anadolu yakasında çeşitli semtlerde 1 Mayıs gündemli piknikler yapılması, afiş ve bildiri dağıtımının kitlesel bir şekilde gerçekleştirilmesi, film gösterimleri ve mahalle toplantılarının yapılması, direnişteki işçilerin ziyaret edilmesi, ozalit, 1 Mayıs'a çağrı yapan bez pankartların asılması karara bağlandı.

1 Mayıs hazırlık süreci son güne kadar bu kolektif çalışma ile yürütüldü.

1 Mayıs günü Partizan kitlesi diğer kurumlarla ortak belirlenen toplanma saatinden erken gitti. Ancak çatışmalar çok önceden başlamıştı. Partizanlar pankartlarını açarak "Yaşasın 1 Mayıs" sloganları ile toplanma noktasını zorlamaya başladı. Birçok yerde kurdukları barikatlarla düşmanı geri püskürttü. Feriköy'den Bomonti'ye, Harbiye'den Dolapde-

re'ye kadar saatlerce sokak sokak çatıştı. Basına ve televizyonlara yansıyan bu çatışmalar Partizanların bu yıl 1 Mayıs'a daha güçlü hazırlanmış olduğunu da bir göstergesi oldu.

Partizan kitlesi, panzerlerin, gaz bombalarının yanısıra polisin yönlendirdiği sivil faşistlerin satırlı bıçaklı saldırısına uğradı.

20'yi aşkın insan plastik mermilerle, gaz bombaları ile satırlı bıçaklı saldırılar sonucunda yaralandı. Birçok yerde diğer kurumlarla çatışmaları organize eden insiyatif kullanan Partizanlar, bulunduğu alanda da direnişi ile göz doldurdu.

Değişik yerlerden KESK ve DISK kortejine girebilenler Partizan flamalarını dalgalandırarak 37 yıldır direniş, isyan ve kavganın adı olan geleneği temsil etti. Partizanlar sadece ara sokaklarda ve İstiklal Caddesi'nde de pankart açarak 1 Mayıs'ın meşruluğunu, Taksim karar-

lılığını dosta düşmana gösterdi. Kolektif olarak alınan kararların önemli bir kısmı hayata geçirildi. Polis saldırıları sonucu belli kopukluklar olmasına, kitlenin bir bütün olarak toplanamamasına rağmen Partizanlar, kavganın güçlü bir şekildi haykırdı. Direniş, kitle üzerinde önemli bir coşku yarattı. Saldırılarına rağmen hâkim olan duygu coşkuydu.

EMEP'in Kadıköy ısrarı

EMEP, her bir Mayıs'ta alışık olduğumuz tutumunu bu yıl da sürdürdü. Bu yıl Taksim'e çıkılması ve güçlü bir Taksim iradesinin gerçekleşmesi, Kadıköy mitinginin sönük geçmesi EMEP'i oldukça kızdırmışa benziyor. 1 Mayıs öncesi eleştirilerinin dozajını arttıran EMEP, sonrasında eleştiri adı altında hakaret ve karalamalara başladı.

1 Mayıs günü Hayat TV'den birçok bölgedeki 1 Mayıs kutlamalarına bağlanan, Paris'teki, Atina'daki eylemleri gösteren EMEP Taksim'e bir türlü bağlanamadı!

İstanbul'da tek 1 Mayıs'ın Kadıköy'de yapıldığı iddia eden EMEP, daha da ileri giderek toplam katılımı 5 bin olan mitinge 4 bin kişilik kitlesi ile katıldığı bile iddia etti.

Kadıköy'de yer alma gerekçelerinin inandırıcılığını yitirmesi ile saldırganlığı da iyice arttı.

EMEP'in iddia ettiği gibi "marjinal grupların" (devrimcilerin), "maalesef varlığını devam ettiren küçük burjuva devrimcilerinin" (Platform ve diğer devrimci güçler) alan fetişizmi yoktur. İşçi hareketinin tüm sorunlarının çözümünü Taksim'de gören bir anlayışına sahip değiliz. KESK ve DISK'e EMEP'ten fazla eleştiri getiren yine Platform ve diğer devrimciler

Sivas'ta 1 Mayıs coşkusu

1 Mayıs KESK, EMEP, ÖDP ve gençlik örgütlerinin katılımıyla gerçekleşti. Saat 11.00'de Ethembey Parkı'nda toplandı. Kitle saat 12:00'de yürüyüşe geçip Mevlana Miting Alanı'na geldi. Mitinde YDG ve DGH imzalı "Ağa-patron saltanatına son! Halk gençliği" pankartı da açıldı. Bu yıl Sivas'ta bir ilk gerçekleştirip gençlik örgütleri arasında ortak belirlendiğimiz bir öğrenci arkadaşı Tertip Komitesi'ne kattık. Bu arkadaş alanda gençliğin sorunlarına, krize ve mücadeleye değindiği bir konuşma yaptı. 2 saat süren mitingin sonunda halaylar çektik ve ardından dağıldık.

(Sivas İK okurları)

olmuştur. Taksim yasağı 12 Eylül Darbesi'nin bir ürünüdür ve demokrasi mücadelesinin önemli bir parçasıdır. Taksim, 77 katliamının yaşandığı alandır. Ve geniş kesimler tarafından özlemi duyulan bir yerdir. Emekçilere düşmanlığın somut bir ifadesidir Taksim yasağı. 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlanmak isteyen çok geniş bir işçi, emekçi cephesi bulunmaktadır. Kısacası EMEP bu yıl da fena halde yanıltmıştır.

Taksim'de "makul sayıda" bile olsa kutlanan 1 Mayıs'ın işçi emekçilerde yarattığı coşku iyi görülmelidir. 32 yılın özlemi ile Taksim Meydanı'na giren devrimcilerin, 77 katliamını yaşayan emekçilerin özlemi görülmeye değerdi. Taksim Anıtı'nın tepesine çıkarak İbrahim yoldaşın flamasını dalgalandıran yoldaşın heyecanı bir başkaydı. 32 yıllık bir yasağı parçalayan iradenin bir temsilcisi olarak orada yer almanın ayrı bir anlamının, moralinin olduğu açıktır.

(Bir İK okuru)

Anneler Günü'nde etkinlik

Sarıgazi Munzur Kültür Derneği, anneler günü vesilesiyle, bir etkinlik düzenledi. Sistemin Anneler Günü, sevgililer günü vb. günler özgülünde körüklediği tüketim düşkünlüğüne alternatif olarak, devrimci bir özle ele alınan etkinlik, Cumartesi Anneleri'ne atfedildi.

PŞTA, TUYAB ve kayıp yakınlarının katıldığı ve kayıpların resimlerinin yer aldığı bir köşe hazırlanmış olan dernek binasında etkinlikte ilk olarak, devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu ve analara hediye olarak, birer şal ve kırmızı karanfil verildi. Ardından ise bir açılış konuşması yapıldı.

Konuşmada analar, "Kavgada yerini alarak yüreğini serinletmeye çalışan, zulme karşı direnişte sembolleşen anaları-

mızın, işkencecilerin, katledilenlerin uykusunu kaçırarak mücadeleleriyle yaşamda varolan analarımızın, acılarına yenilmeden, sabırla ve inatla sürdürdükler mücadelesi önünde saygıyla eğiliyoruz" sözleriyle selamlandı.

Konuşmanın ardından, bir söyleşi gerçekleştirildi. PŞTA, İHD ve TUYAB adına yapılan konuşmalarda, kayıp yakınlarının mücadeleleri aktararak, uzunca aradan sonra açılan kusurda etkinlikte yeniden başlayan, kayıp yakınlarının Cumartesi eylemlerinin her geçen gün daha kitleselleştiği belirtilerek, tüm duyarlı kesimlerin Cumartesi eylemlerine omuz vermesi gerektiği vurgulandı. Etkinlik kısa bir müzik dinletisinin ardından sona erdi.

(Kartal)

Kitle "makuldü" ancak, polis şiddeti değil!

Devrimci Bir Mayıs Platformu 6 Mayıs Çarşamba günü saat 12.30'da bir basın toplantısı yaparak 1 Mayıs'ta polis ve ülkücü faşistlerin ortaklaşa gerçekleştirdikleri saldırıları kamuoyuna duyurdu.

Emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta yaşanan devlet terörünü teşhir etmek amaçlı yapılan açıklamayı Çağlar Çınar okudu. Devrimci ve demokrat güçlere tahammülsüzlüklerini saldırıları ile ortaya koyan Vali ve Emniyet Müdürü'nün saldırıların asıl sorumlusu olduğunu açıklayan Çınar, 1 Mayıs için semtlerden kalkan otobüslerin engellenmediğini de ekledi.

Devletin bu tutumunu aklamaya çalışan burjuva basının yaptığı açıklamalarla devrimci ve demokrat güçlere yöneldiğini söyleyen Çınar, Valiliğin yaptığı açıklamada 108 kişinin gözaltına alındığı haberinin tamamen aldatmaca olduğunu, eyleme katılan kurumlardan alınan bilgilere göre ise 400'ü aşkın kişinin gözaltına alındığını ve 20'yi aşkın kişinin de yaralandığını söyledi.

Basın toplantısında Tarlabası'nda bulunan Alhatun Sokak'ta polis şiddetine maruz kalan Naciye Kaplan ve Öztürk Aladağ amatör çınar, 1 Mayıs için semtlerden kalkan otobüslerin engellenmediğini de ekledi.

PKK Önderi Abdullah Öcalan'ın doğum günü vesilesiyle Amara'da yapılan yürüyüşte katledilen Mahsum Karaoğlu ve Mustafa Dağ anısına bu sene Urfa'da bölgesel bir mitingle kutlanan 1 Mayıs, coşkulu gösterilere sahne oldu.

KESK, DISK ve TMMOB tarafından düzenlenen mitinge aynı zamanda DTP, ESP, EMEP, Mücadele Birliği, Partizan, Demokratik Haklar Federasyonu ve ÖDP de katılım sağladı. DTP Milletvekillerinden Emine Ayna, Hamit Geylani, İbrahim Biniçi ve Osman Özçelik de mitinge katıldı. Miting öncesi Mardin, Maraş, Antep, Adıyaman, Hakkari, Elazığ, Van, Amed ve ilçelerinden araçlarla gelen kitle; Şehirlerarası Otogar'ın yanında bulunan meydana toplanarak davul zurna eşliğinde halaylar çektik. Daha sonra kortejler oluşturularak mitingin yapılacağı Topçu Meydanı'na doğru

Urfa'da bölgesel miting

yürüyüşe geçildi.

Bizler de "Zam, Zulüm, İşkence, İsyen Et Bu Düzene! Biji Yek Gulan-Partizan" yazılı pankartımızla kortejde yerimizi aldık. Yürüyüşte kortejimize gösterilen ilgi, alana girişimizde kaldırım da geçişleri izleyenlerin kortejimizi alkışlaması coşkunumu arttırmış, bu ilgi alanda birçok kişinin pankartımızı görerek gelmesiyle de kendini göstermiştir.

Kitle, Topçu Meydanı'na geldiğinde 1 Mayıs Marşı eşliğinde yapılan saygı duruşunun ardından ilk sözü Miting Tertip Komitesi Başkanı Sitki De-

şet aldı. Dehşet, son dönemde halk üzerinde baskıların arttığına değinerek "Bizler zalimlere karşı hiçbir zaman ne baş eğdik ne de diz çöktük. Kadim kent Urfa'da bin yıllardır sömürülen bir halk gerçekliğiyle karşı karşıyayız"

ÇIKTI

Umut Yayıncılık bürolarında

19-22 Aralık Hapishaneler Katliamı ve Direnişinin en ön safarındaki devrimci kadın tutsaklardan olan Nergiz, 30 yıllık bedenini F tipi tecrite karşı ölüme yatırarak Proletarya Partisi'nin ilk Ölüm Orucu şehidi olarak yüzündeki o kocaman gülümseme ve kararlılıkla aramızdan ayrıldı.

Umut Yayıncılık olarak ailesinin, dostlarının, yoldaşlarının anlatımlarıyla bu yüğit devrimci kadını herkese tanıtmak istedik. Ondandır öğrenilmesi/öğrenmemiz gereken o kadar çok şey var ki... Nergiz'i yaşamının çeşitli evrelerine girmiş birçok kişi anlattı...

Umut Yayıncılık olarak bu kitapta emeği geçen herkese teşekkür ediyoruz. Bu kitabı, bize böyle güzel bir yoldaş doğuran ve yetiştiren tüm devrimcilerin anası Gülmez Ana şahsında tüm analarımıza Nergiz'in doğumünü hediyesi olarak armağan ediyoruz. İyi ki varsınız!

Umut Yayıncılık

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı anıyoruz!

1 Mayıs Mahallesi:

Tarih: 17 Mayıs Pazar Saat: 18.00
Yer: Son Durak

Gazi Mahallesi:

Tarih: 17 Mayıs Pazar Saat: 19.00
Yer: Eski Karakol

PARTİZAN

DUYURU!

Karanlığı yırtanların ateşiyle 18 Mayıs'ta Soğanlı'da Bahçelievler DTP ile ortak gerçekleştireceğimiz komünist önder İbrahim Kaypakkaya ve dörtlerin anmasına tüm halkımız davetlidir.

Program:
Açılış konuşması
Müzik dinletisi
Sinevizyon
Şiir

Tarih: 16 Mayıs 2009
(Cumartesi)
Saat: 15.00
Yer: Bahçelievler DTP ilçe Binası

Soğanlı Partizan

Nepalli Maoistlerin yeni sınavı

Nepal devrimine önderlik eden Birleşik Nepal Komünist Partisi (Maoist) yeni bir sınavla karşı karşıya. 10 yıl süren gerilla savaşının sonucunda stratejik saldırı aşamasına geçen Nepalli Maoistler ulusal ve uluslararası dengeleri de göz önüne alarak düşman saflarındaki çelişiklerden yararlanma perspektifiyle belirlediği taktiksel politikalarla devrimci mücadeleyi ileriye taşımadı yeni ve özgün örneklerin altına imzasını attı.

Darbe yapan krala karşı parlamenter partilerle ittifak yapan Nepalli Maoistler bu politikanın sonucunda yarattıkları halk hareketi ile birlikte kralı devirmişler, 300 yıla yakın süredir ayakta kalan monarşiye son vermişler ve Federal Demokratik bir sistem kurabilmek için dünyanın en genç cumhuriyetine imza atmışlar, yeni anayasa için Kurucu Meclisin toplanmasını sağlamışlar, savaş sürecinde aldıkları taktiksel politikaları büyük oranda hayata vermişlerdir. Nepalli Maoistlerin Nepal halkının çıkarlarını temsil ettiği, büyük desteğe sahip olduğu ve özellikle şehirli kitlelerin, aydınların ve orta burjuvazinin sempatisini kazandığı Kurucu Meclis seçimlerinde de kendisini göstermiş, en yakın rakibine 2 kat oy farkı atarak, 601 sandalyeli mecliste çoğunluğu elde etmeyi başarmıştır.

2008'in son döneminde Parti Konferansını örgütleyen Nepalli komünistler belirli siyasal tespitleri üzerine özeleştiriyi yaparak devrimi nihai zaferi sağlayacak politik yönelim konusunda anlayışlarını netleştirdiler. Nepalli Maoistler hükümete girdikleri ve cumhuriyet kurulduğu halde ülkenin sosyo-ekonomik yapısında, üretim ilişkilerinde köklü bir değişim olmadığını, Nepal'in halen emperyalist-kapitalist dünya sisteminin içinde yarı-feodal yarı-sömürge bir ülke olduğunu vurgulamışlar, ancak feodal siyasal güçlerin darbe almasından kaynaklı komprador burjuvazinin düşman kampında önderlik rolünü eline aldığını, ABD emperyalizmi ve Hindistan yayılcılığının ülkeyi işgal tehdidinin gözle görülür bir hal aldığını belirtmişler, yeni demokratik devrimin ulusal yönünün bu dönemde esas hale geldiğini ve devrimi gerçekleştirecek nihai sloganı "Ulusal, Demokratik, Federal Halk Cumhuriyeti" olacağını ilan etmişlerdir.

BNKP (Maoist), krallığa son vererek feodal güçleri siyasal arenadan uzaklaştırırsa da toplumsal yapı içindeki gücünü kıramadığının farkındadır. Bu nedenle krallığın yıkılışından ve Kurucu Meclis'in seçilmesinden bu yana özellikle 2 ana konu üzerinde çelişiklerini keskinleştirdi. Nepalli Maoistler ifade etmekte ve devrimin zaferinin bu iki alanda sağlanan ilerlemenin sonucunda gerçekleşeceğini savunmaktadır.

Bunlardan ilki toprak reformu yoluyla feodal toprak beylerinin ekonomik gücüne son vermek, toprağı köylüye dağıtmaktır. Nepalli Maoistler hükümete önderlik etmeye başlamalarından itibaren "bilimsel toprak reformu" olarak adlandırdıkları bir projenin üzerinde çalışmakta ve hayata uygulamanın yollarını aramaktadır.

İkinci ve çelişkileri keskinleştiren asıl konu ise barış antlaşması doğrultusunda Nepal Krallık Ordusu (monarşinin yıkılmasının ardından ismi Nepal Ordusu olarak değiştirildi.) ile Halk Kurtuluş Ordusu'nun birleştirilerek ulusal bir ordu kurulması idi. En başından itibaren Maoistler bu konunun sürecin gidişatında belirleyici bir yere sahip olduğunu ve özellikle Nepal ordusunun üst kademesinin değiştirilerek kral yanlısı-feodal-faşist yönetime son verilmesinin önemli bir mücadele alanı olduğunu ifade etmekteydiler.

Yaklaşık 3 haftadır süren Nepal'deki son siyasal kriz de işte bu nedenle orduların birleşmesi konusunda ortaya çıktı. Nepal Or-

dusu'nun Genelkurmay Başkanı **General Katawal**'ın görevden alınması ve 8 üst düzey generalin emekli edilmesi doğrultusunda Prachanda yoldaşın aldığı karar üzerine gerici güçler Hindistan'ın desteğiyle karşı atağa geçmişler ve hükümetin kararını dinlememişlerdir.

3 Mayıs Pazar günü General Katawal'ın kovulduğunu ilan eden Prachanda'nın bu kararı üzerine koalisyon ortakları olan BML ve küçük bir parti hükümetten çekildiklerini ilan etmiş ve böylece hükümet salt BNKP (Maoist)'in üyelerinden oluşan bir azınlık hükü-

metine dönüşmüştü. General Katawal Başbakanın bu kararını kabul etmemiş ve Cumhurbaşkanının onayını beklemiştir. Anayasanın kendisine böylesi bir hak tanımamasına karşın Cumhurbaşkanı ve eski Kongre Partisi üyesi Yadav, ordunun başkomutanı olduğunu belirterek Pazar akşamı Katawal'a mektup göndermiş ve yerinden ayrılmaması, hükümetin emrini tanımaması talimatını vermiştir. Bunun üzerine 4 Mayıs Pazartesi günü Prachanda yoldaş sivil yönetimin üstünlüğünü tanımayan bu tutumun barış sürecinin kararlarına aykırı olduğunu belirterek hükümetten istifa etmiş, Nepal'in iç işlerine karışarak siyasal krizin çıkmasına sebep olan Hindistan'ı eleştirmiş ve kitlelere cumhurbaşkanının anayasaya aykırı kararına karşı eylem çağrısında bulunmuş, 4 Mayıs'tan bu yana binlerce kişi sokakları kızıl bayraklarla doldurmuşlardır.

Nepal'deki burjuva yazarlar Maoistlerin ana akım partilere benzemediğini, hükümete yapışmadığını ve en kötü anlarda dahi süreçten kazanımla çıkmayı bildiklerini ifade etmekte. Parti tabanının ve yönetiminin ordu yönetimine ve cumhurbaşkanına büyük tepkilerinden ve kendisine verdiği destekten güç alan Prachanda istifa ederek Maoistlere moral üstünlük kazandırdığını, askeri baskıya -yumuşak darbe-ye boyun eğmediklerini gösterdiklerini ve kendisini yalnız bırakan diğer partiler koltuk derdine düşmüşken muhalefeti tam anlamıyla doldurduklarını belirtmekte. Bu istifa sonucunda Prachanda'ya halkın desteğinin arttığını, kadroların daha enerjik şekilde harekete geçtiğini vurgulamaktalar. (PRASHANT JHA, What now?, Nepali Times, 05 Mayıs 2009)

General Katawal kimdir?

General Katawal, devrik kral Gyanendra'ya bağlılığı ile tanınan, sarayda büyüyen ve iç savaşın en sert döneminde en vahşi katliamlara imza atan birliklerin başında olan ve monarşi yıkıldıktan ve Maoistler hükümeti

kurduktan sonra dahi Maoistlere duyduğu nefreti saklama gereği duymayan faşist bir generaldir. Darbe yapmayı planladığı iddia edilmektedir. Ancak Katawal'ın görevden alınması sadece belirli iddialardan kaynaklı değildir. Aralık ayında Nepal Ordusu'na yeni asker alımına başlaması ve barış sürecini gözlemleyen BM'nin dahi bunun antlaşmalara aykırı olduğunu açıklamasına karşın alımları durdurmayı reddetmesi, hükümetin 8 generalin emekli edilmesi kararını kabul etmemesi, yine ülke içinde düzenlenen atletizm müsabakalarına Halk Kurtuluş Ordusu'nun oluş-

turduğu takımın katılımını gerektirecek Nepal Ordusu'nun atletizm takımını yarışmalardan çekmesi, hükümetin bu konulara hesap verme çağrılarını yanıtız bırakması Katawal'ın pervasız bir gerici olduğunu göstermektedir.

Ordu, krallık 1 yıl önce yıkılmasına karşın krala bağlılığını açıktan göstermeye devam etmiş, Katawal, barış antlaşmasına karşın iki ordunun birleştirilmesine basın önünde karşı çıkmış ve Maoistleri Nepal ordusunu ele geçirecek komünist bir diktatörlük kurmak istemekle suçlamıştır. Ayrıca generaller ordunun halka hesap verir bir konuma gelmesi için hükümetin planladığı reformlara da açıktan karşı çıkmıştır. Son aylarda ülke siyasetine daha açık şekilde karışan generaller Maoistlerin asıl hedefleri konusunda yabancı diplomatlara brifingler vermekte ve güvenlik ve askeri sorunlar haricindeki çok sayıda konuya ilişkin anayasal madde ve politika önermesi de kraldan sonra boşalan feodal siyaseti ordunun kaplamaya çalıştığı ve gericiilerin önderliğini yapmaya kalkıştığını göstermektedir. Generallerin bu tavırlarına en büyük desteği ise Hindistan vermekte, Hint diplomatların desteklerini saklamaya gerek dahi duymamaktadır. (The Economist, How fierce will the Maoists be?, 7 Mayıs 2009)

Tüm bu gerici tutumların sonucunda hükümet General'i sivil yönetimin üstünlüğünü tanımadığı gerekçesiyle görevden aldı. Buna karşın ülkedeki anti-Maoist gerici generali korumak için birleşti ve Hindistan'ın açık des-

teği sonucu cumhurbaşkanı, generalin görevden alınmasını reddederek generale koltuğunu terk etmeme çağrısında bulundu. Hindistan Maoistlere generalin görevden alınmaması çağrısında bulunmuş, diğer partilerin Maoistlere karşı ittifak kurması konusunda cesaret verici açıklamalar yapmıştır. Ancak Maoistlere karşı olan güçlerin çok parçaya bölünmüş olması, parlamenter gerici partilerin seçimlerden aldıkları yeniliden dolayı halen toparlanamaması ve krizi fırsat bularak koltuk kavgalarına girmesi ordunun statükonun en büyük koruyucusu olarak belirmesine sebep olmuştur. Maoistlerle birlikte hükümette yer alan NKP (BML)'nin Genel Başkanı Madhav Nepal dahi Maoistlerin açık şekilde iktidarı ele geçirmek istediğini ve ordunun buna engel olabileceğini ifade etmektedir. Bu gerçeklik de çürümüş ve Hint yayılcılığının oynacağı olan siyasal partilerin daha fazla teşhir olmasını sağlamış, Maoistler Nepal halkı içinde Hindistan'a karşı olan ulusalcı tepkiyi de tek başına temsil etmeye başlamıştır. (PRASHANT JHA, What now?, Nepali Times, 05 Mayıs 2009)

Nepal'de son durum

Anayasanın yazılması sürecinin yarısının dolmasına karşın belirgin bir ilerleme olmasında meclisin % 38'ine sahip olmasına karşın Maoistlerin yeterli oy sayısına sahip olmaması ve hükümetin önerdiği politikaların üst sınıfları temsil eden muhalefet tarafından engellenmesi sürecin tıkanmasına da sebep olmuştur. Maoistlerin özellikle ekonomik programlarının bu sınıfların zararına olması değişime set çekmelerine sebep olmaktadır. Ancak tüm engellemelere karşın Maoistlerin yoksul halkın yaşam standartlarını yükseltme amaçlı çalışmalarının geniş kitleler nezdinde hayli destek topladığını burjuva medya dahi saklayamamaktadır. Bununla beraber statükocu partilerin zayıf olması ve halk içinde popülerliklerinin düşük olması, buna karşın Maoistlerin ülke çapında iyi örgütlemiş güçlü hareketlerinin olması parlamento ve bürokrasi dışından Maoistlere karşı bir hareketin gelişmesine de engel olmaktadır. (The Economist, General State of Uncertainty, 5 Mayıs 2009)

4 Mayıs'ta toplanan BNKP (Maoist) parti sekreteryası ve 7 Mayıs'ta toplanan Siyasal Büro aldıkları kararda cumhurbaşkanı anayasaya aykırı kararını geri almadığı ve general görevden ayrılmadığı müddetçe sokaklarda kitlesel eylemler yapacağını ve yeni hükümetin kurulması çalışmalarına katılmayacağını, Maoist parlamenterler ise meclisin çalışmasına engel olacaklarını açıkladılar. **Maoistlerin içinde yer almadığı veya desteklemediği bir hükümetin istikrarsız ve kısa dönemli olacağı ve bunu sonucunda Maoistlerin daha güçlü şekilde geri döneneceği de birçok burjuva yazar tarafından dile getirilmektedir.**(Subhas Devkota, Numbers Game, Nepali Times, 5 Mayıs 2009). Buna rağmen NKP (BML) ve Kongre Partisi yeni hükümetin kurulması konusunda anlaşmalarını ilan ettiler ve diğer küçük partileri de hükümetin kuruluşuna katılmaya davet ettiler. BML lideri Madhav Kumar, Prachanda'nın istifasının tıkanıklığı açmaya imkan sağladığını belirtse de NKP (BML)'in önde gelen hukukçuları cumhurbaşkanının anayasaya aykırı bir tutum sergilediğini ve Maoistlerin itirazlarını

haklı olduğunu, kararın tamamen siyasi olduğunu 4 Mayıs günü kamuoyuna ilan ettiler.

Prachanda ise 7 Mayıs'ta kitle eyleminde yaptığı konuşmada çoğunluk hükümeti kurmak için 301 sandalyeye ihtiyaç duyulduğunu ve bu sayının toparlanması için onlarca milyon rupinin vekil satın almak için teklif edildiğini ilan etti ve "eski parti"lerin bilindik oyunlara başvurduklarını, Maoistlerin ise halkın çıkarlarını savunan tek parti olduğunu vurguladı.

Halk Kurtuluş Ordusu komutanlarından Bahadur Shahi, Nepal ordusu hükümetin kararına uymadığı takdirde harekete geçebileceklerini, Nepal Ordusundan gelebilecek potansiyel tehdiye karşı gerekli stratejik hazırlıkları tamamladıklarını, HKO'nun üst düzeyde alarmda olduğunu açıkladı.

Bu gelişmeler olurken gerici medya da Maoistleri karalamak amacıyla yoğun bir medya propagandasına başladı. Kathmandu'da yayın yapan Image TV Kanalı 5 Mayıs'ta yayınladığı gizli video kaydında Prachanda 16 ay önce gerilla komutanlarına ve parti üyelerine yaptığı bir konuşmada nihai ayaklanmaya yaklaştıkları ve hazır olmaları gerektiği çağrısında bulunuyor. Videoda Prachanda yoldaş ayrıca BM gözetimindeki gerilla güçlerinin aslında 7-8 bin civarında olduğunu ancak 35 bin sayısını verdiklerini, bu sayede binlerce yeni savaşçıya saflarına kattıklarını ve düzenli bir orduya kavuştuklarını belirtiyor. Ayrıca ordunun yanı sıra Genç Komünistler Birliği'nin de güçlerini oldukça arttırdığını vurguluyor. Şehit aileleri adına toplanan paralarla silah alındığını ve son isyana hazırlandıklarını ve iktidarı ele geçirmek için paraya ihtiyaç duyduklarını bildiriyor. Ayrıca partilerle ve devletle bir kez daha uzlaşabileceklerini ancak daha derinlikli ele alındığında isyanın hazırlanmadığını görülebileceğini de ifade ediyor ve bununla birlikte ordu yönetiminden kurtulmanın önemli olacağını belirtiyor. Prachanda bu bilgilerin gizli kalmasını da yoldaşlarından istemektedir.

Konuyla ilgili olarak 6 Mayıs'ta basın toplantısı yapan Prachanda yoldaş ise bu medya propagandasının barış sürecini baltalamak ve cumhurbaşkanının anayasaya aykırı tutumunu meşrulaştırmak için dış güçlerin desteği ile gerçekleştiğini vurguladı ve Maoistlerin silahlı gücünün şu an kampta yaşayan HKO askerlerinden çok daha fazla olduğunu ilan etti. Merkezi ve bölgesel düzenli ordusulla milislerin toplam sayısının 100 binden fazla olduğunu belirtti. Videoda bahsi geçen 7-8 bin sayısıyla ise yalnızca merkezi düzenli ordudaki gerillaları kastettiğini söyledi.

Maoist önderlerden Bhattarai ise Cumhurbaşkanı Yadav geri adım atmadığı takdirde sonunun Kral Gyanendra'ya benzeyeceğini açıkladı. Yine burjuva medyada çıkan haberlere göre çeşitli bölgelerde Maoistler gerici parti mensuplarını şehirlerden kovmaktadır. (www.nepalnews.com)

Medyada ayrıca istihbarat belgelerine dayanan haberler yayımlanmakta ve Maoistlerin başkentte silah yığdıkları ve ülkenin dört bir yanından kadro ve savaşçıları başkentte topladığını, 1917 Devriminde olduğu gibi başkentte bir isyanla iktidarı tamamen ele geçirmeyi hedeflediği, zaten 2000 yılında Maoist partinin belirlediği taktiğin şehir isyanı ile zafere ulaşma olduğu iddia edilmektedir. Maoistler ise barış sürecine bağlı olduklarını, dağlara geri dönmeyeceklerini ve antlaşmalara uygun şekilde sürecin devam etmesi için kitlelerin harekete geçeceğini belirtmekte. (The Economist, How fierce will the Maoists be?, 7 Mayıs 2009)

Nepal'de sınıf mücadelesi açısından kritik bir dönemde karşı karşıya gelen Maoistler halkın desteği ile devrimi ileriye taşımayı başaracaklardır.